

Свидетелства към църквата- т.9

СВИДЕТЕЛСТВА КЪМ ЦЪРКВАТА- Т.9	1
ЧАСТ 1	4
ЗА ИДВАНЕТО НА ЦАРЯ	4
Последната криза	4
Призовани да бъдат свидетели	8
Свят живот	9
Представители на Христос	10
Твърдо придържане към истината	11
Една разпространена по целия свят вест	11
Естеството на необходимите работници	12
Една впечатляваща сцена	14
Вътрешна мисионска дейност	15
Нашият пример	15
Резултатът от искрените усилия	16
Различни видове служба	17
Разпространение на наши издания	17
Работа от врата на врата	18
Работа за жени	19
Домът - мисионско поле	19
Място за всеки	20
Резултатът от недостатъчната работа	21
Един апел за неуморно усилие	21
Мисионерски семейства	22
Развитие чрез служба	23
Нуждата от сериозно усилие	23
Липса на състрадание	24
"Даром сте приели, даром давайте"	27
Божията щедрост	27
Нуждата на света от помощ	28
Нашият егоизъм - пречка за Божието дело	29
Божии раздавачи на милостиня	29
Част 2	34
* ЛИТЕРАТУРА В СЛУЖБА	34
Нашите издания	34
Една окуражаваща опитност	37
Единство в напредъка	41
Нашите помагачи книги	41

Връщане на дълговете	41
Едно предупреждение	42
Светлина за всички	44
Един урок по търговия	44
Един по-широк кръгзор	44
ЧАСТ 3	53
РАБОТАТА В ГРАДОВЕТЕ*	53
Условията в градовете	53
Настоящата работа	58
Щедрост в мисионския труд	60
Мотив за служба	61
Пригответе се	62
Методи на работа	65
Градската мисия - един образователен център	67
Да не бъдат отминавани класите на богатите	68
Планове за увеличаване на нашите работни сили	70
Развитие на таланта в църквата	70
Радостна служба	71
Лични усилия във връзка с лагерни събрания	72
Туристически и търговски центрове	73
С непоколебима ревност	74
Един апел към мирянина	75
Със смелост и простота	85
Единство в разнообразието	87
С кротостта на Христос	88
Срещане на противодействие	89
Нуждата от усърден, въодушевен труд	90
ЧАСТ 4	93
Апел за лекари - мисионерски евангелисти	93
Санаториуми като мисионерски представителства	93
Обучението на работници	94
Медицински сестри като евангелисти	95
Колежът за евангелизатори в Лома Линда""	97
ЧАСТ 5	100
ДУХЪТ НА ЕДИНСТВОТО""	100
Единство между различни народности"	100
Единство в Исус Христос	103
Живот на благодат и мир	105
Издателското дело в колежа "Вю"	106
Отношението на Христос към националността	107
Една сигурна основа	108

Германски и скандинавски конференции	110
Един пример на братска доброта	112
ЧАСТ 6	112
МЕЖДУ ЦВЕТНОКОЖИТЕ ХОРА	113
Зов за цветнокожи работници	113
"Божии съработници"	115
Прогласяване на истината на места, където има расов антагонизъм	116
"С цялата мъдрост и благоразумие"	120
Съботата	121
Въпросът за цветнокожите	121
Урок от работата на Христос	124
Време на подготовка	125
Войната, която предстои	126
Загриженост за цветнокожите работници	128
Нуждите на едно мисионско поле	129
ЧАСТ 7	130
РЕЛИГИОЗНОТО ДЕЛО НА СВОБОДАТА ""	130
Време на изпитание пред нас	130
Неделен труд	133
Думи на съвет	137
ЧАСТ 8	141
УМЕСТНИ СЪВЕТИ	141
"Вярно стопанство "	141
Поддръжката на Евангелието	142
Използването на десетъка	143
Важно задължение	144
Благотворителност	146
Славата на Евангелието	147
Благословения на стопанството	148
Събиране около кръста	148
Духът на независимостта*	149
Единство в разнообразие	150
Генералната конференция	151
Разпределение на отговорността*	152
Едно предупреждение	154
В смирение и вяра	156
Мъдри съветници	157
Вървете напред	157
Примерът на Христос	159
До работниците в Южна Калифорния	161
"А аз съм малко момче"	163

ЧАСТ 1

ЗА ИДВАНЕТО НА ЦАРЯ

"Защото още твърде малко време, и ще дойде Този, Който има да дойде, и не ще Се забави" Евреи 10:37

Последната криза

Ние живеем в последното време /времето преди края/. Бързото изпълнение на знаменията на времето посочва, че идването на Христос е вече съвсем близо. Дните, в които живеем, са сериозни и от голямо значение. Божият Дух постепенно, но сигурно се оттегля от Земята. Наказания и възмездия вече падат върху презиращите Божията милост. Бедствията по суша и море, несигурното състояние на обществото, тревогите на войната са необикновени и знаменателни. Те предвещават приближаването на събития от най-голяма важност. Представителите на злото обединяват силите си. Те се подкрепят за последната голяма криза. Големи промени ще настъпят скоро в нашия свят и последните движения ще бъдат много бързи и краткотрайни. Състоянието на нещата в света показва, че тревожни /смутни, неспокойни/ времена са точно над нас. Вестниците са пълни със знаци за ужасен конфликт в близкото бъдеще. Наглите грабежи станаха често явление. Разпространиха се стачките. Кражби и убийства се вършат на всяка крачка. Завладени от демони хора отнемат живота на мъже, жени и малки деца. Хората са заслепени от пороци и всички видове зло преуспяват. Неприятелят е успял да преиначи правдата и да изпълни сърцата на хората с желание за егоистична печалба. "Затова правосъдието отстъпи назад и правдата стои далеч; защото истината падна на площада, и правотата не може да влезе" /Исая 59:14/. В големите градове има тълпи, живеещи в бедност и мизерия, почти лишени от храна, подслон и облекло; докато в същите градове има такива, които имат повече, отколкото сърцето може да пожелае, които живеят разточително, прахосват парите си за разкошно мебелирани домове, за лични украшения; или още по-лошо - за задоволяване на плътски желания, за алкохол, цигари и други неща, които унищожават силите на мозъка, нарушават умственото равновесие и унижават душата. Виковете на умиращото от глад човечество достигат пред Бога, докато чрез всякакъв вид угнетяване и грабителство някои натрупват колосални богатства. При един случай, в Ню Йорк, аз бях извикана през нощта да видя как строежи се издигат етаж след етаж към небето. Беше гарантирано, че

тези здания са огнеупорни, те бяха построени, за да се прославят техните собственици и строители. Високо и все по-високо се издигаха тези строежи, за тях се употребяваше най-скъпият материал. Онези, на които принадлежаха тези сгради не се запитваха: "Как можем най-добре да прославим Бога?". Бог не беше в техните размисления. Аз мислех: "О, ако онези, които по такъв начин инвестират своите средства, можеха да видят пътя си така, както Бог го вижда ! Те трупат великолепни сгради, но колко глупави пред погледа на Владетеля на Вселената на техните планове и изобретения. Те не учат с всички сили на сърцето и ума как могат да прославят Бога. Те са изгубили от поглед това, първото задължение на човека". Като се издигаха тези високи здания, собствениците се радваха с амбициозна гордост, затова че имат пари да задоволят желанията си и да предизвикат завистта на съседите си. Много от парите, инвестирани по такъв начин, те бяха придобили чрез изнудване, чрез тормоз над бедните. Те забравят, че на Небето се държи отчет за всяка търговска сделка; всяка несправедлива търговия, всяка мошеническа постъпка е записана /отбелязана/ там. Идва времето, когато в своите измами и безочливост хората ще достигнат една точка, която Бог не ще им позволи да преминат и те ще разберат, че търпението на Йехова има предел. Гледката, която след това ми беше представена, беше сигнал за пожар. Хората гледаха към високите и по общото мнение огнеупорни сгради и казваха: "Те са абсолютно сигурни". Но тези здания изчезнаха в огъня, сякаш бяха направени от смола. Противопожарните машини не бяха в състояние да спрат унищожението. Пожарникарите бяха неспособни да управляват машините.

Имам указание, че когато дойде времето на Господа, ако промяната не е намерила място в сърцата на надменните, амбициозни човешки същества, хората ще разберат, че ръката, която беше силна да спасява, ще бъде силна да унищожава. Няма земна сила, която да задържи Божията ръка. Няма материал, който да се употреби за изграждането на здания, който ще ги запази от разрушение, когато дойде определеното Божие време, за да изпрати възмездие на хората за тяхното пренебрежение към Неговия закон и за егоистичната им амбиция. Малцина са тези, даже сред хората на образованието и държавниците, които разбират причините, лежащи в основата на сегашното състояние на обществото. Онези, които държат юздите на управлението, са неспособни да разрешат проблема на моралното разложение на бедността и увеличаващите се престъпления. Те полагат напразни усилия да поставят търговските сделки на една по-сигурна основа. Ако хората отделяха повече внимание за изучаване на Божието слово, те щяха да намерят разрешение на проблемите, които ги смущават и объркват. Библията описва състоянието на света точно преди Второто идване на Христос. За хората, които чрез грабежи и изнудване трупат големи богатства, е писано: "Вие сте събирали съкровища в последните дни. Ето, заплатата за

работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи" /Яков 5:3-6/. Но кой чете предупрежденията, дадени от бързо изпълняващите се знаци на времето? Какво впечатление е направено на хората в света? Каква промяна се вижда в техния начин на мислене? Не по-голяма от тази, която се виждаше в манталитета на живеещите в Ноевия свят. Погълнати от светски занимания и удоволствия, предпотопните хора "не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички" / Мат. 24:39/. Те имаха предупреждения, изпратени от Небето, но отказваха да слушат. И днес светът, докрай пренебрегвайки предупреждаващия глас на Бога, бърза към вечна гибел. Светът е раздвижен от духа на войната. Пророчеството от 11 глава на Данаил е близко до пълното си изпълнение. Скоро сцените на безпокойство \скръбта\, за които се говори в пророчествата, ще настъпят. "Ето, Господ изпразва Земята и я запустява. Превръща я и разпръсва жителите й... Защото престъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния закон. Затова клетва погълна земята, и ония, които живеят в нея, се намериха виновни;... Веселието на тъпанчетата престава; шумът на ликуващите се свършва; престава веселието на арфата" /Исаия 24: 1-8/.

"Уви за ОНЯ ден! Защото денят Господен наближи и ще дойде като гибел от Всесилния... Семената изсъхнаха под буците си, житниците запустяха, хранилищата се съсипаха, защото житото изсъхна. Как пъшка добитъкът! Скитат се чердите говеда, защото нямат пасбище; да! изгниха палмата и ябълката, дори всички полски дървета изсъхнаха; и радостта изчезна измежду човешките чада" /Иоил 1: 15-18/. "Боли ме в дълбините на сърцето ми; сърцето ми се смущава в мене; не мога да мълча. Защото си чула, душе моя, тръбен глас, тревога за бой. Погибел върху погибел се прогласява, защото цялата земя се опустошава" /Еремия 4:19-20/. "Погледнах на земята, и ето - тя беше пуста и празна, на небето - и нямаше светлината му. Погледнах на планините, и ето - трепереха, и всичките хълмове се тресяха. Погледнах, и ето - нямаше човек, и всичките небесни птици бяха избягали. Погледнах, и ето - плодородната страна бе пуста, и всичките й градове бяха съсипани" /Еремия 4 23-26/. "Горко, защото велик е оня ден, подобен нему не е бивал; Именно той е време на утеснение на Якова; но ще бъде избавен от него" /Еремия 30:7/. Не всички в този свят са на страната на неприятеля, против Бога. Не всички са станали неверни. Има малцина верни, които са лоялни към Бога, за които Йоан пише: " Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса" /Откр.14:12/. \англ: "Тук са тия, които.....\ Скоро ще се води жестока битка между онези, които служат на Бога и онези, които не Му служат. Скоро ще се разклати всяко нещо, което може да бъде разклатено, за да останат онези неща, които не могат

да бъдат разколебани. Сатана е прилежен библейски ученик. Той знае, че времето му е кратко и се опитва във всяка точка да противодейства на делото на Господа на тази Земя. Невъзможно е да се даде каквато и да е идея за опитността на Божиите хора, които ще бъдат живи на Земята, когато небесната слава и повторението на миналите гонения се смесят. Те ще ходят в светлината, произлизаща от Божия престол. Посредством ангелите ще има постоянна комуникация между Небето и Земята. И Сатана, заобиколен от зли ангели, претендирайки да бъде бог, ще прави чудеса от всякакво естество, за да измами, ако е възможно, избраните. Божиите чада не ще намерят своята безопасност в правенето на чудеса, защото Сатана ще фалшифицира чудесата, които ще се вършат. Божият избран и проверен народ ще намери своята сила в знака, за който се говори в Изход 31:12-18. Това е единствената основа, върху която те могат да стоят сигурно. Онези, които са нарушили своя завет с Бога, в онзи ден ще бъдат без Него и без надежда.

Божиите поклонници ще се различават изключително по отношението си към четвъртата заповед, тъй като това е знакът на Божията творческа сила доказателство за Неговото право на почит и уважение от страна на човека. Грешниците ще се различават по своите усилия да разрушат паметника на Създателя и да въздигнат Римската институция \постановленията на Рим\. Като последица от конфликта, цялото християнство ще се раздели на две големи групи: онези, които пазят Божиите заповеди и вярата на Исус, и онези, които се покланят на звяра и неговия образ и приемат неговия белег. Въпреки че църквата и държавата ще обединят силите си, за да принудят всички "малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби" да приемат белега на звяра, все пак Божият народ не ще го стори /Откр. 13:16/. Пророкът от Патмос вижда "тия, които бяха победили звяра и образа му и числото на името му, стояха при стъкленото море, държейки Божи арфи. И пееха песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнето" /Откр.15:2-3/.

Страшни проверки и изпитания очакват Божия народ. Духът на войната вълнува нациите от единия край на Земята до другия. Но в средата на времето на скръбта, което идва - време на скръб, каквото не е имало откакто съществува народ - Божиите избрани хора ще стоят непокътнати. Сатана и неговото множество \войнство\ не могат да ги унищожат, защото ще ги ангели, превъзхождащи по сила.

Божието слово към Неговия народ е : " Излезте изсред тях и отделете се...и не се допирайте до нечисто. Аз ще ви приема и ще ви бъда Отец и вие ще Ми бъдете синове и дъщери". "Вие, обаче, сте избран народ, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходството на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина" /II Кор. 6:17-18; I Петр. 2:9/. Божиите чада трябва да се отличават като народ, който Му служи изцяло, от все сърце, без да отдава почести на себе си,

помнейки, че с най-сериозен договор \завет\ той е обвързал себе си да служи на Господа и единствено на Него. "Господ говори още на Мойсей, казвайки : Говори също на израилтяните, казвайки: "Съботите Ми непременно да пазите; защото това е знак между Мене и вас във всичките поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, който ви освещавам. Прочее, да пазите съботата, защото ви е свята: който я оскверни, непременно да се умъртви; защото всеки, който работи в нея, тоя човек да се изстреби изсред людете си. Шест дни да се работи, а седмият ден е събота за свята почивка, свята Господу; всеки, който работи в съботния ден, непременно да се умъртви. Прочее, израилтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения по вечен завет. То е знак между Мене и израилтяните завинаги; защото в шест дни направи Господ небето и земята, а на седмия ден Си почива и Се успокои" /Изход 31:12-17/.

Не ни ли посочват тези думи като отделен Божи народ? И не ни ли декларират, че във времето, колкото и дълго да продължи, ние трябва да пазим свящото деноминационно различие, както ни е възложено? Децата на Израил трябваше да пазят Съботата във всяко отношение през поколенията си "по вечен завет". Съботата никак не е загубила своето значение. Тя все още е знак между Бога и Неговия народ, и така ще бъде завинаги.

Призовани да бъдат свидетели

.....

В особен смисъл Адвентистите от Седмия ден са поставени в света като стражи и носители на светлина. На тях е поверено последното предупреждение за един загиващ свят. Над тях грее прекрасната светлина на Божието Слово. Дадена им е работа от най-голяма важност - прогласяването на Първата, Втората и Третата ангелски вест. Няма друго дело от толкова голямо значение. Те не трябва да позволят нищо друго да поглъща тяхното внимание. Най-сериозните истини, поверени някога на смъртни хора, са ни дадени, за да ги прогласим на света. Обявяването на тези истини трябва да бъде нашата работа. Светът трябва да бъде предупреден и Божият народ трябва да бъде верен в оказаното му доверие. Той не трябва да се ангажира със спекулации, нито да влиза в търговски предприятия с невярващи; защото това би му попречило в делото, дадено му от Бога. Христос казва на народа Си: "Вие сте виделината на света"/Мат.5:14/. Не е нещо маловажно това, че съветите и плановете на Бога са така ясно открити пред нас. Прекрасна привилегия е да си способен да разбираш Божията воля, както е разкрита в сигурното слово на пророчеството. Това ни възлага тежка отговорност. Бог очаква от нас да предадем на другите знанието, което Той ни е дал. Неговата цел е Божествените и човешки оръдия да се обединят в прогласяването на предупредителната вест. Доколкото възможностите му позволяват, всеки, който е приел

светлината на истината, е под същата отговорност, както беше и пророкът на Израил, до когото дойдоха думите: " Сине човешки, Аз те поставих страж на Израилевия дом; чуй, прочее, словото из устата Ми и предупреди ги от Моя страна. Когато казвам на беззаконника: Беззаконнико, непременно ще умреш, а ти не проговориш, за да предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, оня беззаконник ще умре за беззаконието си, обаче от твоята ръка ще изискам кръвта му. Но ако предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, а не се върне от пътя си, той ще умре за беззаконието си, а ти си избавил душата си"/Езекиил 33:7-9/. Ще чакаме ли до изпълнението на пророчествата за края, преди да кажем нещо относно тях ? Каква стойност ще имат думите ни тогава? Ще чакаме ли, докато Божиите наказания паднат върху грешника, преди да му кажем как да ги избегне? Къде е нашата вяра в Божието слово? Трябва ли да видим изпълнението на предсказани неща, преди да повярваме в това, което Той е казал? В чисти, ясни лъчи светлината е дошла до нас, показвайки ни, че великият ден на Господа е съвсем близо, "даже на вратата". Нека да четем и да разберем, преди да е станало твърде късно. Ние трябва да бъдем осветени канали, през които небесният живот да се лее към другите. Светият Дух трябва да оживи и да проникне в цялата църква, пречиствайки и затвърждавайки сърцата. Онези, които са погребани с Христос в кръщението, трябва да възкръснат за обновен живот, давайки жива представа за живота на Исус. Възложена ни е свята отговорност. Беше ни дадено поръчението: " Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал; и ето, Аз ще съм с вас през всичките дни до свършека на света"/Мат.28:19-20. Вие сте посветени на делото на известяване на Евангелието на спасението. Небесното съвършенство трябва да бъде ваша сила.

Свят живот

Не само чрез проповядване на истината, не само чрез разпространението на литература трябва да даваме свидетелство за Бога. Нека да помним, че христоподобният живот е най-силният аргумент, който може да успее в полза на християнството, както и че един долнопробен християнски характер нанася по-голяма вреда в света, отколкото характерът на светския. Всичките написани книги не могат да извършат делото на един свят живот. Хората ще вярват не това, което пасторът проповядва, а това, което живее църквата. Много често влиянието на проповедта, произнесена от амвона, е противоположно на проповедта в живота на онези, които претендират, че са защитници на истината. Това е целта на Бога – да прослави пред света Себе Си чрез Своя народ. Той очаква онези, които носят името на Христос, да Го прославят в мисъл, слово и дело. Мислите им трябва да бъдат чисти и думите им благородни и ободряващи,

привличащи околните по-близо до Спасителя. Религията на Христос трябва да бъде втъкана във всичко, което те правят и казват. Всяка тяхна сделка трябва да благоухае с присъствието на Бога. Грехът е омразно нещо. Той обезобрази моралната красота на голямо число от ангелите. Той навлезе в нашия свят и почти заличи моралния образ на Бога в човека. Но в голямата Си любов Бог предвидя начин, чрез който човекът можеше да си върне позицията, от която падна, поддавайки се на изкушителя. Христос дойде да застане начело на човечеството, да постигне в наша полза един съвършен характер. Онези, които Го приемат, се раждат отново. Христос видя човечеството - завладяно от княза на въздушната сила чрез действието на могъщото развитие на греха, полагайки гигантска сила за зли подвизи. Той видя също, че една по-могъща сила трябва да посрещне и да победи Сатана. "Сега е съдба на този свят" - казва Той - "сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън" /Йоан 12:31/. Той видя, че ако човешките същества биха повярвали в Него, би им била дадена сила срещу множеството на падналите ангели, чието име е легион. Христос подкрепяше душата Си с мисълта, че чрез прекрасната жертва, която Се готвеше да направи, князът на този свят ще бъде изхвърлен вън и мъже и жени ще бъдат поставени там, където чрез милостта на Бога ще могат да си върнат отново онова, което бяха загубили.

Животът, който Христос живя на този свят, мъже и жени могат да живеят чрез Неговата сила и под Неговите инструкции. В своята борба със Сатана те могат да имат цялата помощ, която Той имаше. Те могат да бъдат повече от победители чрез Този, Който ги възлюби и Който предаде Себе Си за тях.

Животът на изповядващите се за християни, които не живеят Христовия живот, е подигравка за религията. Всеки, чието име е регистрирано в църковния списък, има задължение да представя Христос чрез разкриване вътрешната красота на един кротък и спокоен дух. Те трябва да бъдат Негови свидетели, известявайки предимствата на ходенето и действенето като Христос, както Той им даде пример. Истината за това време трябва да се яви със сила в живота на онези, които вярват в нея и да бъде предадена на света. Вярващите трябва да покажат в живота си, че това е сила, която осветява и облагородява.

Представители на Христос

Жителите на Небесния свят очакват последователите на Христос да светят като светилници в света. Те трябва да изявят силата на благодатта, за която Христос умря, за да я даде на хората. Бог очаква онези, които изповядват, че са християни, да разкрият в живота си най-висшето развитие на християнството. Те са признати представители на Христос и трябва да покажат, християнството е една реалност. Те трябва да бъдат хора на вярата, смели мъже,

великодушни, които без съмнение вярват в Бога и в Неговите обещания. Всички, които искат да влязат в Божия град, трябва през целия си земен живот да изявява Христос в поведението си. Това е, което ги прави вестители на Христос, Негови свидетели. Те трябва да носят едно ясно, непоколебимо свидетелство срещу всички зли обичаи, упътвайки грешниците към Божия Агнец, Който взема греха на света. Той дава на всички, които Го приемат, сила да станат Божии синове. Новородението е единственият път, по който можем да влезем в Божия град. Той е тесен, тясна е и вратата, през която влизаме, на по него ние трябва водим мъже, жени и деца, учейки ги, че за да бъдат спасени, трябва да имат ново сърце и нов дух. Старите, наследствени особености на характера трябва да бъдат превъзможнати. Естествените желания на душата трябва да бъдат променени. Всяка измама, всяка лъжа, всяко злословие трябва да бъдат премахнати. Трябва да се живее новият живот, който прави мъже и жени подобни на Христос.

Твърдо придържане към истината

Не трябва да има преструвки в живота на онези, които имат такава свещена и важна вест като тази, която сме призвани да носим. Светът наблюдава адвентистите от Седмия ден, защото знае нещо за вярата, която те изповядват и за техния висок стандарт, и когато вижда онези, които не живеят според това, което изповядват, той ги сочи с презрение. Онези, които обичат Исус, ще доведат всичко в живота си в хармония с Неговата воля. Те са избрали да бъдат на Божията страна и техният живот трябва да бъде жив контраст с живота на светските. Изкусителят ще дойде при тях със своите ласкателства и подкупи, казвайки: "всичко това ще им дам, ако ми се поклонят". Но те знаят, че той няма нищо, заслужаващо приемане и отказват да отстъпят пред неговите изкушения. Чрез Божията милост те са способни да запазят неопетнена своята чистота на принципите. Свети ангели са близо до тях и Христос се разкрива в тяхното твърдо придържане към истината. Те са служители на Христос, носейки, като истински свидетели, едно непоколебимо свидетелство в полза на истината. Те показват, че има една духовна сила, която може да помогне мъже и жени да не отстъпят нито на инч от истината и правдата за всички дарби, които светът може да даде. Такива, където и да са, ще бъдат почетени от Небето, защото са съобразили живота си с волята на Бога, без да се интересуват какви жертви са призовани да направят.

Една разпространена по целия свят вест

Светлината, която Бог даде на Своя народ, не трябва да се затваря вътре в църквите, които вече познават истината. Тя трябва

да се разпръсне по тъмните места на Земята. Онези, които ходят в светлината, както Христос е в светлината, ще съдействат на Спасителя, като направят ясно за другите това, което Той им е открил. Божията цел е истината за това време да бъде оповестена на всеки род, нация и език. Днес в света мъже и жени са погълнати от търсенето на светска печалба и светски удоволствия. Има хиляди и хиляди, които не отделят никакво време или мисли за спасението на душата. Дошло е времето, когато вестта за скорошното идване на Христос трябва да прозвучи по целия свят. Безпогрешни факти сочат близостта на края. Предупреждението трябва да бъде дадено с убеден дух. Трябва да се приготви пътят за идването в небесните облаци на Княза на мира. Много може да се свърши в градовете, които още не са чули истината за това време. Ние не трябва да основаваме институции, които да съперничат по размери и великолепие на институциите в света; но в името на Господа, с неуморимо постоянство и непоколебимо усърдие, които Христос показваше в работата Си, ние трябва да понесем напред делото на Господа. Като народ ние имаме голяма нужда да смирим сърцата си пред Бога, търсейки Неговото прощение за нашата небрежност в изпълнението на евангелското поръчение. На малко места сме открили големи центрове, оставяйки необработени много важни градове. Нека сега вземем определената ни работа и да провъзгласим вестта, която ще накара мъже и жени да осъзнаят опасността за себе си. Ако всеки адвентист от Седмия ден вършеше възложената му работа, броят на вярващите сега би бил много по-голям, отколкото е в момента. Във всички градове на Америка щеше да има такива, които са били доведени да обърнат внимание на вестта за покоряване на Божия закон. На някои места вестта за пазенето на Съботата е изложена с чистота и сила, докато други места са били оставени без предупреждение. Онези, които познават истината, не ще ли осъзнаят отговорностите, лежащи върху тях? Братя мои, вие не можете да се заровите в светски начинания или интереси. Вие не можете да пренебрегнете заповедта, дадена ви от Спасителя. Всяко нещо във Вселената вика към онези, които знаят истината – да посветят себе си безрезервно на провъзгласяването на истината, както им е известна в Тройната ангелска вест. Онова, което виждаме и чуваме, ни вика към задължението ни. Дейността на сатанинските представители вика всеки християнин да застане на своето място.

Естеството на необходимите работници

Делото, което ни е възложено, е велико и важно и за него са нужни мъдри, несебелюбиви хора, които разбират какво значи да се отдадат на неегоистичен труд за спасяване на души. Но няма нужда от службата на хора, които са хладки, чиито сърца са трогнати от човешкото страдание и чийто живот доказва, че те получават и

предават светлина, живот и благодат. Божиите чада трябва да се приближават към Христос в себеотрицание и пожертвование, единствената им цел да бъде да съобщават вестта на милост на целия свят. Някои ще работят по един начин, други по друг, както Господ ги призове и ги води. Но всички те трябва да се стремят заедно, стараяйки се да направят делото едно съвършено цяло. С перо и глас те трябва да работят за Него. Печатното слово на истината трябва да се преведе на различни езици и да се разнесе да краищата на Земята. Моето сърце често се обременява, защото мнозина, които биха могли да работят, не вършат нищо. Те са игра за изкушенията на Сатана. Всеки църковен член, който има познания за истината, се очаква да работи, докато трае денят; защото идва нощ, когато никой не може да работи. Скоро ще разберем какво означава онази нощ. Божият Дух се оттегля оскърбен от Земята. Народите се гневят един на друг. Широко се разпространяват приготовленията за война. Нощта наближи. Нека църквата се събуди и отиде на определената за нея работа. Всеки вярващ - образован или необразован - може да носи вестта. Вечността се простира пред нас. Завесата е готова да се вдигне. За какво мислим, като сме се вкопчили в егоистичната любов към спокойствието, когато навсякъде около нас загиват души? Нима сърцата ни са станали съвсем безчувствени? Не можем ли да видим и да разберем, че трябва да работим в полза на другите? Братя и сестри, дали не сте между онези, които имат очи и не виждат, имат уши и не чуват? Дали напразно ви е дал Бог познанието за Своята воля? Дали напразно ви е прасал Той предупреждение след предупреждение за приближаването на края? Вярвате ли в обявленията на Неговото Слово относно онова, което идва на света? Вярвате ли, че Божиите съдби са надвиснали над жителите на Земята? Как тогава можете да седите спокойни, безгрижни и равнодушни? Всеки изтекъл ден ни приближава до края. Довежда ли ни по-близо до Бога? Постоянстваме ли в молитва? Онези, с които общуваме ден след ден се нуждаят от нашата помощ, от нашето ръководство. Те може би са в такова състояние на ума, когато една дума навреме може да бъде изпратена от Святия Дух, като гвоздей на сигурно място. Утре някои от тези души може би ще бъдат там, където не ще можем да ги достигнем никога. Какво е нашето влияние върху тези наши спътници? Какъв труд полагаме, за да ги спечелим за Христос?

Времето е кратко и нашите сили трябва да бъдат организирани за извършването на по-голяма работа. Необходими са работници, които разбират важността на работата и които ще се ангажират с нея не за заплатите, които получават, а заради осъзнаването на близостта на края. Времето изисква по-голяма способност и по-пълно осветление. О, аз съм така изпълнена с този предмет, че викам към Бога: "Събери и изпрати вестители, изпълнени с чувство за отговорността си, вестители, в чиито сърца е разпънато себеобожаването, което лежи в основата на всеки грях".

Една впечатляваща сцена

В нощни видения ми бе представена една впечатляваща сцена. Видях една грамадна огнена топка да пада сред няколко красиви, големи къщи, причинявайки моменталното им унищожение. Чух някого да казва: " Ние знаехме, че Божието възмездие ще дойде върху Земята, но не знаехме, че това ще се случи толкова скоро". Други, с агонизиращи гласове, казаха: " Вие знаехте! Защо тогава не ни казахте? Ние не знаехме". Навсякъде чух да се изговарят подобни думи на укор.

Събудих се в голяма тревога. Отново заспах и ми се стори, че се намирам на едно голямо събрание. Един авторитетен мъж говореше на групата, пред която лежеше отворена картата на света. Той каза, че картата представлява Божието лозе, което трябва да се обработи. Когато небесната светлина проблеснеше върху някого, той трябваше да я отрази към другите. На много места трябваше да бъдат запалени светилници и от тях трябваше да се запалят и още много други.

Повториха се думите:" Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората. Вие сте виделината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. И когато запалят светило, не го турят под шиника, а на светилника, и то свети на всички, които са въщи. Също така нека свети вашата виделина пред хората, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата"/Мат. 5:13-16/.

Аз видях лъчи светлина да светят от градове и села и от високите и ниските места на Земята. Божието Слово беше послушано и като резултат имаше възпоменания за Него във всеки град и село. Неговата истина се проповядваше по целия свят. Тогава тази карта беше преместена и на мястото ѝ беше поставена друга. На нея грееше светлина само на няколко места. Останалата част от света беше в тъмнина, само тук-там блещукаше някоя светлинка. Нашият Наставник каза: "Тази тъмнина е резултатът от това, че хората следват собствения си път. Те са съхранявали наследствеността си и са култивирали наклонност към злото. Направили са подозрителността, търсенето на грешки и обвиняването най-важното нещо в живота си. Сърцата им не са верни на Бога. Те са скрили светилниците си под шиника". Ако всеки войник на Христос изпълняваше задължението си, ако всеки страж на Сионовите стени даваше с тръбата си верен тон, светът отдавна би чул предупредителната вест. Но делото е изостанало с години. Докато хората спяха, Сатана спечели надмощие над нас.

Възлагайки упованието си на Бога, ние трябва да се движим решително напред, изпълнявайки делото Му себеотрицателно, в смирена зависимост от Него, отдавайки себе си и своето настояще и бъдеще на Неговото мъдро провидение, държейки началото на вярата

си твърдо до края, помнейки, че не заради наши достойнства получаваме благословенията от Небето, а заради достойнството на Христос и нашето приемане, чрез вяра в Него, на изобилната Божия благодат.

Вътрешна мисионска дейност

Бог очаква лична служба от всеки, на когото е поверил познанието на истината за това време. Не всички могат да отидат като мисионери в чужди страни, но всички могат да бъдат вътрешни мисионери в семейството си и при своите съседи. Има много начини, по които църковните членове могат да дадат вестта на онези, които са около тях. Един от най-успешните е полезният, несебелюбив християнски живот. Онези, които се борят в битките на живота срещу големи неравни сили, могат да бъдат подкрепени и укрепени с малко внимание, което не струва нищо. Приветливи думи, изречени просто, малки вниманиа, отдавани просто, ще прогонят облаците на изкушението и съмнението, които се събират над душата. Истинското сърдечно изразяване на христово подобно съчувствие, проявено с простота, има сила да отваря вратите на сърцето, които се нуждаят от простото, деликатно докосване на Христовия дух. Христос приема, о, така охотно, всеки човек, който Му се предава. Той довежда човешкото в съюз с божественото, за да съобщи на света тайните на възплътената любов. Говорете за нея, молете се за нея, пейте за нея, изпълнете света с вестта за Неговата истина и продължете в местата, които са по-нататък. Небесни вестители чакат да съдействат на човешките инструменти, за да открият на света какво могат да станат човешките същества и какво, под тяхно влияние, могат да извършат за спасението на души, които са готови да загинат. Този, който наистина е обърнат, ще бъде така изпълнен с Божията любов, че ще копнее да предава на други радостта, която той притежава: Господ желае Неговата църква да покаже пред света красотата на святостта. Тя трябва да демонстрира силата на християнската религия. Небето трябва да се отразява в характера на християнина. Песента на благодарност и възхвала трябва да бъде чута от онези, които са в тъмнина. За добрите вести на Евангелието, за неговите обещания и уверения трябва да изказваме благодарността си, като се стараем да правим добро на другите. Изпълнението на това дело ще донесе лъчи на небесна правда за уморените, затруднени, страдащи души. То е като фонтан, отворен за изтощениа от път, жаден пътник. Божиите ангели присъстват при всяко дело на милост, при всяко дело на любов.

Нашият пример

Работата на Христос трябва да бъде нашият пример. Той постоянно отиваше да върши добро. В храма и в синагогите, по улиците на градовете, на пазара и в работилниците, край морето и по хълмовете, Той проповядваше Евангелието и лекуваше болните. Животът Му бе една несебелюбива служба и той трябва да бъде нашият учебник. Неговата нежна, милостива любов укорява нашето себелюбие и безсърдечие. Където и да отиваше Христос, пръскаше благословения по пътя Си. Колко от онези, които твърдят, че вярват в Него, са научили Неговите уроци на доброта, на нежно състрадание, на безкористна любов. Чуйте гласа Му, който казва на слабите, уморените и безпомощните: " Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя"/Мат.11:28/. Търпението Му не се уморяваше и любовта Му не се потушаваше. Христос ни вика да работим търпеливо и старателно за хилядите, които загиват в греховете си, пръснати по всички страни, като развалини на кораб на пустинен бряг. Онези, които участват в Христовата слава, трябва да участват също в Неговата служба, помагайки на слабите, нещастните и унилите. Нека онези, които поемат тази работа, направят живота на Христос свое постоянно изучаване. Нека бъдат крайно сериозни, използвайки всяка способност в службата на Господа. Скъпоценни резултати ще последват искрените, неегоистични усилия. От Великия Учител работниците ще получат най-доброто от всички образования. Но онези, които не предават светлината, която са получили, ще осъзнаят един ден, че са претърпели страшна загуба.

Човешките същества не трябва да мислят, че има граница за усилията, които трябва да полагат в делото за спасяване на души. Умори ли Се Христос някога от работата Си? Отдръпна ли Се Той някога от жертва и трудност? Църковните членове трябва да полагат постоянни, старателни усилия, каквито Той полагаше. Те трябва винаги да са готови да действат в послушание на заповедите на Учителя. Когато видим, че чака работа, която трябва да се свърши, ние трябва да я вземем върху себе си и да я свършим, гледайки постоянно към Исус. Ако нашите църковни членове биха послушали това наставление, стотици души биха били спечелени за Исус. Ако всеки църковен член беше жив мисионер, Евангелието би се проповядвало бързо по всички държави, на всички племена, народи и езици.

Резултатът от искрените усилия

Нека в делото на прогласяването на истината за това време бъде въведена осветена способност. Ако войските на неприятеля спечелят сега победата, това ще стане, защото църквите пренебрегват дадената им от Бога работа. От години делото е било представяно пред нас, но мнозина бяха заспали. Ако Адвентистите от Седмия ден се събудят сега и вършат работата, предназначена за

тях, истината ще бъде представена на нашите занемарени градове в ясни, определени линии и в силата на Духа. Когато работата се върши от все сърце, ще се види способността на Христовата благодат. Стражите на Сионските стени трябва да бъдат будни и те трябва да събуждат останалите. Божият народ трябва да бъде толкова усърден и верен в работата си за Него, че целият егоизъм да бъде отделен от живота му. Тогава Неговите работници ще видят с очите си и ръката на Господа, силата на която се виждаше в живота на Христос, ще бъде открита. Доверието ще бъде възвърнато и ще има единство в църквите, в нашите редове, във всяко отношение.

Различни видове служба

Господ вика към Своя народ да поеме различни насоки от работата. Онези, които се намират по главните и второстепенни пътища на живота, трябва да чуят вестта на Евангелието. Църковните членове трябва да вършат евангелска работа в домовете на своите съседи, които все още не са получили пълно доказателство на истината за това време. Бог зове за християнски семейства, които да отидат при общества, които са в тъмнина и заблуда и да работят мъдро и старателно за Учителя. За да се отговори на този зов е нужна саможертва. Докато мнозина чакат да се премахне всяка пречка, души умират в света без надежда и без Бога. Много, твърде много са тези, които в интерес на светска полза, заради придобиването на научно звание, биха рискували да отидат в епидемични региони и да понесат трудности и лишения. Къде са онези, които са готови да направят това, за да кажат на другите за Спасителя? Къде са мъжете и жените, които ще отидат в страни, където има нужда от Евангелието, за да могат да упътват намиращите се в тъмнина към Изкупителя?

Разпространение на наши издания

Мнозина от Божия народ трябва да отиват напред с наши издания на места, където Тройната ангелска вест никога не е била обяснявана. Нашите книги трябва да бъдат публикувани на много различни езици. С тези книги смирени, верни мъже трябва да отидат като колпортьори, благовестители, носейки истината на онези, които иначе никога не биха се просветили. Онези, които поемат този вид работа, трябва да отидат подготвени да вършат медицинска мисионска работа. На болните и страдащите трябва да се помогне. Мнозина, за които се върши това дело на милост, ще чуят и приемат думите на живот.

Работата на колпортьора-благовестител, чието сърце е проникнато от Святия Дух, е пълна с чудесни възможности за правене на добро. Представянето на истината с любов и простота, от дом на

дом, е в хармония с наставлението, което Христос даде на учениците Си, когато ги изпрати в първата им мисионерска обиколка. Чрез песни на хвала, чрез прости, сърдечни молитви мнозина ще бъдат докоснати. Божественият Работник ще присъства, за да убеждава сърцата. "Аз винаги съм с вас" е Неговото обещание. С уверението за пребиваващото присъствие на такъв един Помощник, ние можем да работим с вяра, надежда и кураж.

От град на град, от държава в държава, те трябва да носят изданията, съдържащи обещанията за скорошното идване на Спасителя. Тези издания трябва да бъдат преведени на всеки език, защото Евангелието трябва да бъде проповядвано по целия свят. На всеки работник Христос обещава божествената способност, която ще доведе до успех труда му.

Онези, които отдавна имат познание за истината, се нуждаят да потърсят най-усърдно Господа, за да се изпълнят техните сърца с решение да работят за своите съседи. Братя и сестри мои, посетете онези, които живеят близо до вас и със съчувствие и доброжелателство се опитайте да докоснете сърцата им. Бъдете уверени и работете по начин, който ще премахне предразсъдъка, вместо да го създаде. И помнете, че онези, които познават истината за това време и все още ограничават усилията си в собствените си църкви, отказвайки да работят за необърнатите си съседи, ще бъдат призовани да дадат отчет за неизпълнени задължения. Дайте на съседите си някои от по-малките ни книги. Ако интересът им се събуди, вземете някои от по-големите книги. Покажете им "Христовите нагледни уроци". Разкажете им нейната история и ги попитайте дали не искат един екземпляр. Ако те вече го притежават, попитайте ги дали не биха желали да четат други книги от подобно естество. Ако е възможно, осигурете случай, когато да им покажете истината. Покрай всички води трябва да сеете семената на истината, макар и да не знаете кое ще успее - това или онова.

Работа от врата на врата

В много щати има селища на усърдни, трудолюбиви, заможни фермери, които никога не са чули истината за това време. Такива места трябва да се обработват. Нека нашите членове - миряни се заемат с този вид служба. Чрез заемане или продаване на книги, чрез разпространяване на списания или чрез изнасяне на библейски уроци, нашите членове биха могли да направят много в съседните на тях места. Изпълнени с любов към души, те биха могли да прогласяват вестта с такава сила, че много биха били обърнати. Двама библейски работници се намираха в едно семейство. С отворената Библия пред себе си те представиха Господ Исус Христос като Спасител, прощаващ грехове. Усърдна молитва беше отправена към Бога и сърцата се смекчиха и подчиниха чрез влиянието на Божия Дух. Техните молитви бяха отправени със свежест и сила. Когато се

обясняваше Божието Слово, аз видях как една мека, лъчезарна светлина освети Писанията и казах тихо: "Излезте по пътищата и по оградите и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми" /Лука 14:23/. Скъпоценната светлина се предаваше от съсед на съсед. Семейни олтари, които бяха разрушени, се издигнаха отново и мнозина се обърнаха.

Братя и сестри, предайте себе си в служба на Господа. Не оставяйте да мине неизползван някой случай. Посещавайте болните и страдащите и показвайте сърдечен интерес към тях. Ако е възможно, направете нещо, за да се чувстват по-удобно. По този начин бихте могли да достигнете сърцата им и да им кажете една дума за Христос. Вечността сама ще открие колко далеч достига такъв вид работа. И други начини да бъдеш полезен ще се открият пред онези, които желаят да вършат най-подходящата за тях работа. Сега не са нужни учени, красноречиви говорители, а смирени Христоподобни мъже и жени, които са се научили от Исус от Назарет да бъдат кротки и смирени и които, уповавайки се на Неговата сила, ще отидат по пътищата и по оградите да дадат поканата: "Дойдете, понеже всичко е вече готово" /Лука 14:17/. Онези, които разбират от земеделска работа, от обработване на земята, онези, които могат да градят прости строежи, могат да помогнат. Те могат да вършат добра работа и в същото време да показват в характера си високият стандарт, достигането на който е привилегия на този народ. Нека фермери, финансисти, строители и онези, които са способни в други занаяти, отидат в занемарени полета да подобрят земята, да открият предприятия, да построят скромни домове за себе си и да дадат на съседите си познания за истината за това време.

Работа за жени

Има широко поле за служба за жени, както има за мъже. Способната готвачка, шивачката, медицинската сестра - нужна е помощта на всички. Нека членовете на бедни домакинства бъдат научени как да готвят, как да шият и кърпят облеклото си, как да се грижат за болни, как да се грижат добре за дома. Даже децата трябва да се учат да вършат малки дела на любов и милост за онези, които са по-малко щастливи от тях.

Домът - мисионско поле

Нека родителите да не забравят голямото мисионско поле, което лежи пред тях в дома им. В поверените ѝ деца всяка майка има свято поръчение от Бога. Бог казва: "Вземи този син/тази дъщеря/ и го възпитай за Мене. Дай му характер, полиран според подобие на един палат, за да може да свети в дворците на Господа завинаги". Светлината и славата, които се излъчват от Божия престол, почиват

върху върнатата майка, когато се опитва да възпитава децата си да се противопоставят на влиянието на злото.

Място за всеки

Има сериозна работа за всеки чифт ръце. Нека всяка щриха говори за извисяването на човечеството. Има толкова много нуждаещи се от помощ. Сърцето на този, който живее не за собствено удоволствие, а за да бъде благословение за онези, които имат толкова малко благословения, ще бъде изпълнено с трепета на задоволството. Нека всеки ленивец се събуди и посрещне реалностите на живота. Вземете Божието Слово и изпитайте страниците му. Ако сте изпълнители на Словото, животът наистина ще бъде за вас една жива реалност и вие ще откриете, че наградата е изобилна.

Във великия Си план Господ има място за всеки. Не се дават таланти, които не са необходими. Да допуснем, че талантът е малък. Бог има място за него и този един талант, ако бъде върно употребен, ще извърши работата, която Бог е определил да извърши. Талантите на скромния селянин са необходими в работата от дом на дом и могат да осъществят повече в това дело, отколкото превъзходните дарби. Пред нас са отворени хиляди врати на полезност. Ние оплакваме оскъдните средства, които в момента са полезни, докато различни и неотложни нужди ни притискат за средства и хора. Ако бихме били напълно сериозни, дори сега бихме могли да увеличим стократно средствата. Егоизмът и себеугодничеството заграждат пътя. Църковни членове, оставете светлината да свети. Нека вашите гласове се чуят в смирена молитва, в свидетелство срещу невъздържаността, глупостта и удоволствията на този свят, както и в провъзгласяването на истината за това време. Вашият глас, вашето влияние, вашето време - всичко това е дар от Бога и трябва да бъде използвано в печеленето на души за Христос. Посещавайте съседите си и покажете интерес за спасяването на техните души. Подбудете всяка духовна енергия към действие. Кажете на онези, които посещавате, че краят на всичко наближи. Господ Исус Христос ще отвори вратите на техните сърца и ще направи трайно впечатление на умовете им. Старайте се да събудите мъже и жени от тяхната духовна безчувственост. Кажете им как намерихте Исус и колко благословени сте били, откакто сте спечелили опитност в Неговата служба. Кажете им какво благословение получавате, когато седите в краката на Исус и учите скъпоценните уроци от Неговото Слово. Кажете им за радостта и удоволствието, които са в християнския живот. Вашите горещи, усърдни думи ще ги убедят, че сте намерили бисера с огромна стойност. Нека вашите жизнерадостни, насърчителни думи показват, че наистина сте намерили по-важният път. Това е истинска мисионска работа и като се върши, мнозина ще се събудят като от сън. Дори когато са ангажирани с всекидневната си професия, Божиите чада могат да водят други при Христос. И

когато вършат това, те ще имат скъпото уверение, че Спасителят е близо до тях. Те не трябва да мислят, че са оставени да разчитат на собствените си слаби усилия. Христос ще им даде да говорят думи, които ще съживят, окуражат и подкрепят бедните, борещи се души, които са в тъмнина. Собствената им вяра ще се усили, когато те осъзнаят, че се изпълнява обещанието на Изкупителя. Те не само са благословение за другите, но работата, която вършат за Христос носи благословение на тях самите. Има мнозина, които могат и би трябвало да вършат работата, за която говорих. Братко мой, сестро моя, какво правиш ти за Христос? Стараете ли се да бъдете благословение за другите? Изговарят ли устните ви думи на доброта, съчувствие и любов? Полагате ли усърдни усилия да спечелите другите за Христос?

Резултатът от недостатъчната работа

Върши се сравнително малко мисионска работа и какъв е резултатът? Истините, които Христос даде, не се получават. Мнозина от Божия народ не растат в благодат. Мнозина са в неприятно, роптаещо разположение на ума. Онези, които не помагат на други да видят важността на истината за това време, трябва да се чувстват недоволни от себе си. Сатана използва тази особеност на тяхната опитност и ги подтиква към критикуване и търсене на грешки. Ако те бяха много заети в търсенето на знание и вършеха Божията воля, те биха чувствали такъв товар за загиващите души, такова неспокойство на ума, че не биха могли да се въздържат от изпълнението на заповедта: "Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар"/Марко 16:15/.

Един апел за неуморно усилие

Господ зове народа Си да се събуди от сън. Краят на всичко е съвсем близо. Когато онези, които познават истината станат Божии съработници, ще се явят плодове на правдата. Чрез изявяването на Божията любов в мисионски усилия мнозина ще се събудят и ще видят греховността на своя начин на действие. Те ще видят, че в миналото себелюбието им ги е направило неспособни да бъдат Божии съработници. Изявата на Божията любов, когато се вижда в несебелюбивата служба за другите, ще бъде средството за довеждане на много души, които да повярват в Словото на Бога, точно както то гласи.

Бог иска да съживи Своя народ чрез дара на Святия Дух, кръщавайки го отново в Своята любов. Няма нужда да се скъпи Духът в църквата. След Възнесението на Христос Святият Дух дойде върху чакащите, молещи се, вярващи ученици с пълнота и сила, които докоснаха всяко сърце. В бъдеще Земята ще се просветли от Божията

слава. Едно свято влияние ще тръгне по света от онези, които са осветени чрез истината. Земята ще бъде обкръжена от една благодатна атмосфера. Святият Дух ще работи в човешките сърца, вземайте Божиите черти и показвайки ги на хората.

Мисионерски семейства

Много повече би могло да се направи за Христос, ако всички, които имат светлината на истината, практикуваха тази истина. Има цели семейства, които биха могли да бъдат мисионери, заети с лична работа, работейки за Учителя с дейни ръце и активни умове, намирайки нови методи за успеха на Неговото дело. Има усърдни, благоразумни, добросърдечни мъже и жени, които могат да направят много за Христос, ако напълно се отдадат на Бога, приближавайки се до Него и търсейки Го с цялото си сърце.

Братя и сестри, вземете дейно участие в делото за спасяване на души. Тази работа ще даде живот и енергия на умствените и духовните сили. Светлината от Христос ще огрее в ума. Спасителят ще пребивава в сърцата ви и в Неговата светлина вие ще видите светлина.

Посветете се изцяло на работата за Бога. Той е вашата сила и Той ще бъде от дясната ви страна, помагайки ви да изпълните милостивите Му намерения. С личен труд достигнете онези, които са около вас. Запознайте се с тях. Проповядването няма да извърши работата, която има нужда да бъде свършена. Божии ангели ви посещават в жилищата на онези, при които отивате. Това дело не може да се свърши чрез пълномощно. Дадени или взети на заем пари не ще го доведат до край. Проповеди не ще го изпълнят. Чрез посещение на хората, говорене, като се молите и им съчувствате, вие ще спечелите сърца. Това е най-възвишената мисионска работа, която вие можете да свършите. За да я вършите, вие ще имате нужда от решителна, постоянна вяра, неуморимо търпение и дълбока любов към душите.

Намерете достъп до хората, с които живеете в съседство. Когато им говорите за истината, използвайте думи на Христоподобно съчувствие. Помнете, че Господ Исус е Учителят Работник. Той полива посятото семе. Той поставя в умовете ви думи, които ще достигнат сърцата. Очаквайте, че Бог ще подкрепи осветения, несебелюбив работник. Послушание, детска вяра, доверие в Бога – тези ще донесат мир и радост. Работете безкористно, любезно, търпеливо за всички, с които контактувате. Не показвайте нетърпение. Не изговаряйте нито една нелюбезна дума. Нека любовта на Христос бъде във вашите сърца, законът на добротата – на вашите устни.

Чудно е, че няма стотици на работа там, където сега има само един. Небесният свят е учуден на равнодушието, студенината и безразличието на онези, които заявяват, че са синове и дъщери на

Бога. В истината има жива сила. Излезте с вяра и прогласете истината такава, както вие вярвате в нея. Нека онези, за които работите да видят, че за вас тя е наистина жива реалност.

Развитие чрез служба

Онези, които отдават живота си на Христоподобна служба знаят значението на истинското щастие. Техните интереси и молитви достигат много по-далеч от самите тях. Като се опитват да помагат на другите, те самите растат. Те се запознават с най-големите планове, с най-енергични начинания и как могат да не растат, когато се поставят в Божествения проход на светлина и благословение? Такива получават мъдрост от Небето. Те се сливат все повече и повече с Христос във всичките Му намерения. Няма случай на духовен застои. Егоистичната амбиция е самодоволството се порицават от постоянния контакт със задълбочените интереси, възвишените стремежи, които принадлежат на високи и святи дейности.

Нуждата от сериозно усилие

В силата на Духа делегираните служители на Христос трябва да носят свидетелството за своя Водач. Силното желание на Спасителя за спасението на грешниците трябва да отличава всички техни усилия. Милостивата покана, дадена първо от Христос, трябва да бъде дадена от човешки гласове и да прозвучи по целия свят : "Който иска, нека вземе даром водата на живота"/Откр.22:17/. Църквата трябва да каже "Ела!". Всяка сила в църквата трябва да бъде дейно ангажирана на страната на Христос. Последователите на Христос трябва да се обединят в едно силно усилие да предизвикат вниманието върху бързо изпълняващите се пророчества на Божието Слово. Безверието и спиритизмът са спечелили силна власт в света. Ще бъдат ли сега студени и неверни онези, на които беше дадена голяма светлина?

Ние сме на самия предел на времето на скръбта, трудности, които са като сън, са пред нас. Една сила отдолу води хората на война срещу Небето. Човешките същества са се съюзили със сатанински представители да направят невалиден Божия закон. Жителите на света скоро ще станат като жителите в дните на Ной, които бяха погълнати от огън от небото. Силите на Сатана работят да отвличат мислите от вечните реалности. Неприятелят е наредил нещата да подхождат на неговите собствени цели. Светска работа, спорт, настоящата мода - тези неща занимават умовете на мъже и жени. Забавления и безполезни четива развалят разсъдъка. По широкия път, който води към вечна гибел, върви едно дълго шествие. Светът, изпълнен с насилие, гуляи и пианство е обърнал църквата в

друга вяра. Божият закон, божественият образец на правда, се обявява за невалиден.

В това време - време на поразителна, крещяща несправедливост - един нов живот, идващ от Извора на всички живот, трябва да завладее онези, които имат Божията любов в сърцата си и те трябва да отидат и да известят със сила вестта на разпънатия и възкръснал Спасител. Те трябва да полагат сериозни, неуморни усилия за спасяването на души. Техният пример трябва да бъде такъв, че да има поразително влияние за добро върху онези, които ги заобикалят. Те трябва да считат всичко за загуба, освен превъзходството на знанието за нашия Господ Исус Христос.

Голямо усърдие трябва да ни завладее сега. Нашата дремеща енергия трябва да се събуди за неуморен труд. Осветени работници трябва да отидат по полето, подготвяйки пътя на Царя и печелейки победи на нови места. Братко мой, сестро моя, нищо ли не значи за вас да знаете, че всеки ден души слизат в гроба непредупредени и неспасени, несъзнали нуждата си от вечен живот и от изкуплението, направено за тях от Спасителя? Нищо ли не значи за вас това, че скоро светът ще се срещне с Йехова заради престъпления Му закон? Небесни ангели се удивляват, че онези, които от толкова много години са имали истината, не са разнесли факела на истината по тъмните места на Земята.

Неизмеримата стойност на жертвата, нужна за нашето спасение открива факта, че грехът е едно ужасно зло. Бог би могъл да заличи това мръсно петно върху сътворението като премахне грешника от лицето на Земята. Но Той " толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот"/Йоан 3:16/. Защо тогава ние не сме по-сериозни? Защо е толкова голям броят на ленивите? Защо не се стараят всички, които изповядват, че обичат Бога, да просветят своите съседи и приятели, за да не могат дълго да пренебрегват толкова велико спасение?

Липса на състрадание

Между днешните така наречени християни има огромна липса на състрадание, което трябва да се чувства към неспасените души. Докато нашите сърца не бият в унисон със сърцето на Христос, как можем да разберем святостта и важността на работата, към която сме призовани с думите : "Бдете за души, като такива, които ще дават обяснение". Ние говорим за християнски мисли. Звукът от нашите гласове се чува, но чувстваме ли христовия нежен, сърдечен копнеж за души?

Спасителят беше неуморен работник. Той не измерваше работата си с часове. Неговото време, Неговото сърце, Неговата сила бяха отдадени на работата и цели нощи бяха прекарвани в молитва, за да бъде подкрепен да срещне лукавия враг във всичките му измамливи

деяния и за да укрепи работата Си за издигане и възстановяване на човечеството.

Човекът, който обича Бога, не измерва работата си с осем-часовата система. Той работи във всички часове и никога не напуска задълженията си. Когато има удобен случай, той върши добро. Навсякъде, по всяко време и на всяко място той намира възможност да работи за Бога. Той носи благоухание със себе си навсякъде, където отива. Една здравословна атмосфера обгражда душата му. Красотата на добре уредения му живот и набожният разговор вдъхва в другите вяра, надежда и кураж.

Има нужда от сърдечни мисионери. Конвулсивни усилия ще свършат малко добро. Ние трябва да задържим вниманието. Трябва да бъдем задълбочени в сериозното.

Чрез нападателна война, сред съпротивление, опасност, загуба и човешко страдание, работата за спасяване на души трябва да продължава. В една известна битка, когато един от полковете на атакуващата войска беше победена и прогонена от тълпите на неприятеля, знаменосецът стоеше отпред, докато кавалеристите отстъпваха. Капитанът му викаше да донесе обратно знамето, но отговорът на знаменосеца беше: "Доведи хората при знамето!". Това е работата, която е възложена на всеки верен знаменосец - да довежда мъжете при знамето. Господ зове към свършена преданост. Всички ние знаем, че грехът на много така наречени християни е в това, че те нямат смелост и енергия да дойдат самите те и да доведат онези, които са свързани с тях, при знамето.

От всички страни звучи викът от Македония: "Ела тук... и ни помогни". Бог е открил пред нас полета и ако човешките фактори биха работили съвместно с божествените, много, много души биха били спечелени за истината. Но изповядващите се за Божий народ хора спят върху работата, която им е възложена и на много места тя си остава почти недокосната. Бог е изпращал вест след вест, за да събуди нашите хора да свършат нещо и то да го направят сега. Но на вика: "Кого да пратя?" е имало малцина, които са отговорили: "Ето ме, изпрати мене"/Исая 6:8/. Когато укорът на леност и мудност бъде премахнат от църквата, Духът на Господа ще бъде благодатно изявен. Божествена сила ще бъде открита. Църквата ще види щастливото действие на Господа на силите. Светлината на истината ще свети в чисти, силни лъчи и, както по времето на апостолите, много души ще се обърнат от заблудата към истината. Земята ще се освети от Божията слава.

Небесни ангели дълго са очаквали човешки фактори - членовете на църквата - да им съдействат във великото дело, което трябва да се извърши. Те чакат вас. Толкова огромно е полето, толкова просторен е планът, че всяко осветено сърце ще бъде назначено на служба като инструмент на Божествена сила.

В същото време ще има една сила, която ще работи в обратна посока. Докато Божиите представители на милост работят чрез

осветени човешки същества, Сатана пуска своите дейци в действие, задължавайки към почит всички, които ще се подчинят на неговия контрол. Ще има много господари и много богове. Ще се чуе викът: "Ето, тук е Христос" и "Ето, там е Христос". Дълбокото планиране на Сатана ще се открие навсякъде, с цел отклоняването на вниманието на мъже и жени от настоящото задължение.

Ще има знамения и чудеса. Но окоето на вярата ще вижда във всички тези изяви предвестници на великото и ужасно бъдеще и победите, които очакват Божия народ.

Работете, о, работете, имайки пред погледа си Вечността. Помнете, ме всяка сила трябва да бъде осветена. Велико дело трябва да се извърши. Нека от искрени устни бъде изречена молитвата: "Бог да се смили над нас и да ни благослови! Да възсияе с лицето Си над нас! За да се познае на Земята Твоят път, във всичките народи спасението Ти"/Пс.67:1-2/.

Онези, които даже в ограничена степен осъзнават какво означава изкуплението за тях и за техните приятели, ще ходят с вяра и ще разберат в някаква мярка огромната нужда на човечеството. Сърцата им ще се трогнат от състрадание, когато виждат широко разпространеното запустение в нашия свят - запустението на множествата, страдащи за храна и облекло, и моралното запустение на хиляди, които са под сянката на страшна гибел, в сравнение с която физическото страдание изглежда нищожно.

Нека църковните членове помнят, че фактът, че имената им са записани в църковните книги, не ще ги спаси. Те трябва да се покажат одобрени от Бога, работници, които няма да се засрамят. Ден след ден те трябва да изграждат своите характери в съответствие с напътствията на Христос. Трябва да пребъдват в Него, упражнявайки постоянна вяра в Него. Така ще израстнат до пълния ръст на мъже и жени в Христос - здрави, жизнерадостни, благодарни християни, водени от Бога в ясна и още по-ясна светлина. Ако това не е тяхна опитност, те ще бъдат между онези, чиито гласове един ден ще викат в горчивото ридание: "Жетвата мина, лятото свърши, и моята душа не е спасена! Защо не избягах в Крепостта за убежище? Защо си играх със спасението на душата си и го върших въпреки Духа на благодатта?".

"Близо е великият ден Господен, близо и много бърза"/Соф.1:14/. Нека обуем обувките на Евангелието, готови да тръгнем при моментално предупреждение. Всеки час, всяка минута е скъпоценна. Нямаме време за прекарване в себеугаждане. Навсякъде около нас има души, загиващи в грях. Всеки ден има нещо, което да направим за нашия Господ и Учител. Всеки ден трябва да насочваме души към Божия Агнец, Който взема греха на света.

"Затова бъдете и вие готови; защото в час, когато не мислите, Човешкият Син иде"/Мат.24:44/. Почивай си в нощта, когато си изповядал всеки грях. Така правехме ние, когато през 1844 г. очаквахме да посрещнем нашия Господ. И сега това велико събитие е

по-близо, отколкото по-рано вярвахме. Бъдете винаги готови, през нощта, сутринта и на обяд, така че, когато се чуе викът : "Ето, младоженецът иде, излезте да Го посрещнете", да можете, макар и събудени от сън, да излезете и да Го посрещнете с почистени и запалени светилници.

"Даром сте приели, даром давайте"

Себепожертвуванието е основният принцип на ученията на Христос. Често това се представя и препоръчва с език, който изглежда заповеднически, защото Бог вижда, че няма друг начин да спаси човека, освен да отстрани от живота му егоизма, който, ако се задържи, ще унищожи цялото същество.

Христос стана беден, за да можем да бъдем ние участници във "все повече и повече вечна тежина на слава"/II Кор. 4:17/. Ние трябва да практикуваме същото себепожертвувание, което Го накара да предаде Себе Си на кръстната смърт, да направи възможно за човешките същества да имат вечен живот. Във всички наши разходи на средства трябва да се стремим да изпълняваме намеренията на Този, Който е Алфата и Омегата на всички християнски усилия.

Трябва да поставим в касата на Господа всички средства, които можем да икономисаме. За тези средства викат нуждаещите се, необработени полета. От много страни звучи викът : "Ела и ни помогни". Нашите църковни членове трябва да чувстват дълбок интерес към вътрешните и чуждестранни мисии. Големи благословения ще дойдат върху тях, когато полагат себепожертвувателни усилия за издигане знамето на истината на нова територия. Парите, вложени в това дело, ще донесат богати резултати. Новообърнати, радващи се на светлината, получена от Словото, ще дават на свой ред от средствата си, за да се занесе светлината на истината и на други.

Божията щедрост

Бог ни дава редовно, даром, изобилно. Всяко земно благословение е от Неговата ръка. Какво ще стане, ако Господ престане да ни дава Своите дарове? Какъв вик на нещастие, страдание и нужда би се издигнал от Земята! Ние се нуждаем всекидневно от непресъхващия извор на добротата на Йехова.

Този свят е основан и се поддържа от състрадателната любов на Създателя. Бог е дарителят на всичко, което имаме. Той ни призовава да Му върнем една част от изобилието, което ни е дал. Помислете за грижата, която Той има към земята, пращайки дъжд и слънчева светлина навреме, за да израснат растенията. Той дава блага на праведни и на неправедни. Няма ли да покажат получателите на Неговите благословения благодарността си, като дадат от своите средства в помощ на страдащото човечество?

Има много души, които да бъдат доведени до спасителното познание на истината. Блудният е далече от дома на Своя баща, загиващ от глад. Той трябва да бъде предмет на нашето състрадание. Питате ли "Как гледа Бог на онези, които загиват в греховете си?". Аз ви посочвам Голгота. Бог "даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот"/Йоан 3:16/. Мислете за неподобната любов на Спасителя. Когато бяхме още грешници, Христос умря, за да ни спаси от вечна смърт. В отплата за великата любов, с която Христос ви възлюби, трябва да Му принесете своя благодарствен дар. Трябва да направите себе си благодарствено приношение. Вашето време, вашите таланти, вашите средства - всички те трябва да текат към света в прилив на любов за спасението на изгубените. Исус направи възможно за вас приемането на Неговата любов и в щастливото сътрудничество с Него да работите под благоуханната ѝ любов. Той иска да използвате вашата собственост за неогоистична служба, за да се проведе със сила Неговият план за спасението на души. Той очаква вие да отдадете цялата си енергия за Неговото дело.

Искате ли да осигурите собствеността си? Сложете я в ръката, която носи белези от гвоздеите на разпятието. Ограничете я в свое владение, и тя ще бъде за ваша вечна загуба. Дайте я на Бога и от този момент тя носи Неговия надпис. Той е запечатан с Неговата неизменяемост. Искате ли да се ползвате от имуществото си? Тогава използвайте го за благословието на страдащите.

Нуждата на света от помощ

Важността на нашето дело изисква щедрост, проявена с готовност от страна на Божия народ. В Африка, в Китай, в Индия има хиляди, да, милиони, които не са чули вестта на истината за това време. Те трябва да бъдат предупредени. Островите в морето чакат да получат знанието за Бога. На тези острови трябва да се основат училища, подготвящи ученици, които да постъпят във висши училища, намиращи се в най-голяма близост до тях; там да се обучават и възпитават и да се изпратят отново обратно по домовете им на островите, където да дават на други светлината, която са получили.

В нашата собствена страна има много неща, които трябва да се свършат. Има много градове, които трябва да бъдат посетени и предупредени. Евангелизатори трябва да насочат пътя си към всички места, където умовете на хората са развълнувани от въпроса за неделното законодателство и обучението по религия в обществените училища. Небрежност от страна на Адвентистите от Седмия ден е да не използват тези щастливи възможности, които са пречка в напредъка на делото.

Господ ни е направил Свои домакини. Той е вложил средствата Си в ръцете ни, за да ги разпределяме вярно. Той търси от нас да Му върнем Неговото. Той е запазил десятъка като Свой свещен дял,

който да се използва за изпращането на Евангелието по всички части на света. Братя и сестри, изповядайте и оставете себелюбието си и донесете на Господа вашите дарби и приношения. Донесете Му също и десятъка, който сте задържали. Елате и изповядайте своята небрежност. Опитайте Господа, както Той ви е поканил да направите: "И заради вас ще смърря поглъщателя, та няма вече да поврежда рожбите на земята ви; и лозата ви на полето няма да хвърля плода си преждевременно, казва Господ на силите"/Мал.3:11/.

Нашият егоизъм - пречка за Божието дело

Бях осведомена, че има едно задържане на десятъка, който трябва вярно да се внася в касата на Господа за поддръжка на проповедници и мисионери, които отварят Писанията за хората и работят от дом на дом. Делото на евангелизиране на света е било много възпрепятствано от личен егоизъм. Някои, даже между изповядващите се за християни, са неспособни да видят, че делото на Евангелието трябва да бъде поддържано от средствата, които Христос им е дал. Нужни са пари, за да напредва делото, което се върши по целия свят. Хиляди по хиляди загиват в грях и липсата на средства пречи на провъзгласяването на истината, която трябва да се занесе на всички народи, родове, езици и племена. Има хора, готови да отидат като Господни вестители, но поради липса на средства в касата те не могат да бъдат изпратени в местата, където хората молят да отиде някой и да ги поучава в истината.

В нашия свят има мнозина, които копнеят да чуят Словото на живот. Но как могат те да чуят, без един проповедник? И как биха могли онези, които са изпратени да ги поучават, да живеят без издръжка? Бог иска да се поддържа внимателно живота на Неговите работници. Те са Негова собственост и Той бива опозоряван, когато те са принудени да работят по начин, който уврежда тяхното здраве. Той е опозорен също, когато, поради липса на средства не могат да бъдат изпратени работници в бедстващите полета.

Вместо оплакванията на служителите от Генералната Конференция, че не могат да отговорят на многобройните зовящи молби за хора и средства, нека нашите църковни членове носят живо свидетелство за силата на истината чрез себеотрицание и давайки щедро за напредъка на делото. Нека нашите сестри да пестят, като се откажат да носят скъпи украшения по своите дрехи. Нека всяка ненужна разноска бъде прекъсната. Нека всяко семейство носи своите десятъци и приношения на Господа.

Божии раздавачи на милостиня

Онези, които са наистина обърнати, ще гледат на себе си като на Божии раздавачи на милостиня и ще раздават средствата, които Той е сложил в ръцете им, за напредъка на делото. Ако бяха чути думите на Христос, щеше да има достатъчно средства в касата Му за нуждите на Неговата кауза. Той е поверил на мъже и жени изобилие от средства за изпълнението на Своя план на милост и щедрост. Той моли Своите управители на средства да вложат парите си в делото за хранене на гладните, обличане на голите и проповядване Евангелието на бедните. Невъзможно е постигането на съвършенство на характера без саможертва.

Никога не е имало по-важно време в историята на нашето дело от настоящото време. Вестта от третата глава на книгата на Малахия идва до нас, представяйки ни нуждата от честност в отношенията ни с Господа и Неговото дело. Братя мои, парите, които употребявате, за да купувате и продавате и да вземете печалба, ще бъдат проклятие за вас, ако задържате от Господа това, което е Негово. Средствата, поверени ви за напредъка на Господното дело, трябва да се използват за изпращането на Евангелието по всички части на света.

Ние сме свидетели на Христос и не трябва да оставяме светски интереси и планове да погълнат нашето време и внимание. Заложени са по-възвишени интереси. "Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда"/Мат. 6:33/. Христос даде Себе Си доброволно и с радост, за да се изпълни Божията воля. Той стана покорен да смърт, даже до смърт на кръст. Имайки предвид всичко това, което Той е направил, ще сметнем ли за трудно да се отречем от себе си? Ще се отдръпнем ли назад, за да не бъдем участници в Христовите страдания? Неговата смърт би трябвало да докосне всяка фибра на нашето същество, правейки ни готови да посветим на Неговото дело всичко, което имаме и което сме. Като мислим за всичко, което Той е направил за нас, сърцата ни трябва да се изпълват с благодарност и любов и трябва да премахнем всякакъв егоизъм. Кое задължение сърцето може да откаже да извърши под принудителното влияние на любовта на Христос?

Не ще ли вършим със себеотрицание всичко, което може да поведе напред Божието милостиво начинание? Можем ли да виждаме Божественото снизхождение, страданието, претърпяно от Божия Син, без да се изпълваме с желание да бъдем допуснати да пожертваме нещо за Него? Не е ли висока чест, да бъдем допуснати да Му съдействаме? Той остави Своя небесен дом, за да ни търси. Няма ли да станем ние Негови помощник-пастири, да търсим изгубените и измъчените? Няма ли да изявим в живота си Неговата божествена нежност и състрадание?

Господ желае Неговият народ да бъде разумен и внимателен. Желаетой да практикува икономия във всичко. Ако работниците в мисионските полета можеха да имат средствата, които са използвани

за скъпи мебелировки и лични украшения, триумфът на Христовия кръст би бил много по-голям.

Не всички могат да правят големи дарения, не всички могат да извършват велики дела, великолепни деяния; но всеки може да практикува себеотрицание, всеки може да покаже липса на егоизъм като Спасителя. Някои могат да донесат големи дарове в касата на Господа; други могат да донесат само лепти; но всеки дар, поднесен с искреност, е приет от Господа.

Ние апелираме за парите, които се изразходват за ненужни неща. Братя и сестри, не прахосвайте парите си за покупките на неща, които не са необходими. Вие може би мислите, че тези малки суми не струват много, но много малки неща ще направят едно голямо цяло. Прекъснете всякакви екстравагантни разходи. Не се наслаждавайте на нищо, което е само за показ. Вашите пари са предназначени за спасяването на души. Нека има систематично даване от страна на всички. Някои може би не могат да дадат голяма сума, но всички могат да сложат на страна всяка седмица по нещо за Учителя. Нека децата вършат своята част. Нека родителите учат децата си да спестяват своите пенита и да ги дават на Господа. Евангелската служба трябва да се поддържа със себеотрицание и жертва. Чрез себеотрицателните усилия на Божия народ други ще бъдат доведени във вратата и тези на свой ред ще помагат да се увеличат даренията, направени за изпълнението на Божието дело.

Непогрешими доказателства показват близостта на края. Трябва да се пригответи пътят за идването на Княза на Мира. Нека нашите църковни членове не се оплакват, че често са призовавани да дават. Кое е това, което прави необходимите честите покани? Не е ли бързото увеличаване на мисионерските начинания? Ще забавим ли ние, с отказа си да даваме, напредъка на тези начинания? Ще забравим ли, че сме Божии съработници? От всяка църква трябва да се издигат молитви към Бога за увеличаване на предаността и щедростта. Братя и сестри, не апелирайте за ограничаване на евангелизаторската работа. Докато има души за спасяване, нашият интерес в работата за спасяването им не трябва да намалява. Църквата не може да съкрати работата си, без да се отрече от Своя Учител. Не всички могат да отидат като мисионери в чужди страни, но всеки може да даде от средствата си за да напредват чуждестранните мисии.

Има нови полета, в които трябва да се навлезе и ние се нуждаем от вашата помощ. Ще игнорираме ли дадената ни заповед, като по този начин се лишим от обещанието, придружаващо заповедта? Ще станат ли Божиите чада нехайни и равнодушни, отказвайки да дадат от средствата си за напредъка на Неговото дело? Могат ли да направят това, без да скъсат връзката си с Него? Те могат да мислят това за икономия, но това е една ужасна икономия, която ги поставя там, където те са отделени от Бога.

Братя и сестри, много е късно, за да отдавате времето и силата си в служба на себе си. Нека последният ден не ви намери

лишени от небесното съкровище. Търсете да приближите триумфа на кръста, търсете да просвещавате души, работете за спасението на вашите събратя и работата ви ще издържи тежкия огнен изпит.

Всеки истински, саможертвен работник за Бога е готов да изразходва и да бъде използван заради другите. Христос казва: "Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот"/Йоан 12:25/. Чрез усърдни, разумни усилия да помага, където има нужда от помощ, истинският християнин показва любовта си към Бога и към своите братя. Той може да изгуби живота си в служението, но когато Христос дойде, за да събере бисерите Си, отново ще го намери.

Братя и сестри, не изразходвайте много от времето и парите си за себе си, заради външността. Онези, които правят това, са принудени да оставят недовършени много неща, които биха утешили други, изпращайки гореща жар на уморените им духове. Всички ние имаме нужда да учим как да използваме вярна случаите, които толкова често ни се представят, за да внесем светлина и надежда в живота на другите. Как можем да използваме тези случаи, ако мислите ни са съсредоточени върху нас самите? Този, който е съсредоточен върху себе си, губи неизброими възможности да направи това, което би донесли благословение за него самия и за околните. Това е задължението на служителя на Христос, при каквито и условия да се намира, да се пита: "Какво мога да направя, за да помогна на другите?". Вършейки най-доброто, което може, той трябва да остави идващите последици на Бога.

Бог е предвидил за всеки един удоволствие, което може да бъде наслада за богат и беден - удоволствието, намиращо се в култивирането на чистота на мислите и неегоистично действие, удоволствието, което идва от изговарянето на състрадателни думи и вършенето на добри дела. От онези, които изпълняват тази служба, светлината на Христос грее, за да освети помрачения от много скърби живот.

При вас може да дойде изкушението да вложите парите си в земя. Може би децата ви ще ви съветват да направите това. Но не можете ли вие да покажете по-добър път? Не са ли ви поверени парите, за да търгувате с тях мъдро и да ги вложите с лихва, така че, когато Господарят дойде, да намери Той талантите удвоени? Не можете ли да видите, че Той иска да използвате парите си в помощ за строеж на домове за богослужения и за откриване на санаториуми?

Сега имаме нужда да почитаме душите повече от парите. Ако знаете някое по-възвишено дело в този свят от делото за спасяване на души, дело, което ще донесе по-добри резултати за инвестирането на средства, няма ли да ни кажете за него, за да можем да измерим неговата стойност?

Страхувам се, че много от нашите хора не осъзнават важността на Божието дело. Един, на когото писах с молба за пари, отговори така: "Получих писмото, в което ме молиш да ти заема малко пари.

Но тук имаше едно парче земя, което децата ми мислеха, че е добре да купя, и аз вложих оскъдните си средства в тази земя". Колко по-добре би било за този брат да инвестира парите си в основаването на санаториуми, в които се носи свидетелството за истината за това време, или в училища, които ще предоставят на нашите младежи най-доброто влияние и в които те могат да се обучават и да станат мисионери за Бога.

Братя и сестри, вложете средствата си в основаването на християнски мисии, от които светлината на истината ще грее, привличайки души към Бога. Една душа, истински обърната, станала мисионер за Бога, ще спечели други души за Спасителя.

Сам Бог е източникът на планове за напредъка на работата Му и Той е снабдил народа Си с излишък от средства, така че, когато вика за помощ, те да могат да Му отговорят, казвайки: "Господи, твоята лира спечели други лири".

Ако онези, на които Божиите пари бяха поверени, бъдат верни в донасянето на средствата, заети им от касата на Господа, Неговото дело ще напредва бързо. Много души ще бъдат спечелени за каузата на истината и денят на Христовото пришествие ще се ускори. Мъже и жени трябва да бъдат доведени под действието на истински, усърдни, сърдечни работници, които работят за души като такива, които ще трябва да дават сметка. Всички, които са кръстени в мярката на апостолския дух, ще бъдат принудени да станат Божи мисионери. Ако бъдат верни, твърди във вярата, ако не продадат своя Господ за печалба, а винаги признават божественото превъзходство и управление, Бог ще приготви пътя пред тях и ще ги благослови изобилно. Той ще им помогне да представят Неговата доброта, любов и милост. И славата на Господа ще бъде техен ариергард. Ще има радост в небесните дворове и радост, чиста, небесна радост, ще изпълва сърцата на работниците. За да спасят загиващи души, те ще бъдат готови да изразходват и да бъдат изразходвани и сърцата им ще бъдат изпълнени с любов и благодарност. Съзнанието за Божието присъствие ще пречисти и облагороди тяхната опитност, като ги обогати и укрепи. Небесната благодат ще се открие в тяхната работа, в постигнатите победи в печеленето души за Христос.

Така Божието дело трябва да се води напред в нашия свят. Верни стопани трябва да слагат парите на Господаря в Неговата каса, за да могат да бъдат изпратени работници по всички части на света. Църквата тук долу трябва да служи на Бога със себеотрицание и жертва. Така трябва да се води делото и да се печелят най-славни победи.

Любовта към изгубени души доведе Христос до Голготския кръст. Любов за души ще води нас към себеотрицание и жертва за спасението на онова, което е погинало. И когато последователите на Христос връщат на Господа Неговото, те събират съкровище, което ще бъде тяхно, когато чуят думите: "Хубаво, добри и верни слуго!... влез в радостта на Господаря си", Който "заради предстоящата Нему радост,

издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол"/Мат.25:21;Евр.12:2/. Радостта да видят вечно спасени души ще бъде наградата на всички, които следват по стъпките на Изкупителя.

"Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко?"/Римл.8:32/.

Скъпа беше жертвата, която Господ направи от Небето. Божествената благосклонност беше трогната до неизмеримите ѝ дълбини; невъзможно беше за Бог да даде повече. Той "толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот"/Йоан 3:16/. Защо е толкова ограничена нашата благодарност? Тя е само като леко вълнение на повърхността, сравнена с огромния прилив на любов, който се излива към нас от Отца.

Знаменията, които предсказват второто идване на Христос бързо се изпълняват. Ще бъдат ли оставени хората в незнание за великото събитие, което е пред тях и ще посрещнат ли този страшен ден неподготвени? Небето направи пълно приношение за спасението на света. Ще бъдат ли онези, които изповядват, че обичат Бога и пазят Неговите заповеди равнодушни към душите на хората? Не, не! Те не могат да бъдат равнодушни!

С неуморно усърдие онези, които са приели светлината на настоящата истина трябва да отиват и да дадат тази светлина на онези, които седят в тъмнина. С осветени усилия, чрез себеотрицание и саможертва те трябва да работят в силата на Израилевия Бог. Тази вест трябва да се занесе в чужди земи; трябва да се даде в градовете на цялата наша страна. Уморените и обременените копнеят за вестта на истината, която ще им даде покой и мир в Христос. Кой ще занесе вестта на онези, които никога не са я чували? Кой ще търсят радостта и славата на Бога чрез привличане на грешници при нозете на Този, Който даде живота Си в жертва за всяка душа? Кой ще издигне Спасителя пред хората като "Божи Агнец, Който носи греха на света"/Йоан 1:29/?

Част 2

*** ЛИТЕРАТУРА В СЛУЖБА**

"Господ дава дума за победа ; известителките за нея са голямо множество" Псалом 68:11

Нашите издания

Великото и чудесно дело на последната евангелска вест трябва да се извършва сега както никога по-рано не е било извършвано. Светът трябва да получи светлината на истината чрез евангелизиращата служба на Словото в нашите книги и периодични издания. Нашите издания трябва да покажат, че краят на всичко е съвсем близо. Аз съм помолена да кажа на нашите издателски къщи : " Вдигнете знамето; вдигнете го по-високо. Провъзгласете Третата ангелска вест, за да може да се чуе по целия свят. Нека да се види, че " тук са тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса". /Откр. 14:12/. Нека нашата литература даде вестта като свидетелство на целия свят!".

* Част от този материал е публикувана първоначално през 1908 г.

Нашите работници трябва да се окуражават сега да обърнат най-голямо внимание на книги, които се занимават с доказателствата на нашата вяра - книги, които засягат доктрините на Библията и които ще подготвят народа да устои в трудните моменти, които са пред нас. Като сме довели хора до просветлението на истината чрез молитвена работа в Библейските уроци и чрез мъдро използване на нашите издания, ние трябва да ги научим да станат работници в слово и учение. Трябва да ги насърчаваме да разпръскват книгите, които се занимават с библейски предмети - книги, ученията на които ще подготвят народа да устои, имайки препасан кръста си с истината и светилника си запален.

Както изглежда, ние сме спели относно работата, която може да бъде извършена чрез разпространението на добре подготвена литература. Нека сега, чрез мъдро използване на периодични издания и книги, да проповядваме Словото с непоколебима енергия, за да може светът да разбере вестта, която Христос даде на Йоан на остров Патмос. Нека всяко човешко разумно същество, което проповядва името на Христос, свидетелства : " Краят на всичко наближи; пригответи се да посрещнеш Своя Бог".

Нашите издания трябва да отиват навсякъде. Нека те бъдат издавани на много езици. Третата ангелска вест трябва да бъде давана чрез тези средства и чрез живия учител. Вие, които вярвате истината за това време, събудете се! Вашето задължение сега е да донесете всичките възможни средства, за да помогнете на онези, които разбират истината, да я прогласят. Част от парите, които идват от продажбата на нашите издания трябва да се използват за увеличаване на удобствата ни за отпечатването на повече литература, която ще отвори слепи очи и ще разбие угарната почва на сърцето.

Има опасност да се впуснете в търговия и да станете толкова заети със светска работа, че истините от Словото на Бога, в тяхната чистота и сила, да не бъдат въведени в живота. Любовта към търговията и печалбата преобладава все повече и повече. Братя мои, нека душите ви бъдат истински обърнати. Ако някога е имало време, когато сме се нуждаели да разбираме отговорностите си, то е сега, когато истината е паднала на улиците и справедливостта не може да влезе. Сатана е слязъл с голяма сила, за да работи с всяка лековерност на неправдата в онези, които загиват; и всичко, което може да бъде пресято, ще се пресее, и онези неща, които не могат да бъдат пресети, ще останат. Господ идва много скоро и ние навлизаме в сцени на бедствия. Сатанински агенти, макар и невидими, работят за унищожението на човешкия живот. Но ако нашият живот е скрит с Христос в Бога, ние ще видим Неговата благодат и спасение. Христос идва, за да установи царството Си на Земята. Нека бъдем с осветени езици, използвани за Негова прослава. Нека работим сега така, както никога не сме работили. Съветвани сме да "настояваме на време и без време"/ІІТим.4:2/. Ние трябва да направим пътища за представянето на истината. Трябва да използваме всеки удобен случай, за да привличаме души към Христос.

Като народ, ние трябва да се обърнем отново, животът ни да се освети, за да показва истината, каквато е в Исус. В работата по разпространението на нашите издания, ние можем да говорим за любовта на Спасителя, която излиза от горещо и туптящо сърце. Единствен Бог има силата да прощава грехове; ако не съобщим тази неоспорима вест, нашата небрежност може да причини тяхното унищожение. В нашите списания се публикуват благословени, душеспасителни библейски истини. Има много хора, които могат да помогнат в работата по разпространението на нашите периодични издания. Господ зове всички ни да се стараем да спасяваме загиващи души. Сатана работи, за да измами и избраните и сега е време да работим с бдителност. Нашите книги и списания трябва да обърнат вниманието на хората; Евангелието на настоящата истина трябва да бъде дадено в нашите градове без забавяне. Няма ли да се събудим за задълженията си?

Ако направим живота и учението на Христос свой обект за изучаване, всяко сбъдващо се събитие ще предостави тема за впечатляващ разговор. Така Спасителят проповядваше Евангелието по пътищата и по оградите; и както говореше, малката група, която Го слушаше, ставаше голяма тълпа. Днешните евангелизатори трябва да бъдат работници заедно с Христос. Тези, действително верни, като първите ученици, имат уверението: "Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята. Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко, що Съм ви заповядал; и ето, Аз ще Съм с вас през всичките дни до свършека на века"/ Мат.28:18-20/.

Делото, което трябва да се продължи от Божия народ е обявено в думите на Вдъхновението : "Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, който ще устрои Твоя път; глас на един, който вика в пустинята :Пригответе пътя за Господа, прави направете пътеките за Него"/Марко 1:2-3/. "Ето Моят служител, когото подкрепям, Моят избраник, в когото благоволи душата Ми; турих Духа Си на него; Той ще постави правосъдие за народите....Няма да отслабне, нито да се съкруши, догдето установи правосъдие на Земята. И островите ще очакват неговата поука"/Исаия 42:1-4/.

Бог кани всички хора за пълното изследване на заповедите от Неговия закон. Неговото Слово е свещено и вечно. Каузата на истината трябва да изпъкне като светилник, който гори. Усърдното изучаване на Божието Слово ще открие истината. Грехът и беззаконието не ще бъдат поддържани, а Божият закон ще бъде защитен. "Така казва Бог, Господ, Който е направил небето и го е разпрострял, Който е разстлал земята с произведенията ѝ, Който дава дишане на людетe, които са на нея, и дух на тия, които ходят по нея: Аз, Господ, те призовах в правда, и като хвана ръката ти, ще те пазя, и ще те поставя за завет на людетe, за светлина на народите, за да отвориш очите на слепите, да извадиш запрените от затвор и седящите в мрак из тъмницата"/Исаия 42:5-7/. Християните трябва да търсят светлината си от Словото на Бога и тогава с вяра да отидат да дадат тази светлина на онези, които седят в тъмнина.

24 май 1908г. Санаториум - Калифорния

Разпространение на изданията

В нощта на 2 март 1907г. ми се откриха много неща относно стойността на нашите издания за настоящата истина и малките усилия, които се полагат от нашите братя и сестри в църквата за тяхното широко разпространение.

Беше ми показано повторно, че нашите преси трябва сега да бъдат постоянно заети с публикуването на светлина и истина. Сега е време на духовна тъмнина в църквите по света. Невежеството относно божествените неща е крило Бог и истината от погледа. Войските на злото се събират в сила. Сатана ласкае съработниците си, че ще извърши дело, което ще плени света. Когато частично бездействие дойде в църквата, Сатана и неговите войски са много дейни. Тъй наречените "християнски" църкви не обръщат света; самите те са осквернени с егоизъм и гордост и имат нужда да почувстват обръщащата сила на Бога в тяхната среда, преди да могат да водят другите към по-чист и по-възвишен образец.

Една окуражаваща опитност

Следобед на 2 март прекарах в съвет с брат и сестра С.Н.Хаскел, в дискусия относно работата в Оукланд и техните

планове да отидат в Източните щати, да прекарат известно време в Южен Ланкастър. След нашата среща аз бях уморена и се оттеглих рано. Страдах от ревматизъм в лявата си страна и не можех да си почина заради болката. Обръщах се от едната си страна на другата, опитвайки се да намеря облекчение от страданието. Имаше болка в сърцето ми, която не предвещаваше добро за мен. Най-после съм заспала.

Около 9.30 часа се опитах да се обърна и като го направих усетих, че тялото ми беше изцяло освободено от болката. Като се обръщах от страна на страна и движех ръцете си, аз изпитах извънредна свобода и лекота, които не мога да опиша. Стаята беше изпълнена със светлина, една много красива, мека, лазурна светлина и ми се стори, че съм в ръцете на небесни същества.

Тази характерна светлина аз бях преживяла в миналото, във времето на специални благословения, но този път тя беше по-ясна, по-впечатляваща и аз почувствах такъв мир, мир толкова пълен и изобилен, че никакви думи не могат да го опишат. Аз изправих тялото си до седнало положение и видях, че съм заобиколена от светъл облак, бял като сняг, краищата на който бяха обатрени в тъмно розово. Най-меката, най-сладка музика изпълваше въздуха и аз познах, че тази музика беше песен на ангелите. Тогава един Глас ми проговори, казвайки : "Не се страхувай; Аз съм твоят Спасител. Свети ангели са около тебе".

"Тогава това е Небето - казах аз - и сега мога да бъда на спокойствие. Няма да имам повече вести, които да давам, няма да понасям повече невярно представяне. Сега всичко ще бъде лесно и аз ще се наслаждавам на мир и спокойствие. О, какъв неизразим мир изпълва душата ми! Това наистина ли е Небето? Дали съм едно от Божиите малки деца? И винаги ли ще имам този мир?"

Гласът отговори : "Твоята работа още не е свършена".

Аз отново заспах и когато се събудих, чух музика и исках да пея. Тогава някой мина покрай вратата ми и аз се чудех дали това лице е видяло светлината. След известно време светлината се отдръпна, но мирът остана.

След малко аз отново заспах. Този път ми се стори, че се намирам на заседателно събрание, където се дискутираше нашето книжно дело. Там присъстваха известен брой от нашите братя, водачи в нашата работа, както и старейшината Хаскел и съпругата му и се съветваха заедно с братята относно разпространението на нашите книги, брошури и списания.

Старейшината Хаскел излагаше силни доводи защо книгите, съдържащи познанието, което е било съобщено на сестра Уайт - книгите, съдържащи специалната вест, която трябва да дойде в света в настоящото време - трябва да се разпространяват повече. "Защо - попита той - нашите хора не оценяват и не разпространяват по-широко книгите, носещи божествени пълномощия? Защо не се издават специално книгите, съдържащи предупреждения относно делото на

Сатана? Защо не полагаме по-големи усилия за разпространението на книгите, които посочват плановете на Сатана за противодействие на Божието дело, които разкриват неговите планове и посочват измамите му? Моралните злини на неговите измами трябва да се отстранят чрез отваряне очите на хората, така че да видят състоянието и опасностите на нашето време; така че те да започнат да полагат прилежен труд, да се хванат чрез вяра за Христос и Неговата правда".

Един небесен вестител застана сред нас и изговори думи на предупреждение и наставление. Той направи така, че да разберем ясно, че Евангелието на Царството е вестта, за която светът загива и че тази вест, ако се съдържа в нашите издания, вече отпечатани и онези, които предстоят да се издават, трябва да се разпространява между хората, които са близо и далеч.

Опасности от спекулативно обучение

Светлината на истината, която Бог възнамерява да даде на хората по света в това време не е онази, която светските учени мъже се стараят да предават, защото тези хора в изследванията си често достигат до погрешни заключения и в изучаването си на много автори се ентусиазират от теории които са от сатанински произход. Сатана, облечен в дреха на светъл ангел, представя на човешкия разум за изучаване предмети, които изглеждат много интересни и които са пълни с научна мистерия. При изследването на тези предмети хората приемат погрешни заключения и се обединяват с прелъстителни духове в делото на излагане на нови теории, които водят до отклоняване от истината.

Има опасност фалшивите мнения, изразени в книгите, които са чели понякога, да се вплетат в нашите проповедници, учители и редактори с техните аргументи, разисквания и издания, с вярата, че те са по принцип едни и същи с ученията на Духа на истината. Книгата "Жив храм" е едно описание на това дело и авторът ѝ обявява в нейна защита, че тези учения били същите като онези, намиращи се в написаното от мисис Уайт. Отново и отново ще бъдем призовавани да срещаме влиянието на хора, които учат науки от сатанински произход, чрез които Сатана работи, за да направи нищожни Бог и Христос.

Отец и Синът, всеки е личност. Христос обяви: "Аз и Отец Ми сме едно". Но все пак Божият Син беше Този, Който дойде в света в човешки образ. Оставяйки Своята царска дреха и корона, Той облече божественото в човешко, за да може човечеството, чрез безпределната Му жертва да стане съучастник в божественото естество и да избегне осквернението, което е в света чрез страстта.

Христос беше изкушаван във всички точки, както човек е изкушаван, но никога не отпрати към Изкусителя упрекващо

обвинение. На всяко изкушение Той представяше Словото на Господа. "Писано е " беше Неговото оръжие, което никога не падаше. Ние, като представители на Христос, трябва да посрещаме всяко нападение на неприятеля със Словото на Живия Бог. Никога не трябва да се оставяме да следваме следата на змията чрез употребата на нейни научни аргументи. Сатана никога не може да вземе надмощие над Божието чедо, което разчита на Словото Му като своя защита.

Нашият Съветник запечата дълбоко в умовете ни, че Божиите хора, пазещи заповедите, трябва да бъдат осветени чрез истината и на тази истина трябва винаги да дават първо място. Ние не трябва да забравяме, че Сатана все още живее, за да упражнява своята измамлива сила чрез фалшиви учения.

Христос беше Величието на Небето, Князът на живота; и все пак Той Се смири като човек и стана послушен на всеки закон на Бога. Той мина по Земята, по която трябваше да ходи всеки човек, който взема Неговото име и от изпитанието Си излезе чист и неопетнен от грях. Той беше пример за нас във всичко.

Първото идване на Христос и животът Му на служба не се изучават така, както трябва. Неговият живот беше себеотрицателен, в него истината се изразяваше във всичките ѝ благородни качества. Той живя, за да благослови човечеството чрез всяко добро слово и дело.

Достойнството на книжното дело

Работата по издаването и разпространяването на книги е велико и добро дело; обаче то не винаги е стояло на високото и свято място, което Бог е предначертал да заема, защото личното "Аз" се е вплело в работата на някои, които са ангажирани в него. Книгоиздаването трябва да бъде средството, чрез което на света бързо да се предава свещената светлина на настоящата истина. Изданията, които излизат днес от нашите печатарски преси, трябва да бъдат от такъв характер, че да подкрепят всеки гвоздей и стълб на вярата, която бе установена от Словото на Бога и от откровенията на Неговия Дух.

Истината, която Бог даде на Своя народ в тези последни дни, трябва да го запази непоколебим, когато в църквата дойдат онези, които представят фалшиви теории. Истината, която е стояла непоколебима срещу нападенията на неприятеля повече от половин век, трябва все още да бъде увереността и утехата на Божия народ.

Нашето доказателство за невярващите, че имаме истината от Словото на Бога, ще бъде дадено в един живот на строго себеотрицание. Ние не трябва да направим вярата си за подигравка, но винаги да държим пред себе си примера на Този, Който, въпреки че беше Князът на Небето, Се смири до един живот на себеотрицание и жертва, за да защити правдата на Словото на Отца Си. Нека всички

решим да вършим най-доброто, което можем, за да може да свети по целия свят светлината на нашите добри дела.

Единство в напредъка

Перфектно съгласие трябва да съществува в направените планове за издаването на наши книги и периодични издания, за да може светлината, съдържаща се в тях, да бъде разпространена бързо навсякъде по малките църкви и по света. Много повече можеше да се извърши в продажбата на нашите книги, от това, което днес виждаме, че е свършено.

Нашите проповедници трябва да призват църковните членове да оставят истината да тържествува. "Стани, свети, защото светлината дойде за тебе, и славата Господна те осия. Защото ето, тъмнина ще покрие земята, и мрак племената; а над тебе ще осияе Господ и славата Му ще ти се яви. Народите ще дойдат при светлината ти, и царете при бляскавата ти зора"/Ис.60:1-3/. Единството и любовта ще извършат чудесни неща за вярващите. Няма ли да станат нашите църкви и да дадат последната предупредителна вест на света?

Нашите помагаци книги

"Христовите нагледни уроци" е книга, която говори за себе си и е извършила добра работа. Когато се продаваше и се обясняваше целта на нейната продажба, бяха получени пари, които облекчиха дълговете на нашите училища. Но по-важното е, че много хора, прочитайки книгата, са били благословени от нейните уроци на истина, и много други ще бъдат благословени чрез прочитането ѝ.

Книгата "Служба на лечение" може да върши същата работа за нашите санаториуми и здравни институти, каквато книгата "Христовите нагледни уроци" е свършила за нашите училища. Тази книга съдържа мъдростта на Великия Лекар. За мен беше ценна привилегия да подаря работата си над тези книги на каузата на Бога. В бъдеще ще се направят добре планирани усилия за увеличаване на тяхната продажба.

Връщане на дълговете

Бог е предвидил да учим уроци от несполуките на миналото. Не Му е приятно дългове да тежат върху институтите Му. Дошло е времето, когато трябва да дадем отличителна черта на делото, като се откажем да строим големи и скъпи стради. Не трябва да копираме грешките на миналото и да се заплитаме във все повече и повече дългове. По-скоро трябва да се стремим да изчистим дълга, който все още стои над институтите ни. Ако желаят, нашите църкви могат да помогнат в това дело. Онези членове, на които Господ е дал средства, могат да вложат порите си в делото без лихва или с малка

лихва и чрез доброволните си дарения могат да помогнат за поддържането на делото. Господ иска да Му върнете с радост част от благата, които ви е дал и по този начин да станете Негови раздавачи на милостиня.

Друго мнение за книжното дело

По-късно бяхме на събрания на палатки и в големи събрания в нашите църкви, където проповедниците представяха ясно опасностите на времето, в което живеем и голямата важност на бързото разпространение на нашата литература. В отговор на тези призови братя и сестри дойдоха отпред и закупиха много книги. Някои взеха малко, а някои купиха големи количества. Повечето от купувачите платиха книгите, които взеха. Малцина се уговориха да платят по-късно.

Понеже книгите се продаваха на ниски цени, някои специално намалени за случая, много бяха купени, като някои - от хора не от нашата вяра. Те казаха: "Тези книги сигурно съдържат вест за нас. Тези хора са готови да правят жертви, за да можем и ние да ги притежаваме и ние ще ги осигурим за себе си и за своите приятели".

Но някои от нашите хора изказаха и недоволство. Един каза: "Тази работа трябва да се спре, иначе нашето дело ще бъде ограбено. Както един брат беше прегърнал доста книги, един колпортьор сложи ръката си на рамото му и каза: "Братко, какво правиш с толкова много книги?". Тогава чух гласа на нашия Съветник, Който каза: "Не ги спирайте. Това е работа, която трябва да се свърши. Краят е близо. Вече е изгубено много време, през което тези книги трябваше да се разпространяват. Продавайте ги наблизко и надалеч. Пръснете ги като есенните листа. Това дело трябва да продължи без противодействие от ничия страна". Души загиват далеч от Христос. Нека бъдат предупредени за Неговото скорошно появяване в небесните облаци.

Някои от работниците продължиха да изглеждат много отпаднали. Един, плачейки, каза: "Те онеправдат издателската работа, купувайки тези книги на толкова ниска цена; от друга страна това ни лишава от част от дохода, чрез който се поддържа нашата работа". Гласът отговори: "Няма да срещнете загуба. Тези работници, които взимат книгите при намалени цени, не биха могли да ги продадат толкова бързо, ако не беше направена тази така наречена жертва. Мнозина, които иначе не биха помислили да купят, сега купуват за свои приятели и за себе си".

Едно предупреждение

Тогава на старейшината Хаскел беше дадена инструкцията, че в загрижеността си да снабди хората със скъпата истина, съдържаща се

в неговите книги, в желанието си всички да почувстват, че книгите струват повече от цената си, и че всички трябва да бъдат насърчавани да ги разпространяват широко, той продаваше книгите си твърде евтино и по този начин правеше товара си твърде тежък.

Нашият Съветник каза: "Книгите трябва да се продават по такъв начин, че авторът да не остава с празни ръце и издателската къща да получава прилична сума, така че да има средства да продължава работата си".

Една притча за наше поучение

Христос каза: "Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си. И като се погоди с работниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си.

И като излезе около третия час, вида други, че стояха на пазара празни; и на тях рече: "Идете и вие на лозето; и каквото е право, ще ви дам". И те отидоха.

Пак, като излезе около шестия и около деветия час, направи същото.

А като излезе около единадесетия час, намери други, че стоят, и каза им: "Защо стоите тука цял ден празни?" Те му казаха: "Защото никой не ни е условил". Каза им: "Идете и вие на лозето; /и каквото е право ще получите/.

Като се свечери, стопанинът на лозето каза на настойника си: "Повикай работниците и плати им надницата, като почнеш от последните и следваш до първите".

И тъй, дойдоха условените около единадесетия час и получиха по един пеняз. А като дойдоха първите, мислеха си, че ще получат повече от един пеняз, но и те получиха по един пеняз.

И като го получиха, зароптаха против стопанина, като казаха: "Тия последните иждивиха само един час; и пак си ги приравнил с нас, които понесохме теготата на деня и жегата".

А той в отговор рече на един от тях: "Приятелю, не те онеправдавам. Не се ли погоди с мене за един пеняз? Вземи си своето и иди си; моята воля е да дам на тоя последния както и на тебе. Не ми ли е позволено да сторя със своето каквото искам? Или твоето око е завистливо, защото съм добър?"

Така последните ще бъдат първи, а първите последни" /Мат.20:1-6/. Защото мнозина са призовани, а малцина - избрани.

Благословено ще бъде възнаграждението на благодат на онези, които са работили за Бога в простотата на вярата и любовта. Стойността на службата за Бога се мери по духа, с който се изпълнява, а не по продължителността на времето, прекарано в работа.

Светлина за всички

Имам голямо желание светлината, съдържаща се в моите книги, по възможност да достигне до всяка душа, защото Бог е изпратил вестта за всички. Тези книги съдържат ценни уроци на християнска опитност. Не смея да забраня продажбата на тези книги на ниски цени при специални случаи, за да не попреча на четенето им и така да задържа светлината от някоя душа, която може да се обърне към истината. Аз нямам никакви забрани за работата по разпространяването на нашите книги. Нека свещта се постави на светилника, за да може да свети на всички, които са в дома.

Един урок по търговия

" И Исус влезе в Божия храм и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите, и столовете на ония, които продаваха гълъбите и им каза:

"Писано е : "Домът Ми ще се нарече молитвен дом", а вие го направихте разбойнически вертеп".

И някои слепи и куци дойдоха при Него в храма, и Той ги изцели.

А главните свещеници и книжници, като видяха чудесните дела, които стори и децата, които викаха в храма, казвайки: "Осанна на Давидовия Син!", възнегодуваха и рекоха Му: "Чуваш ли какво казват тия?" А Исус им каза: "Чувам. Не сте ли никога чели тая дума: "Из устата на младенците и сучещите приготвил си хвала"?"/Мат.21:12-16/.

4 май 1908г.;Санаториум, Калифорния

Една точка, която никога не трябва да се забравя от нашите работници е, че Господ Исус Христос е нашият главен ръководител, Той е начертал един план, по който училищата могат да бъдат облекчени от дълговете си, и Той не ще оправдае посоката на онези, които слагат настрани този план, защото нямат доверие в неговия успех. Когато Неговият народ дойде обединен в помощ на делото Му на Земята, нищо добро, което Бог е обещал, няма да бъде задържано от тях.

Един по-широк кръгзор

В ръководството делото на Господа в родината си и в чужбина онези, които са на отговорни позиции, трябва да планират мъдро, за да могат възможно най-добре да използват хората и средствата. Товарът за поддържане делото в много от чуждестранните полета трябва до голяма степен да се носи от нашите конференции в отечеството. Тези конференции трябва да имат средства, с които да

помагат за откриването на нови полета там, където изпитаните истини на Третата ангелска вест никога не са проникнали. През изминалите няколко години врати се отваряха като по чудо, нужни са мъже и жени, за да влязат през тези врати и да започнат усърдна работа за спасението на души.

Нашите образователни институции могат да направят много за посрещането на нуждата от обучени работници за тези мисионерски полета. Мъдри планове трябва да се начертаят, за да се засили работата, вършена в нашите центрове за обучение. Трябва да се изучават най-добрите методи за подходящо осветяване на млади мъже и жени, които да носят отговорност и да печелят души за Христос. Трябва да се научат как да посрещат хората и как да им представят Третата ангелска вест по един привлекателен начин. И за ръководството на финансовите дела те трябва да учат уроци, които ще им помогнат, когато бъдат изпратени в изолирани полета, където трябва да търпят много лишения и да се придържат към най-строга икономия.

Господ е съставил един план, от който много от учениците в нашите училища могат да научат практически уроци, необходими за успеха им в по-нататъшния живот. Той им е дал привилегията да имат скъпи книги, които са били посветени за напредъка на нашето образователно и санаториално дело. В самото боравене с тези книги младежите ще се срещнат с много опитности, които ще ги научат как да се справят с проблемите, които ги очакват в чуждите страни. През училищния им живот, като колпортират тези книги, мнозина богат да научат как да се приближат учтиво при хората и как да покажат такт в разговора си с тях върху различни точки от настоящата истина. И когато срещнат в известна степен финансови успехи, някои ще научат уроци на пестеливост и икономия, които ще бъдат от голяма полза за тях, когато бъдат изпратени като мисионери.

Учениците, занимаващи се с работата по продаването на книгите "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение" ще имат нужда да изучават книгата, която очакват да продават. Когато запознават умовете си с предмета на книгата, която държат в ръка, и се стараят да практикуват нейните учения, те ще са усъвършенстват в знание и сила на духа. Вестите в тези книги съдържат светлината, която Бог ми откри, за да я дам на света. Учителите в нашите училища трябва да окуражават учениците да изучават с голямо внимание всяка глава. Те трябва да обучават учениците си в тези истини и да се стараят да въодушевят младежите с любов към скъпите мисли, които Господ ни е поверил, за да ги съобщим на света.

И така, подготовката за работа с тези книги и ежедневните опитности, спечелени чрез довеждането им до вниманието на хората, ще се окажат безценно обучение за онези, които взимат участие в този вид работа. Под благословието на Бога младежите ще придобият подготовка за служба в лозето на Господа.

Има една специална работа, която трябва да се свърши за нашите млади хора от онези, които носят отговорност в местни църкви, унии и конференции навсякъде по света. Когато църковните служители виждат обещаващи младежи, които имат желание да се подготвят, за да са полезни в службата на Господа, но чиито родители нямат възможност да ги изпратят на училище, те трябва да изпълнят едно задължение - да проучат как да окажат помощ и насърчение. Те трябва да се съветват с родители и младежи и да се обединят в мъдро планиране. Някои младежи могат да се окажат най-подходящи да се ангажират във вътрешната мисионска работа. Има широко поле за полезен труд в разпространението на нашата литература и в донасянето на Третата ангелска вест до вниманието на приятели и съседи. Други младежи трябва да бъдат окуражавани да се заемат с колпортьорско дело, като продават по-големите ни книги. Някои може да имат квалификации, които ще ги направят ценни помощници в нашите институти. И в много случаи, ако обещаващите младежи се окуражаваха мъдро и направляваха както трябва, те биха могли да припечелват за своето обучение чрез продажбата на "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение".

Чрез продажбата на тези книги младежите биха действали като мисионери, защото биха носили скъпата светлина на вниманието на хората по света. В същото време те биха печелили средства, за да могат да посещават училището, където биха могли да продължат подготовката си за по-широка полза за каузата на Господа. В училището те биха получили насърчение и въодушевление от учители и ученици, за да продължат своята работа по продажбата на книги; и когато дойде времето да напуснат училище, те биха имали практическо обучение, което да ги направи способни за тежката, усърдна, самопожертвувателна работа, която трябва да се свърши в много чужди полета, където Третата ангелска вест трябва да се занесе при трудни и тежки обстоятелства.

Колко по-добър е този план, отколкото учениците да завършват училище без придобиването на практическо обучение за работа в полето и при завършването на курса си да отидат под товара на задължения, но със съвсем малко разбиране за трудностите, които ще трябва да срещнат в нови и неизпитани полета! Колко тежко ще бъде за тях да посрещат финансовите проблеми, които са свързани с пионерската работа в чужди страни! И какъв товар ще има да носи някой, докато се изплатят дълговете, направени от ученика!

От друга страна, колко много може да бъде спечелено, ако се следва планът на самоиздръжката! Студентът често ще има възможност да напуска образователния институт почти или напълно свободен от частни дългове; финансовото състояние на училището би било проспериращо и уроците, научени от ученика, минавайки през тези опитности в местното поле, ще имат неизказана стойност за него в чуждите полета.

Нека се направят мъдри планове, за да се помогне на способни ученици да спечелят своето образование чрез продажбата на тези книги, ако желаят това. Онези, които печелят достатъчно средства по този начин, за да плащат посещението си на някой курс в някое от нашите образователни училища, ще спечелят една по-ценна практическа опитност, която ще им помогне да станат способни за пионерска мисионска дейност в други полета.

Велика работа трябва да се свърши в нашия свят за кратко време и ние трябва да се учим да разбираме и оценяваме повече, отколкото в миналите години, провидението на Бога, когато Той сложи в ръцете ни скъпите томове "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение" като средство за подпомагане на способни ученици, за да посрещат разносните по образованието си, а също и като средства за ликвидиране задълженията на нашите образователни и медицински институти.

Големи благословения са запазени за нас, когато работим мъдро с тези скъпи книги, дадени ни за напредъка на каузата на настоящата истина. И когато работим в съзвучие с плана на Господа, ще видим, че много осветени младежи ще бъдат подготвени да отидат в чужди страни като практикуващи мисионери; и в същото време конференциите във вътрешното поле ще имат средства, с които да помогнат щедро за подкрепянето на работата, която ще бъде започната на нова територия.

17 април 1908 г.; Санаториум, Калифорния

Бог желае продажбата на "Христовите нагледни уроци" да бъде призната от целия ни народ като Негов метод за облекчаване на нашите училищни дългове. Понеже сме пренебрегнали този план, сега чувстваме толкова силно липса на средства за напредъка на делото. Ако училищата се възползваха от така представените им средства, в училищните каси би имало повече пари и повече средства в ръцете на Божиите служители, с които да облекчат потребностите на други нуждаещи се отдели на делото; и, което е най-доброто, учители и ученици биха получили много уроци, които имаха нужда да научат в службата на Учителя.

В градовете, които са в близост до наши санаториуми и образователни училища, пред нас е отворено едно мисионско поле, което досега е като докосвано само с краищата на пръстите ни. В някои от тези места е поставено добро начало. Но Божията цел беше чрез продажбата на "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение" да бъдат спечелени много средства за работата на нашите санаториуми и училища, като по този начин нашите хора да могат да останат по-свободни да даряват от средствата си за започване на работа в нови мисионски полета. Ако нашите хора се заемат сега с

продажбата на тези книги както трябва, ние ще имаме много повече средства, отколкото имаме сега, за да водим делото по начина, по който Господ предназначил да се води.

Лагерни събрания и наши издания

Във връзка с наши лагерни събрания от минали години служители на Бога използват много скъпи случаи, за да поучават нашия народ относно практически методи за представянето на спасителната истина на Третата ангелска вест пред приятели и познати. Мнозина бяха научени как да работят като самоиздържащи се мисионери в своите общества. Мнозина се върнаха у дома от тези годишни събрания, за да работят с по-голяма ревност и разум, отколкото преди.

Това би задоволило Бога, ако много повече от тези практични напътствия, отколкото обикновено бяха давани през минали години, бъдат давани на църковните членове, които посещават нашите лагерни събрания. Нашите главни работници и братята и сестрите ни на всяка конференция трябва да помнят, че една от целите на нашите годишни събрания е всички да могат да придобият знание за практически методи на лична мисионска дейност. Тази фаза на нашите лагерни събрания е описана в VI том на "Свидетелства за църквата", както следва:

"Бог е поверил в ръцете ни едно много свято дело и ние трябва да се събираме, за да получим наставление, за да станем способни да извършим това дело. Нуждаем се да разберем каква част в изграждането на Божието дело на Земята ще бъдем призовани лично да вършим, за да защитим Божия свят закон и за издигането на Спасителя като "Божия Агнец, Който носи греха на света"/Йоан1:29/. Имаме нужда да се събираме и да получаваме божественото докосване, за да можем да разберем нашата работа в родината. Родителите имат нужда да разберат как могат да изпращат от домашното светилище своите синове и дъщери така възпитани и образовани, че да са способни да светят като светилници в света. Имаме нужда да разберем внимателно разпределението на работата и как всяка част от делото трябва да се върши. Всеки трябва да разбира частта, която той трябва да изпълнява, за да може да има хармония на плана и в делото на съвместната работа на всички"/стр.32-33/.

"Правилно проведено, лагерното събрание е училище, където пастори, старейшини и дякони могат да се научат как да вършат посъвършена работа за Учителя. То трябва да бъде училище, където членовете на църквата, стари и млади, да имат възможност да изучат посъвършено пътя на Господа, място, където вярващите могат да получат едно образование, което ще им помогне, за да помагат на други...

Най-добрата помощ, която проповедниците могат да дадат на членовете на нашите църкви, не е проповядване, а планиране работа за тях. Дайте на всеки да върши нещо за другите. Помогнете на

всички да видят, че като получатели на Христовата благодат те имат задължение да работят за Него. И нека всички бъдат научени как да работят. Особено онези, които са нови във вярата, трябва да бъдат обучавани да станат съработници на Бога. Ако се заловят за работа, обезсърчените скоро ще забравят своето обезсърчение, слабите ще станат силни, невежите - умни, и всички ще бъдат готови да представят истината такава, каквато е тя в Исус. Те ще намерят верен помощник в Този, Който обеща да спаси всички, които отиват при Него"/стр.49,50/.

В някои от нашите конференции водачите не се решават да въведат тези практически методи на поучение. Някои са естествено склонни да проповядват, вместо да обучават. Но в такива случаи, като нашите ежегодни лагерни събрания, ние никога не трябва да изпускаме възможностите, предоставени за обучаване на вярващите как да вършат практична мисионска работа на мястото, където живеят. В много случаи би било добре да се определят известни хора, които да носят товара на различни направления от образователното дело на тези събрания. Нека някои да помогнат на хората да се научат да дават Библейски уроци и да водят селски събрания. Нека други да понесат товара на обучаването на хората как да практикуват здравословните и въздържателни принципи и как да лекуват болните. Други пък могат да работят в интерес на нашата издателска работа. И нека избрани работници се заинтересуват специално и поучават мнозина как да продават "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение".

Мнозина никога не са се научили как да продават книгите, посветени на напредъка на нашата организаторска работа. Но такива не трябва да се извиняват. Те трябва да учат прилежно как могат да вършат вярно своята част от работата във връзка с разпространението на тези ценни книги. Нашите училища и санаториуми трябва да се ръководят на високо равнище на експедитивност и върху всички нас лежи сериозната отговорност да помогнем да се поставят тези институции на подходяща почва чрез широкото разпространение на тези помощни книги. Бог ще бъде прославен от всеки един, който вземе активно участие в работата по доставянето на тези книги в ръцете на множествата, които се нуждаят от спасителните истини на Евангелието.

Възможността, която имаме - да правим добро чрез старанието да изпълняваме Господните намерения за облекчаване на нашите училища и санаториуми - ми беше представян все по-често във връзка с конференцията в Южна Калифорния. Обстоятелствата там са необикновено благоприятни за много продължителни усилия да се проведе продажбата на "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение". Нашите братя и сестри в Южна Калифорния никога не трябва да се изморяват от това намерение - добиване на пари за посрещане дълговете, които са се натрупали. Учениците от училището на Фернандо и медицинските сестри от трите санаториума, които бяха

открити, могат да понесат зле загубата на ценните опитности в мисионската дейност, идващи при онези, които продават помощните книги. А и конференцията може да понесе зле загубата на резултатите, както духовни, така и финансови, които биха придружили продължителните усилия в тази насока.

Но минаха години, а учениците, които трябваше да печелят богати опитности в актуалната мисионска дейност, не са били окуражавани да се впуснат от все сърце в продажбата на "Христовите нагледни уроци". Църковните членове на много места ежедневно са се срещали с чужденци - туристи, мъже и жени със средства и влияние - но все още такива възможности за разпространението на "Христовите нагледни уроци" и "Служба на лечение" са били оставяни да отминат неизползвани. На много честни, сърдечни личности, които биха могли да бъдат достигнати с прилежни, чистосърдечни усилия, не е била дадена светлината на Третата ангелска вест.

Ако планът на Господа се следваше, Неговото име би се прославило и много духовни победи биха били спечелени. Онези, които имат средства, биха били по-способни и готови да се притекат на помощ на Господа, когато Той ръководеше по един необикновен начин при установяването на силни медицински мисионски центрове в околностите на големите пътни артерии. Ученици биха получили едно възпитание, което би увеличило до голяма степен способността им като практични мисионери в страната и чужбина. Църквите биха се обновили с духовни благословения. Мнозина биха били спечелени за истината и биха вложили в делото влиянието и средствата си.

В такива места, като Южна Калифорния, където непрекъснато пристигат и си отиват хиляди туристи, много от които търсят здраве и сила, трябва да се полагат специални, продължителни усилия, за да се разпръснат сияйните лъчи на светлината и истината. Книгите "Служба на лечение" и "Христовите нагледни уроци" са специално адаптирани за употреба в туристическите центрове и трябва да се прави всичко възможно, за да се оставят екземпляри от тези произведения в ръцете на онези, които имат свободно време и желание да четат. Особено се нуждаят от книгата "Служба на лечение" онези, които търсят подобрение на здравето. Всеки благоприятен случай за достигане на тази класа трябва да се използва.

Сърцето ми се зарадва, когато научих за съживлението на помощното дело в Южна Калифорния през изминалите няколко месеца. В Лома Линда на някои от медицинските сестри бяха дадени особени наставления за работата по продажбата на "Служба на лечение"; и когато посещавах домовете в съседните градове и села, благословието от Небето почиваше богато върху тях и беше направено добро впечатление в полза на нашите хора и тяхната работа.

В училището във Фернандо учителите отскоро са предизвикали съживление на интереса по продажбата на "Христовите нагледни

уроци". Групи ученици, след молитвено изучаване на книгата, са посетили заедно с учителите си Лос Анжелес и са спечелили здрава, солидна опитност, която ценят повече от злато и сребро. Този вид работа наистина е едно от средствата, които Бог е определил, за да се дава на нашите младежи едно мисионско обучение; и онези, които се отнасят небрежно и не използват такива случаи, губят от живота си една глава на опитност от най-голяма стойност. Като постъпват от все сърце в тази работа, учениците могат да научат как да се приближават с такт и внимание към мъже и жени във всички области на живота, как да се отнасят с тях учтиво и как да ги накарат да разсъждават благосклонно за истината, която се съдържа в книгите, предложени за продажба.

Нашият най-тежък товар трябва да бъде не придобиването на пари, а спасението на души; и за тази цел ние трябва да правим всичко, което е по силите ни, за да научим учениците как да водят души до познанието на Третата ангелска вест. Когато имаме успех в делото за спасяване на души, онези, които се прибавят към вярата, ще се обърнат и на свой ред ще използват способностите си, за да дават истината на други. Когато работим прилежно за спасяването на нашите събрата, Бог ще даде успех на всяко наше усилие.

На председателите на конференции и на други, които заемат отговорни главни постове бих желала да кажа: Нека направим всичко, което е по силите ни, за да впечатлим учителите, свързани с нашите образователни институции, с огромната стойност на благословенията, запазени за онези, които се стараят да използват възможно най-добре този дар - "Христовите нагледни уроци". Нека окуражим учителите да се обединят с много от учениците си в молитвено изучаване на тази книга, преди да отидат с тях на активна полска работа. Нека да помогнем на преподавателите да разберат отговорността си в това дело. Нека направим всички, което можем, за да съживим работата на "Христовите нагледни уроци" и да намерим начини за активна кампания със "Служба на лечение".

Когато учители и ученици се ангажират от сърце в тази насока на работа, те ще спечелят опитност, която ще ги направи способни да вършат ценна служба във връзка с нашите лагерни събрания. Чрез наставленията, които могат да дадат на посещаващите вярващи и чрез продажбата на много книги в местата, където се провеждат такива събрания, онези, които са били в училище, ще могат да вършат своята част за достигането на множествата, които имат нужда да получат Тройната ангелска вест. Нека учители и ученици носят своята част от товара и показват на нашите хора как да съобщават вестта на своите приятели и съседи.

Когато следваме начертаните от Господа планове, ние сме "Божии съработници". Какъвто и да е постът ни - председател на конференция, проповедници, учители, ученици или обикновени църковни членове - ние сме отговорни пред Господа за използването на повече случаи за просвещаване на онези, които се нуждаят от

настоящата истина. И едно от главните средства, които Той е отредил за наша употреба, е печатното слово. В нашите училища и санаториуми, нашите домашни църкви и особено на ежегодните ни лагерни събрания трябва да се научим да използваме мъдро това ценно средство. С търпелива прилежност избрани работници трябва да напътстват нашите хора как да се приближават до невярващи по един любезен, привлекателен начин и как да оставят в ръцете им литература, в която истината за това време е представена в чистота и сила.

Братя и сестри, нека не се изморяваме да вършим добро. По време на земната Си служба Христос пътуваше пеш от място на място. Изморен, както беше често, Неговото човешко естество беше обременено до крайност, но въпреки това Той винаги беше готов да изцелява всички, които идваха при Него и да ги учи за пътя към вечния живот. Макар често физически изтощен, Той не оставяше работата Си. Имаше един свят, който трябваше да бъде спасен. Той направи всяка възможна жертва, за да могат да заблестят светлината и истината.

Господ Бог Израилев желае да се свържем в свят съюз с Него и да практикуваме жива вяра, която работи с любов и пречиства душата. Той желае да бъдем едно действащо общество от работници, надарени с приспособимост към Неговата служба; и на такива Той обещава сила да спечелят славна победа за Него.

10 юли 1908 г.; Санаториум, Калифорния

Мъжете, стоящи като водачи във всеки отдел на това важно дело на последната евангелска вест, трябва да култивират и съхраняват обширни възгледи и идеи. Привилегия на всички, които носят отговорности в делото на Евангелието е да бъдат способни ученици в училището на Христос. Изповядващият се като последовател на Христос не трябва да се води от диктовката на собствената си воля; умът му трябва да бъде обучен да мисли Христовите мисли и просветен, да разбира волята и пътя на Бога. Такъв вярващ ще бъде последовател на Христовите методи на работа.

Братята ни не трябва да забравят, че Божията мъдрост е предвидила за нашите училища път, който ще донесе благословение за всички, които участват в начинанието. Книгата "Христовите нагледни уроци" беше подарена на образователното дело, за да могат учениците и други приятели на училището да я продават и чрез продажбата ѝ да осигурят много от средствата, нужни за премахване дълговете на училището. Но този план не беше представен на нашите училища така, както трябваше; учителите и учениците не бяха научени да се заемат с тази книга и с кураж да я пуснат в продажба за успеха на образователното дело.

Отдавна учителите и учениците в нашите училища трябваше да се научат да използват случая да придобиват средства чрез продажбата на "Христовите нагледни уроци". Продавайки тези книги, учениците

ще служат на Божието дело и, вършейки това, чрез разпръсването на скъпоценната светлина, ще научат безценни уроци в християнската си опитност. Всички наши училища трябва да бъдат доведени в ред и усърдно да се стараят да изпълняват плана, представен ни за образование на работници, за облекчаване на училищата и за печелене на души за делото на Христос.

ЧАСТ 3

РАБОТАТА В ГРАДОВЕТЕ*

"После чух гласа на Господа, който казваше: Кого да пратя? И кой ще отиде за Нас? Тогава рекох : Ето ме, изпрати мене" Исая 6:8

Условията в градовете

Над жителите на градовете идва бързо и сигурно една почти всеобща вина заради постоянното увеличаване на непоколебима порочност. Ние живеем сред една "епидемия от престъпления", в която разумни, богобоязливи хора стоят ужасени. Корупцията, която надделява, е извън човешките възможности за описание. Всеки ден носи нови разкрития на политически конфликти, подкупничество и измама; всеки ден носи своя болезнен за сърцето списък на насилие и беззаконие, на равнодушие към човешкото страдание, на брутално, демонично унищожение на човешкия живот. Всеки ден свидетелства за растеж на умопомраченията, убийствата и самоубийствата.

Днес градовете бързо стават като Содом и Гомор. Празниците са многобройни; водовъртежът на възбудата и удоволствията отвлича хиляди от сериозните задължения на живота. Възбуждащите развлечения - посещения на театър, конни състезания, пиене на алкохол и пиршества - стимулират всяка страст към действие.

Младежите са повлечени от популярното течение. Онези, които се учат да обичат забавлението заради самото него, отварят вратата на един прилив от изкушения. Те се отдават на вечеринки и безсмислено веселие. Те са водени от една форма на разврат към друга, докато изгубят и двете - желанието и способността за един полезен живот. Техните религиозни стремежи са изстинали; духовният им живот е помрачен. Всички благородни способности на душата, всичко, което свързва човека с духовния свят, е унищожено.

* В петте статии на тази част са събрани и групирани в удобен ред някои от многото поучителни, ободрителни и вдъхновяващи свидетелства, отнасящи се до работата в градовете. Изявленията, включени в тази компилация, се намират в специални свидетелства, в статии, публикувани в наши списания, в докладите от проповедите на

Генералната Конференция от 1909 г. и в писма до работници в големите градове.

Чрез действието на тръстовете и резултатите от работническите съюзи и стачките, условията на живот в градовете постоянно се влошават.

Силната страст за печелене на пари, жаждата за показност, лукс и екстравагантност – всичко това са сили, с които широки маси от човечеството отвлечат умовете си от истинската цел в живота. Те отварят вратата на хиляди злини. Мнозина, погълнати от своите интереси за светски съкровища, стават безчувствени към изискванията на Бога и нуждите на своите събрата. Те считат богатството си за средство, с което да прославят себе си. Те прибавят къща след къща, имот след имот; пълнят домовете си с луксозни стоки, докато навсякъде около тях има човешки същества, живеещи в мизерия и престъпления, в болест и смърт.

Чрез всякакъв вид потисничество и изнудване хората трупат колосални богатства, докато виковете на гладуващото човечество се издигат към Бога. Има множества, борещи се с бедността, принудени да работят при тежки условия за малки заплати, неспособни да осигурят най-елементарните нужди за живот. Тежък труд и лишения, без никаква надежда за подобряване на нещата, правят товара им тежък. Когато се прибавят болката и болестта, товарът става почти непоносим. Изтощени от грижи и потисничество, те не знаят накъде да се обърнат за помощ.

Писанието описва състоянието на света точно преди Второто идване на Христос. Апостол Яков описва алчността и потисничеството, които ще преобладават. Той казва: "Дойдете сега вие, богатите... Вие сте събирали съкровища в последните дни. Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. Вие живяхте на Земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи"/Яков 5:1-6/.

Това е картината на днешното положение. "Затова правосъдието отстъпи назад и правдата стои далеч; Защото истината падна на площада и правдата не може да влезе. Да! Истината я няма, и който се отклонява от злото, става плячка"/Исая 59:14-15/.

Оказва се, че даже църквата, която би трябвало да бъде стълб и основа на истината, насърчава егоистичната любов към удоволствието. Когато се събират пари за религиозни цели, до какви средства прибегват много църкви? До базари, вечери, фантастични панаири, даже до лотарии и подобни средства. Често мястото на Бога се лишава от свещения си характер от празнуване и пиене, покупки, продажби и увеселения. Уважението към Божия дом и към поклонението Нему се загубва в умовете на младите. Бариерата на въздържанието

отслабва. Егоизмът, апетитът и любовта за показ се харесват и се засилват, когато биват задоволявани.

От век на век Господ е изявявал Своя начин на работа. Когато е идвала криза, Той е откривал Себе Си и се е намесвал, за да попречи на действието на плановете на Сатана. Той е оставял нещата на народи, семейства и отделни личности да стигнат до криза, за да бъде забелязано Неговото вмешателство. Тогава Той е заявявал, че Израил има един Бог, Който ще защити Своя закон и ще подкрепи народа Си.

В предпотопния свят човешки посредници се опитваха с всички сили да изнамерят и изобретят начин, за да направят невалиден закона на Йехова. Те отхвърляха Неговия авторитет, защото пречеше на интригите им. Както в дните преди Потопа, така и сега, точно пред нас е времето, когато Господ трябва да открие Своята всемогъща сила. В това време на преобладаваща неправда ние трябва да знаем, че последната голяма криза е съвсем близо. Когато непокорството пред Божия закон е почти всеобщо, когато Неговите хора са угнетявани и нападани от хора като тях, Господ ще се намеси.

Сатана не спи; той е съвсем буден, за да прави невалидно сигурното пророческо слово. С умение и измамна сила той работи в противодействие на изявената Божия воля, изяснена в Неговото слово. От години Сатана завладява контрола над човешките умове чрез ловки извъртания, изнамерени от него, за да заемат мястото на истината. В това време на опасност онези, които вършат правда в страх Божи, ще прославят Неговото име, като повтарят думите на Давид: "Време е да подейства Господ, защото нарушиха закона Ти" /Пс.119:126/.

Божите наказания над нашите градове

Когато на 16 април 1906г. бях в Лома Линда - Калифорния, ми беше представено едно чудесно изображение. По време на нощно видение стоях на едно възвишение, откъдето можех да виждам къщите, люлени като тръстика от вятъра. Сгради, големи и малки, бяха събаряни на земята. Увеселителни курорти, театри, хотели и домовете на богатите се клатеха и разбиваха. Много хора престанаха да съществуват и въздухът се изпълни с писъците на пострадалите и ужасените.

Разрушаващите Божии ангели работеха. Едно докосване и така съвършено конструираните сгради, считани от хората за сигурни пред всяка опасност, бързо се превръщаха в купове смет. Никъде нямаше уверение за сигурност. Аз не се чувствах в някаква особена опасност, но не мога да намеря думи, с които да опиша ужаса на сцените, които ми бяха представени. Изглежда, че Божието търпение се беше изчерпало и беше дошъл денят за съд.

Тогава ангелът, стоящ до мен, ми обясни, че малцина са тези, които имат някаква представа за нечестият, съществуващо днес в нашия свят, и специално за порока в големите градове. Той обяви, че Господ е определил време, през което Той ще посети с гняв нарушителите заради постоянното пренебрегване на Неговия закон.

Ужасяващо като сцената, която ми беше показана, онова, което най-живо се запечата в ума ми, беше наставлението, дадено във връзка с нея. Ангелът, стоящ до мен ми обясни, че Божието върховно владичество и святостта на Неговия закон трябва да бъдат открити на онези, които постоянно отказват да се покоряват на Царя на царете. Онези, които предпочетат да останат нелоялни, трябва да бъдат посетени в милост от възмездия, за да могат, ако е възможно, да осъзнаят греховността на своя път.

През следващия ден аз обмислях сцените, които ми бяха представени и разсъждавах за поучението, което ми беше дадено. Следобед пътувахме за Глендейл, близо до Лос Анжелис; и през последвалата нощ отново получих инструкции относно святостта и обвързващите изисквания на Десетте заповеди и превъзходството на Бога пред всички земни ръководители.

Стори ми се, че съм в едно събрание, представяйки на хората изискванията на Божия закон. Прочетох от Писанието за Съботната институция в Едем при завършването на седмицата на сътворението и относно даването на Закона на Синай; и тогава обях, че Съботата трябва да се спазва "за вечен завет", като знак между Бога и Неговия народ винаги, за да знаят, че са осветени от Господа, техния Създател.

След това продължих и се спрях по-нашироко върху върховното владичество на Бога над всички земни владетели. Неговият закон трябва да бъде образец на действие. Забранено е на хората да покваряват чувствата си чрез невъздържаност или предаване умовете си на сатанински влияния, защото това прави невъзможно спазването на Божия закон. Докато нашият Владетел търпи дълго покварата ни, Той не се лъже и няма винаги да пази мълчание. Неговото превъзходство, авторитетът Му като Владетел на Вселената трябва да се признаят накрая и да се защитят точните изисквания на Неговия закон.

Много повече поучение относно дълготърпението на Бога и нуждата да бъдат събудени престъпниците, за да осъзнаят своето опасно състояние в очите Му беше повторено на хората, както го получих от моя Наставник.

На 18 април, два дни след като ми беше представена сцената с рухващите стради, отидох да изпълня една определена среща в църквата на улица "Кар" в Лос Анжелис. Наближавайки църквата, чухме виковите на вестникарчетата: "Сан Франциско разрушен от земетресение!". С натезало сърце прочетох бързо отпечатаните новини за ужасното бедствие.

Две седмици по-късно, при пътуването ни към къщи минахме през Сан Франциско и, наели кола, за час и половина разгледахме разрушенията, извършени в този голям град. Здания, които бяха смятани за сигурни при бедствие, лежаха в руини. В някои случаи сгради бяха частично потънали в земята. Градът представляваше много страшна картина на неспособността на човешката находчивост да прави огнеупорни и издръжливи на земетресения здания.

Чрез Своя пророк Софоний Господ точно определя възмездията, които ще паднат върху тези, които вършат зло: "Съвсем ще погубя всичко от лицето на Земята, казва Господ. Ще погубя човек и животно, ще погубя въздушните птици и морските риби, и съблазнителните идоли заедно с нечестивците; и ще изстребя човека от лицето на Земята, казва Господ". "И в деня на жертвата Господна ще накажа първенците и царските чада, и всички, които са облекли чуждестранни дрехи. В оня ден ще накажа и всички, които прескачат праговете, които пълнят къщите на господарите си с грабителство и измама..."

"И в онова време ще претърся Ерусалим с лампа, и ще накажа мъжете, които почиват на дрождите си. Като думат в сърцето си : Господ няма да стори ни добро, ни зло; затова имотът им ще бъде разграбен и къщите им запустени; Да! Ще построят къщи, но няма да живеят в тях. И ще насадят лозя, но няма да пият виното им.

Близо е великият ден Господен. Близо и много бърза, гласът на деня Господен; Там ще извика горчиво и силният. Ден на гняв е оня ден, ден на смущение и на утеснение, ден на опустошение и на разорение, ден на тъмнина и на мрак, ден на облак и на гъста мъгла, ден на тръба и на тревога против укрепените градове и против високите кули при ъглите.

Аз така ще наскърбя човеците, щото ще ходят като слепи, защото са съгрешили против Господа; кръвта им ще се излее като прах, и месата им като нечистотии. Нито среброто им, нито златото им ще може да ги избави в деня на гнева Господен; Но цялата земя ще бъде погълната от огъня на ревливостта Му; защото ще довърши, и то скоро, всичките жители на земята"/Соф.1:2-3;8-18/.

Бог не може да търпи повече. Неговите наказания започват да падат върху някои места и скоро Неговото сигнализирано недоволство ще се почувства и на други места.

Ще има редица събития, откриващи, че Бог е господарят на положението. Истината ще се известява с ясен, непогрешим език. Като народ ние трябва да подготвим пътя на Господа под управляващото ръководство на Святия Дух. Евангелието трябва да бъде дадено в чистотата му. Потокът на живата вода трябва да става по-дълбок и по-широк в течението си. Във всички полета, близо и далеч, хората ще бъдат призовавани от плуга и от по-обикновените търговски занимания и призвания, които до голяма степен занимават ума, и ще бъдат научени, във връзка с опитни хора. Когато се научат да работят ефективно, ще известяват истината със сила. Чрез

най-чудесни дела на божественото провидение, планини от трудности ще бъдат преместени и хвърлени в морето. Вестта, означаваща толкова много за жителите по Земята, ще бъде чута и разбрана. Хората ще научат какво е истина. Напред и все напред ще върви делото, докато цялата Земя бъде предупредена, и тогава ще дойде краят.

Настоящата работа

Все повече и повече с отминаването на дните става очевидно, че Божиите възмездия са в света. В пожар, наводнение и земетресение Той предупреждава жителите на тази Земя за своето близко идване. Близо е времето, когато най-голямата криза в историята на света ще дойде, когато всяко действие в управлението на Бога ще бъде наблюдавано с огромен интерес и неизразима боязън. В бърза последователност Божиите наказания ще идват едно след друго - пожар, наводнение, земетресение, война и кръвопролитие.

О, да знаеха хората времето на своето посещение! Има много, които още не са чули изпитващата истина за това време. Има мнозина, с които се бори Божият Дух. Времето на Божиите разрушителни наказания е времето на милост за онези, които не са имали възможност да научат каква е истината. Господ ще гледа нежно към тях. Неговото милостиво сърце е трогнато; Ръката Му още е протегната да спасява, докато вратата е затворена за онези, които не желаят да влязат.

Милостта на Бога е показана в Неговото дълготърпение. Той задържа възмездието Си, изчаквайки да се съобщи на всички вестта на предупреждение. О, ако нашите хора биха почувствали както трябва отговорността, лежаща върху тях, за съобщаването на последната вест на милост на света, каква чудна работа би се свършила!

Вижте градовете и тяхната нужда от Евангелието! Нуждата от усърдни работници между множествата в градовете ми беше представена преди повече от 20 години. Кой носят товар за големите градове? Неколцина са почувствали бремето, но, в сравнение с голямата нужда и многото възможности, малко внимание е обърнато на това дело.

В градовете на Източните щати

Дадено ми беше указание, че вестта трябва да отиде със сила в Източните щати. В много от големите градове на Изток Първата и Втората ангелски вести бяха известени по време на движението от 1844г. На нас, като Божи служители, е поверена Третата ангелска вест, свързващата вест, която трябва да подготви един народ за идването на Царя. Ние трябва да положим всякакво усърдие, за да дадем знанието за истината на всички, които желаят да чуят, а има

мнозина, които ще чуят. Във всички големи градове Бог има честни души, които се интересуват от това - какво е истина.

Времето е кратко; Господ желае всичко, свързано с Неговото дело, да бъде сложено в ред. Той иска сериозната вест на предупреждение и покана да се извести толкова надалеч, колкото вестителите Му могат да я занесат. Нищо, което би могло да попречи на напредъка на вестта не трябва да бъде допуснато да влезе в нашите планове. "Повтаряйте вестта, повтаряйте вестта" бяха думите, които ми бяха казвани отново и отново. "Кажи на народа Ми да повтаря вестта в местата, където първоначално се проповядваше и където църква след църква взимаха становище за истината и силата на Бога свидетелстваше да вестта по един поразителен начин".

Пионерите в нашето дело с години се бореха срещу бедността и разнообразните трудности, за да изпълнят поръчката да поставят делото на настоящата истина върху подходяща почва. С оскъдни удобства те работеха неуморно и Господ благослови техните смирени усилия. Вестта отиваше със сила на Изток и се разширяваше на Запад, докато на много места се основаваха влиятелни центрове. Сегашните работници може би не ще изтърпят всичките неудобства на онези ранни дни. При все това, променените условия не трябва да доведат до някакво отслабване на усилията. Сега, когато Господ ни моли да известим вестта още веднъж със сила на Изток, когато ни моли да отидем в градовете на Изток, на Запад, на Север и на Юг, няма ли да отговорим като един човек и не ще ли изпълним молбата Му? Няма ли да съставим планове и да изпратим наши вестители по всички тези полета и не ще ли ги поддържаме щедро? Няма ли да отидат служителите на Бога в тези претъпкани центрове, където да издигнат гласовете си в предупреждение на множествата? За какво са нашите конференции, ако не за продължаването на същото това дело?

В град Вашингтон и в други градове на Юга и Изтока беше сложено началото в известяването на Третата ангелска вест; но за да разберем мнението на Господа, ние трябва да планираме изпълнението на едно достигащо далеч и систематизирано дело. Трябва да навлезем в това дело с едно постоянство, което не ще допусне никакво отслабване на усилията ни, докато не видим спасението от Бога.

В Портланд, щата Мейн; в Бостън и околните градове; в Ню Йорк и в гъсто населените градове около него; във Филаделфия, Балтимор и Вашингтон - навсякъде Господ иска да известяваме със сили Третата ангелска вест. Самите ние не можем да прилагаме тази сила, но можем да изберем способни хора и да ги подтикнем да отидат по тези булеварди от възможности и там да прогласяват вестта със силата на Светия Дух. Ние трябва да направим планове, да назначим в тези градове способни мъже, които могат да представят Третата ангелска вест по начин, толкова изразителен, че да докосне сърцето. Не бива да събираме на едно място мъже да вършат нещо,

което други биха могли да свършат, когато те могат да се заемат с тази работа.

Когато тези работници говорят истината, живеят истината и се молят за напредъка на истината, Бог ще докосне сърцата. Когато работят с всичката сила, която Бог им е дал и със сърдечно смирение напълно уповават на Него, техният труд не ще бъде безплоден. Техните непоколебими усилия да водят души до истината за това време ще бъдат подпомагани от свети ангели и много души ще бъдат спасени.

Щедрот в мисионския труд

Южните щати трябва да получат светлината на настоящата истина. Не казвайте: "Нашите печатници и църкви се нуждаят повече от помощ. Имаме нужда от всички налични средства, за да изпълняваме работата, лежаща на нашите ръце". Една след друга са затваряни вратите на някои видове мисионски труд, от страх, че тази работа ще погълне средствата, които някои искаха за други начинания. Братя мои, имате нужда от повече от Христовия Дух. Нека знамето ви се развее високо; тогава онези, които да отскоро обърнати в истината, ще разберат, че имат да вършат една работа. По този начин средствата за напредъка на тази работа ще се увеличават винаги.

Можем ли да очакваме жителите на градовете да дойдат при нас и да кажат: "Ако дойдете при нас и ни проповядвате, ние ще ви помогнем да вършите това и онова" ? Какво знаят те за нашата вест? Нека изпълним нашата част от работата, предупреждавайки тези хора, които са готови да загинат непредупредени и неспасени. Господ желае от нас да оставим светлината ни да грее така пред хората, че Неговият Свет Дух да може да съобщава истината на честните им сърца, които Го търсят.

Когато вършим тази работа ще видим, че средствата ще се стичат в нашите каси и ще имаме пари, с които да вършим една още по-широка и достигаща по-надалеч работа. В истината ще бъдат доведени души, които имат богатство и те ще дават от средствата си за напредъка на Божието дело. Бях осведомена, че в градовете има много средства, които не се използват. Там Бог има заинтересовани хора. Идете при тях; учете ги, както Христос учеше; дайте им истината. Те ще я приемат. И навярно когато честни души се обърнат, средствата им ще бъдат посветени в служба на Господа и ние ще видим нарастване на ресурсите.

О, ако можехме да видим нуждите на тези градове, както Бог ги вижда! В такова време като сегашното всяка ръка трябва да бъде използвана. Господ идва; краят е близо, да той бърза твърде много! Още малко, и ние няма да имаме възможност да работим със свободата, на която сега се радваме. Ужасни сцени предстоят и каквото вършим, трябва да го вършим бързо.

Мотив за служба

Неотдавна през нощта бях събудена и ми беше представен преглед на страданията на Христос за хората. Неговата жертва, подигравките и присмеха, които Той получи от страна на грешните мъже, агонията Му в Гетсиманската градина, предаването Му и разпятието - всичко беше живо представено пред мен.

Видях Христос сред голяма група хора. Той се опитваше да впечатли умовете им с поученията Си. Но Той бе презрян и отхвърлен от тях. Мъжете трупаха върху Него хули и позор. Докато наблюдавах тази сцена, скръбта ми беше много голяма. Аз молах Бога: "Какво трябва да бъде направено с това паство? Никой ли няма да се откаже от екзалтираните мнения за себе си и ще потърсят ли Господа като малки деца? Никой ли няма да сломи сърцето си пред Бога в покаяние и изповед?".

Беше ми представена агонията на Христос в Гетсиманската градина, когато тайнствената чаша трепереше в ръката на Изкупителя. Той се молеше: "Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче както Аз искам, но както Ти искаш" /Мат.26:39/. Както се молеше на Отца, от челото Му върху земята падаха големи капки кръв. Стихиите на тъмнината бяха събрани около Спасителя, за да обезкуражат душата Му.

Ставайки от земята, Христос отиде на мястото, където беше оставил учениците Си, молейки ги до бдят и да се молят за Него, за да не бъдат нападнати от изкушения. Той искаше да види дали те разбират агонията Му. Нуждаеше се от човешкото им съчувствие. Но ги намери заспали. Три пъти Той отиде при тях по този начин и всеки път те спяха.

Три пъти се помоли Спасителят: "Отче, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша". Това беше мястото, където се решаваше съдбата на един загубен свят. Ако Той откажеше да изпие чашата, резултатът щеше да бъде вечна гибел за човешката раса. Но един ангел от Небето подкрепи Божия Син да приеме чашата и да изпие горчивата ѝ злочестина.

Колко малко са онези, които осъзнават, че всичко това беше понесено за тях самите! Колко малко са онези, които казват: "Това беше за мен, за да мога да си формирам характер за бъдещия вечен живот".

Когато тези неща ми бяха представени толкова живо, аз мислех: "Никога няма да мога да представя това пред хората така, както е" и съм ви дала само слаба представа за онова, което ми беше показано. Мислейки за онази чаша, трепереща в ръцете на Христос; и осъзнавайки, че Той можеше да откаже да я изпие и да остави света да загине в греховете си, аз обещах, че всяка сила на живота ми ще бъде посветена на делото за печелене на души за Него.

Христос дойде на Земята да страда и да умре, така че, чрез вяра в Него и приемане на Неговите достойнства да можем да станем

съработници с Бога. Това беше целта на Спасителя - след възнесянето Му на Небето да стане ходатай на човека и последователите Му да продължават работата, която Той започна. Няма ли човешките представители да покажат специален интерес в даването светлината на евангелската вест на онези, които седят в тъмнина? Има някои, които са готови да отидат до краищата на Земята, за да занесат светлината на истината на хората, но Бог иска всяка душа, която знае истината, да се старае да печели други за любовта на истината. Ако не сме склонни да направим особени жертви, за да спечелим души, когато те са готови да загинат, как можем да бъдем сметени за достойни да влезем в Божия град?

Има индивидуална работа, която трябва да се свърши от всеки един от нас. Зная, че има мнозина, които се намират в добро отношение с Христос, чиято единствена мисъл е да носят вестта на настоящата истина на народите по света. Те са постоянно готови да предложат услугите си. Но сърцето ме боли, когато виждам толкова много, които се задоволяват с една евтина опитност, която им струва съвсем малко. Техният живот говори, че за тях Христос е умрял напразно.

Ако не чувствате, че е чест да споделите страданията на Христос; ако не чувствате никаква тежест за душите на онези, които са готови да загинат; ако не сте склонни да жертвате, когато можете да спестявате пари за делото, което трябва да се свърши, няма да има място за вас в Божието царство. Ние се нуждаем на всяка крачка да споделяме с Христос страданията и себеотрицанието Му. Нуждаем се от Божия Дух, който да почива върху нас и да ни води към постоянна саможертва.

Пригответе се

Христос казва: "Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата му"/Откр.22:12/. С идването Си Господ ще разгледа подробно всеки талант; Той ще търси лихва от капитала, който е поверил. Със Своето смирение и агония, с живота Си на труд и позорната Си смърт Христос плати за службата на всички, които са взели името Му и изповядват, че са Негови служители. Всички са под най-голямо задължение да усъвършенстват всяка способност за делото на печелене на души за Него. Той казва: "Вие не сте свои си, защото сте били с цена купени; затова прославете Бога с телата си и с душите си, които са Божи"/1 Кор.6:19-20/, затова прославете Бога чрез живот на служба, който ще спечели мъже и жени от греха към правдата. Ние сме купени с цената на Христовия живот, купени сме, за да можем да върнем на Бога Неговото с една вярна служба.

Сега нямаме време за отдаване силите и талантите си за светски начинания. Ще бъдем ли погълнати в служба на света, на самите себе си, като по този начин ще изгубим вечния живот и

вечното благословение от Небето? О, ние не можем да си позволим да направим това! Нека всеки талант бъде зает в Божието дело. Онези, които приемат истината трябва с усилията си да увеличават броя на мъжете и жените, които работят заедно с Бога. Души трябва да бъдат просвещавани и научени да служат на Бога разумно; те трябва постоянно да растат в познанието на правдата.

Цялото Небе се интересува от напредъка на делото, което Христос дойде да върши в света. Небесни ангели отварят пътищата, за да огрее светлината на истината тъмните места по Земята. Ангели чакат да общуват с онези, които ще поемат делото, посочвано ни от години. Няма ли да покажем интерес за пускане в действие на начини и средства за започване на работа в градовете? Много възможности бяха пропуснати заради пренебрежението към тази работа, която не се извършваше веднага, заради неумението да се отиде напред с вяра. Господ казва: "Ако упражнявахте вяра във вестите, които изпратих, тук не би имало такава липса на работници и на средства за поддържането им".

Пришествието на Христос е близо и много бърза. Времето, в което може да се работи, е кратко и мъже и жени загиват. Ангелът каза: "Дали хората, които са имали голямата светлина, не ще съдействат на Този, Който изпрати Сина Си в света, за да даде светлина и спасение на човечеството?" Дали хората, които са получили познанието на истината заповед след заповед, правило след правило, тук малко и там малко ще покажат, че поне малко са оценили Този, Който дойде на Земята, за да бъде наследена Божествената Му сила от всяка вярваща душа? Така божествената същност на Христос трябваше да стане ефективна в спасението на човечеството, и да се ползва с посредничеството на нашия велик Първосвещеник пред Божия престол. Планът беше създаден на Небето. Онези, които са били купени с такава цена, няма ли да оценят великото спасение?

Господ не може да препоръча хората, които, изповядвайки набожност и че вярват в скорошното пришествие на Христос, оставят градовете непредупредени за възмездието, което скоро ще падне върху Земята. Онези, които правят това, ще бъдат съдени за своята небрежност. Христос даде скъпоценния Си живот, за да спаси душите, загиващи в греховете си. Ще отказваме ли да вършим работата, определена за нас, ще откажем ли да съдействаме на Бога и на представителите на Небето? Има хиляди, които вършат това, които не стават едно с Христос, не позволяват великата Му жертва да освети живота им в спасителна благодат, която открива истината чрез жертвата на Божия Син. Знаейки това, можем ли да останем равнодушни? Аз умолявам братята ни да се събудят. Духовните способности ще отслабнат и умрат, ако не се упражняват в печеленето на души за Христос. Какво извинение може да се предложи за пренебрегването на великото, голяма дело, за изпълнението на което Христос даде живота Си?

В малкото дни, които имаме да прекараме тук, на тази Земя, ние не можем да изразходваме времето си за маловажни и нищожни неща. Имам нужда от смирение на душите си пред Бога, така че всяко сърце да пие от истината и да я остави да извърши в живота една реформа, която ще убеди света, че това действително е истината на Бога. Нека животът бъде скрит с Христос в Бога. Само когато търсим Господа като малки деца, когато престанем да човъркаме недостатъците на нашите братя и сестри и у онези, които се стараят да носят вярно отговорностите на делото, и се стараем да поставим собствените си сърца добре пред Бога, Той може да ни използва за слава на името Си.

Ние всички имаме нужда да дойдем пред Бога в една позиция на саможертва, ако работата ни трябва да бъде приета от Него. Нека помним, че изповядването не струва нищо, ако нямаме истината в сърцата си. Имам нужда обръщащата сила на Бога да ни обхване, за да можем да разбираме нуждите на загиващия свят. Тежестта на моята вест към вас е: Пригответе се, пригответе се да посрещнете Господа. Украсете светилниците си и нека светлината на истината огрява улиците и оградите. Има един свят, който трябва да бъде предупреден за скорошното приближаване на края на всичко.

Братя и сестри, търсете Господа, докато може да Се намери. Идва времето, когато онези, които са пропиляли времето и възможностите си, ще искат да бяха Го търсили. Бог ви е дал способност да разсъждавате. Той иска да се държите по реда на разума и реда на труда. Той желае да отидете в църквите ни и да работите усърдно за Него. Той иска да организирате събрания за онези, които са извън църквите, така че хората да могат да научат истините на тази последна предупредителна вест. Има места, където ще бъдете приети с радост, където души ще ви благодарят за това, че сте дошли и сте им помогнали. Дано Господ ви помогне да се заемете с тази работа, както никога до сега не сте се занимавали с нея.

Нека започнем да работим за онези, които не са получили истината. Спасителят казва: "Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята... И ето, Аз Съм с вас през всичките дни, до свършека на века"/Мат.28:18-20/. Това, от което се нуждаем, е жива вяра, вяра да известяваме над разрушената гробница на Йосиф, че имаме един жив Спасител, Един, Който ще върви пред нас, Който ще работи с нас. Бог ще свърши работата, ако ние Му осигурим инструментите. Между нас има нужда от много повече молитва и много по-малко неверие. Има нужда да издигнем знамето пред хората високо и все по-високо. Нуждаем се да помним, че Христос винаги е от дясната ни страна, когато известяваме свободата на пленените и раздаваме хляба на живота на гладните души. Когато пазим в умовете си неотложността и важността на работата си, спасението от Бога ще се открие по един забележителен начин.

Бог да ни помогне да се въоръжим и да действаме сериозно, защото си струва да се спасят душите на мъже и жени. Нека търсим ново обръщение. Нуждаем се от присъствието на Божия Свят Дух до себе си, за да се смекчат сърцата ни и да не проявяваме суров дух в работата. Моля се Святият Дух да завладее изцяло нашите сърца. Нека действаме като деца на Бога, които гледат към Него за съвет, готови да изпълнят намеренията Му, където и да се явят. Бог ще бъде прославен от такъв народ и онези, които са свидетели на нашата ревност ще кажат: "Амин и амин".

"Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде...

Колко са прекрасни върху планините нозете на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона : Твоят Бог царува! Ето, гласът на стражите ти! Издигат гласа си, всички възклищават, защото ще видят ясно с очите си как Господ се връща в Сион.

Възкликнете, запейте заедно, запустели ерусалимски места; защото Господ утеши людете Си, изкупи Ерусалим. Господ запретна святата Си мишца пред всичките народи; И всички земни краища ще видят спасението от нашия Бог"/Исая 52:1-10/.

Методи на работа

Във връзка с прогласяването на вестта в големите градове, има много видове работа, която трябва да се върши от работниците с разнообразни дарби. Някои трябва да работят по един начин, други - по друг. Господ желае градовете да бъдат обработвани със обединените усилия на работници с различни способности. Всички трябва да гледат към Исус за напътствие, без да упоават на човек за мъдрост, за да не бъдат заблудени. Като Божии съработници те трябва да се стараят да бъдат в хармония един с друг. Често трябва да има съвети и усърдно, чистосърдечно съдействие. Обаче всички трябва да гледат към Исус за мъдрост, без да разчитат само на хора за напътствия.

Господ е дал на някои проповедници способността да събират и да влияят на големи паства. Това изисква упражняването на такт и умение. В днешните градове, където има толкова много привлекателни и доставящи удоволствие неща, хората не се интересуват от обикновени усилия. Назначени от Бога проповедници ще видят, че е нужно да полагат извънредни усилия, за да задържат вниманието на множествата. И когато успеят да съберат голям брой хора, те трябва да носят вести от естество, толкова далечно от обикновения ред, че хората да се събудят и да бъдат предупредени. Те трябва да използват всяко средство, което е възможно да бъде изнамерено, за да изпъкне истината ясно и определено. Испитаната вест за това време трябва да се носи толкова прямо и решително, че да сепне сърцата и да ги накара да изучават Писанието.

Онези, които вършат делото на Господа в градовете, трябва да полагат спокойни, постоянни, посветени усилия за поучаване на хората. В същото време, докато работят усърдно, за да заинтересуват слушателите и да задържат интереса им, те трябва да внимават и да се пазят от всичко, което граничи със сензационното. В този век на екстравагантност и външна показност, когато хората мислят, че за да имат успех трябва да се показват, Божиите избрани вестители трябва да показват заблудата от изразходването на средства за постигане на ефект, от който няма нужда. Като работят с простота, смирение и благодатно достойнство, избягвайки всяко театрално естество, работата им ще направи едно трайно впечатление за добро.

Истина е, че е необходимо да се изразходват пари разумно, за обявяване на събранията и за солидно изпълняване на работата. Но все пак се вижда, че силата на всеки работник се дължи не на тези външни средства, но на упованието с вяра на Бога, на усърдната молитва за помощ към Него, на послушанието на Неговото Слово. В делото на Господа трябва да се въведе много повече молитва, много повече христоводност, много повече съобразяване с Божиата воля. Външната показност и разточителното прахосване на средства няма да доведат до край делото, което трябва да се върши.

Божието дело трябва да се върши със сила. Нуждаем се от кръщението със Святия Дух. Имаме нужда да разберем, че Господ ще прибави в редовете на Своя народ способни и влиятелни хора, които трябва да свършат своята част за предупреждаването на света. Не всички в света са беззаконни и грешници. Бог има хиляди, които не са подвили коляно пред Ваал. В падналите църкви има богобоязливи мъже и жени. Ако не беше така, нямаше да ни бъде дадено да носим вестта: "Падна, падна великият Вавилон... Излезте от нея, люде мои". Мнозина от чистосърдечните се задушават за едно дихание на живот от Небето. Те ще признаят Евангелието, когато им бъде занесено в красотата и простотата, с които е представено в Божието Слово.

Нуждата от работа от дом на дом

Работата от къща в къща по домовете на хората е еднаква по важност с тази по специалните усилия за обществеността. В големите градове има някои класи, които не могат да бъдат достигнати от публични събрания. Такива хора трябва да се търсят, както пастирът търси изгубената си овца. Прилежни, индивидуални усилия трябва да се полагат за тяхна полза. Когато индивидуалната работа се пренебрегва, се губят много скъпоценни възможности, които, ако биха били използвани, биха дали решителен напредък на делото.

Като резултат от представянето на истината на големи събрания се събужда един дух на изследване и е много важно този интерес да бъде последван от личен труд. Онези, които желаят да изпитат

истината, се нуждаят да бъдат научени на прилежно изучаване на Божието Слово. Някой трябва да им помогне да градят върху сигурна основа. В този критичен за тяхната религиозна опитност момент е много важно мъдро ръководени библейски работници да им се притекат на помощ и да открият пред разума им съкровищницата на Божието Слово.

Градската мисия - един образователен център

Добре балансирана работа може да се върши най-добре, когато училището за Библейски работници напредва. Докато се провеждат публични събрания, свързани с това училище или градската мисия, трябва да има опитни работници с дълбоко духовно разбиране, които могат да дават на библейските работници всекидневни наставления и които също могат да се присъединят чистосърдечно към общия обществен труд, който се полага. И когато мъже и жени се обръщат към истината, онези, които стоят като глава в градската мисия, трябва с много молитви да покажат на тези новообърнати как да направят опитност със силата на истината в живота си. Това общо усилие от страна на всички работници трябва да бъде като гвоздей, забит на сигурно място.

Принципите на здравната реформа

Като народ, на нас е възложена работата да известим принципите на здравната реформа. Има някои, които мислят, че въпросите на диетата не са от достатъчна важност, за да бъдат включени в тяхната евангелска работа. Но такива правят много голяма грешка. Божието Слово обявява : "И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава"/1 Кор. 10:31/. Въпросът за въздържанието във всичките му аспекти заема важно място в делото на спасението.

Във връзка с нашите градски мисии трябва да има подходящи стаи, където да могат да се събират за поучение онези, в които се е събудил интерес по тези въпроси. Тази необходима работа не трябва да се върши по един недобър начин, който ще направи на умовете на хората едно неблагоприятно впечатление. Всичко, което се върши, трябва да носи благоприятно свидетелство за Автора на истината и трябва добре да представя святостта и важността на истините на Третата ангелска вест.

Трябва да се открият готварски училища. Хората трябва да бъдат научени как да приготвят здравословна храна. Трябва да им бъде показана нуждата да избягват нездравословните храни. Но никога не трябва да защитаваме гладна диета. Възможно е да имаме здравословна, питателна диета без употреба на чай, кафе и месна храна. Работата по обучението на хората как да приготвят диетична

храна, която е едновременно здравословна и апетитна, е от най-голяма важност.

Делото на здравната реформа е средството на Господа да намали страданията в нашия свят и да пречисти Своята църква. Учете хората, че те могат да действат като ръка, помагаша на Бога чрез съдействие на Главния Работник за възвръщането на физическото и духовно здраве. Това дело носи подписа на Небето и ще отвори врати, за да влязат други скъпоценни истини. Има място за работа за всички, които ще пожелаят да се заемат разумно с това дело.

Поддържайте делото на здравната реформа, това е вестта, която ми е поръчано да нося. Покажете така ясно стойността му, че да бъде почувствана нужда да се разпространи широко. Въздържанието от всяка вредна храна и напитка е плод на истинска религия. Този, който е напълно обърнат, ще изостави всеки вреден навик и апетит. Чрез въздържание той ще победи желанието си за пагубни за здравето удоволствия.

Поръчано ми е да кажа на образователите по здравната реформа : Вървете напред. Светът се нуждае от цялото влияние, което можете да проявите, за да отблъснете прилива на моралното нещастие. Нека онези, които учат Третата ангелска вест, да застанат верни до знамето си. "И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодна Нему и съвършено"/Римл.12:1-2/. Дано Бог въоръжи онези, които работят в слово и учение с най-чистите вести на истината. Ако Неговите работници известяват тези вести с простота, увереност и всяка власт, Господ ще работи с тях.

Да не бъдат отминавани класите на богатите

Служителите на Христос трябва да работят вярно за богатите хора в градовете ни така, както и за бедните и скромните. Има много богати хора, които са податливи на влиянието и впечатлението на вестта на Евангелието и които, когато Библията и само Библията им бъде представена като изложение на християнската вяра и практика, ще бъдат подтикнати от Божия Дух да отворят врати за напредъка на Евангелието. Те ще открият жива вяра в Словото на Бога и ще използват поверените им средства, за да подготвят пътя на Господа, да направят в пустинята един прав път за нашия Бог.

От години стои пред нас объркващият въпрос : Как можем да съберем средства, достатъчни за поддръжката на мисиите, които Господ е отишъл да открие пред нас? Ние четем ясните заповеди на Евангелието; и мисиите в родните и чуждестранни полета представят своите нужди. Показателите, да, положителните откровения на Провидението се обединяват, за да ни подтикнат да свършим бързо

работата, която ни чака. Господ желае богати хора да се обърнат и да действат като Негова помощна ръка за достигането на други. Той желае онези, които могат да помогнат в делото на реформа и възстановяване, да видят скъпоценната светлина на истината и да променят характера си като използват поверения им капитал в Негова служба. Той желае да инвестират средствата, които Сам им е заел, във вършенето на добро, в отварянето пътя за Евангелието, което да се проповядва на всички класи, наблизко и далеч.

Няма ли да бъде оценено Небето от светските мъдри мъже? О, да! Там те ще намерят спокойствие, мир и почивка от всяко прахосване на време, от всички амбиции, от всяко служене на себе си. Подтикнете ги да търсят мира, щастието и радостта, които Христос копнее да им даде. Накарайте ги да обърнат вниманието си към осигуряването на най-богатия дар, който може да се даде на смъртния човек - дрехата на Христовата правда. Христос им предлага живот, който се сравнява с живота на Бога и една много по-превъзходна и вечна тежест на слава. Ако приемат Христос, те ще имат най-високата чест, която светът не може нито да даде, нито да отнеме от тях. Те ще открият, че в пазенето на Божиите заповеди има голяма награда.

Състрадателният Изкупител умолява Своите служители да дадат на богати и бедни поканата за вечерята. Излезте по улиците и по оградите и със старателни, решителни усилия ги заставете да влязат. Нека проповедниците на Евангелието хванат тези богати светски хора и ги доведат на вечерята на истината, която Христос е приготвил за тях. Този, Който даде скъпоценния Си живот за тях, казва: "Доведи ги вътре и нека седнат на Моята маса и аз ще им служа".

Проповедници на Христос, свържете се с тази класа. Не ги отминавайте като безнадеждни. Работете с цялото възможно убеждение и като плод от вашите верни усилия ще видите в небесното царство мъже и жени, които ще бъдат коронясани като победители, да пеят триумфиращата песен на завоевателя. Първият и Последният казва: "Ще ходят с Мене в бели дрехи, защото са достойни"/Откр.3:4/.

Съвсем, съвсем малко усилия са положени за хората, които заемат отговорни места в света. Много от тях притежават превъзходни качества; те имат средства и влияние. Това са скъпоценни дарби, поверени им от Господ, за да бъдат умножени и използвани за доброто на другите.

Старайте се да спасите богати хора. Настойчиво ги умолявайте да върнат на Господа съкровищата, които Той им е заел с доверие, така че в Ню Йорк и други големи градове да могат да се основат центрове на влияние, от които истината на Библията в своята простота ще бъде представена на хората. Склонете хората да сложат съкровищата си край Божия престол, връщайки на Господа имуществото си, давайки възможност по този начина работниците да вършат добро и Божията слава да напредва.

Планове за увеличаване на нашите работни сили

Силата на една армия се измерва до голяма степен чрез способността на мъжете в редовете ѝ. Един мъдър генерал инструктира офицерите си да обучават войника за активна служба. Той се старее да развие най-голяма експедитивност във всички. Ако разчиташе само на офицерите си, той никога не би очаквал да проведе успешна война. Той разчита на лоялна и неуморна служба от всеки човек в армията си. Отговорността до голяма степен лежи върху редовите мъже.

Така е и в армията на Княз Емануил. Нашият Генерал, който не е губил никое сражение, очаква служба с готовност и вяност от всеки, който се е записал под Неговото знаме. В последната борба, която се води сега между силите на доброто и множествата на злото, Той очаква всички – миряни и проповедници – да вземат участие. Всички, които са записани като Негови войници, трябва да изпълняват вярна служба като наблюдатели, силно чувство за отговорността, лежаща лично върху тях.

Онези, които имат духовната грижа за църквата, трябва да намират начини и средства, с които да може да се даде възможност на всеки църковен член да върши някаква част от Божието дело. Много често в миналото това не се правеше. Не се правеха ясни планове и не се изпълняваха напълно, а чрез тях можеха да се ангажират в активна служба талантите на всички. Има твърде малко хора, които осъзнават колко много е било изгубено по този начин.

Водачите на Божието дело, като мъдри генерали, трябва да правят планове за напредък и придвижване по цялата линия. При планирането си те трябва да се отдадат на специално изучаване на работата, която може да се свърши от миряните за техните приятели и съседи. Делото на Бога на тази Земя никога няма да се свърши, докато мъже и жени, съставляващи църковното ни членство, не обединят усилията си с тези на проповедниците и църковните служители.

Спасението на грешниците изисква усърдна, индивидуална работа. Ние трябва да им занесем Словото на живота, а не да чакаме те да дойдат при нас. О, ако можем да говорим думи на мъже и жени, които биха ги подбудили към прилежно действие. Миговете, които сега ни се дават, са малко. Ние стоим на самата граница на вечния свят. Нямаме време за губене. Всеки миг е златен и твърде скъпоценен, за да бъде отдаден просто за угаждане на себе си. Кой ще търсят Бога усърдно и ще черпят от Него сила и благодат, за да бъдат Негови верни работници в мисионското поле?

Развитие на таланта в църквата

Във всяка църква има талант, който може да бъде развит с правилен начин на работа и да бъде голяма помощ за делото. Онова,

което сега е нужно за издигането на нашите църкви, е добрата работа на мъдри работници, които да различават и развиват таланта в църквата - талант, който може да бъде обучен за употреба от Учителя. Трябва да има добре организиран план за ангажиране на работници, които да отидат по всички наши църкви, големи и малки, където да учат членовете как да работят за издигането на църквата, както и за невярващите. Обучение, образование, това е, от което има нужда. Онези, които работят, като посещават църквите, трябва да дават на братята и сестрите инструкции относно практическите методи в мисионската дейност.

Всичкото проповядване по света не ще помогне хората да почувстват дълбоко нуждата на загиващите души около тях. Нищо друго не ще възбуди в мъже и жени себепожертвувателната ревност като това, да бъдат изпратени в нови полета, където да работят за онези, които са в тъмнина. Пригответе работници, които да отидат по улиците и по оградите. Ние се нуждаем от мъдри, грижовни хора, които ще разсаждат дървета на различни места и ще им дадат възможност да растат. Положително задължение на Божия народ е да отиде в други региони. Нека бъдат пуснати в действие сили, които да почистват нова почва, да основават нови центрове на влияние навсякъде, където може да се намери начин. Съберете работници, които притежават истинска мисионска ревност и нека отидат да разпръскват светлина и познание на близо и далеч. Нека въведат живите принципи на здравната реформа в обществата, които до голяма степен не познават тези принципи.

Хора от скромните слоеве на обществото трябва да бъдат окуражавани да се заемат с Божието дело. Когато работят, те ще спечелят скъпоценна опитност. Има недостиг на работници и ние не можем да се лишим от никого. Вместо да обезсърчаваме онези, които се стараят да служат на Учителя, ние трябва да насърчаваме много повече работници да влизат в полето.

Радостна служба

Всички, които общуват с Бога, ще намерят да вършат за Него изобилна работа. Онези, които вървят напред в Духа на Учителя, търсейки да докоснат души с истината, не ще смятат работата по привличането на души към Христос за глупава, безинтересна и неблагоприятна робия. Те са натоварени с работа като Божии стопани и ще се въодушевяват все повече и повече, когато се предават в служба на Бога. Радостно дело е да откриваш Писанията на другите.

Млади мъже и жени трябва да се обучават за работници при съседите си и на други места. Нека всички решат в сърцата и умовете си да бъдат разумни относно работата за това време, като се приспособят да вършат това, за което са най-способни.

Много млади хора, които имат добро образование от дома си, трябва да бъдат обучавани за служба и окуражавани да издигнат

знамето на истината на нови места чрез добре планирана и вярна работа. Като се свържат с наши проповедници и опитни работници в градското дело, те ще спечелят най-доброто обучение. Действайки под божествено ръководство и подкрепени от молитвите на по-опитните си съработници, те могат да вършат добра и благословена работа. Когато обединят работата си с тази на по-старите работници, използвайки свежите си сили за най-доброто, те ще бъдат придружавани от небесни ангели; и като Божии съработници, тяхна привилегия е да пеят, да се молят, да вярват и да работят с кураж и свобода. Доверието и упованието, които присъствието на небесните ангели ще донесе на тях и на техните съработници, ще водят от молитва до възхвала простотата на истинската вяра.

Не трябва да има никакво отлагане на тази добре планирана работа за обучаване на църковните членове. Трябва да се изберат хора, които да работят в големите градове, такива, които са напълно посветени и които разбират святостта и важността на делото. Не изпращайте онези, които не са способни в това отношение. Нужни са мъже, които ще понесат напред триумфа на кръста, които ще са постоянни въпреки обезсърченията и лишенията, които ще имат ревността, решителността и вярата, необходими за мисионското поле. А на онези, които не биха се ангажирали лично в тази работа, бих желала да кажа: "Не пречете на онези, които желаят да работят, а ги насърчавайте и подкрепяйте".

Цялото това дело на обучение трябва да е придружено с усърдно търсене на Господа за Неговия Свят Дух. Нека се настоява за това на онези, които желаят да отидат в служба на Учителя. Нашето поведение е наблюдавано от света. Всяка постъпка се записва и коментира. Трябва да има прилежно обработване на християнските добродетели, така че онези, които изповядват истината да могат да обучават на нея и други, така, както е в Исус, за да бъдат самите те пример и нашите врагове наистина да не могат да кажат нищо лошо за тях. Бог зове за по-голямо благочестие, за святост на живота и чистота на поведението, в съответствие с възвишените, освещаващи принципи, които изповядваме. Животът на работниците на Христос трябва да бъде такъв, че невярващите, като виждат техния набожен път и разумно общуване, да бъдат очаровани от вярата, която дава такива резултати.

Лични усилия във връзка с лагерни събрания

Работата в нашите лагерни събрания не трябва да се провежда според човешки планове, а според начина на работа на Христос. Църковните членове трябва да бъдат привлечени на работа. Божиите ангели ще управляват при откриването наблизо и далеч на полета, за да може работата по предупреждаването на света да се свърши бързо. Бог зове вярващите да придобият опитност в мисионската работа, като отиват на нова територия и работят разумно за хората по

пътищата. На онези, които ще вършат това, ще се представят възможности за работа.

За проследяване интересите след едно лагерно събрание са нужни помощници в различни отдели и тези случаи трябва да се използват като училища за обучение на работници. Нека млади хора работят във връзка с опитни работници, които ще се молят с тях и търпеливо ще ги инструктират. Посветени жени трябва да се ангажират в библейската работа от дом на дом. Някои от работниците трябва да работят като колпортьори, продавайки нашата литература и подарявайки разумно на онези, които не могат да купят.

Онези, които са истински обърнати, трябва да стават все по-интелигентни в разбирането на Писанията, за да могат да говорят думи на светлина и спасение на онези, които са в тъмнина и загиват в греховете си. Като работници заедно с Него, трябва да очакваме специални благословения и сигурни резултати, когато се стараем да спасяваме души от примките на Сатана, за да станат деца на светлината.

Туристически и търговски центрове

Онези, които в отговор на призива веднага са постъпили в служба на Главния Работник, могат да изучават методите Му на работа. По време на земната Си служба Спасителят използваше възможностите, които се отдаваха по големите пътни артерии. По време на интервалите между Своите пътувания тук и там Исус живееше в Капернаум, който стана известен като "Негов град". Този град беше добре приспособен, за да бъде център на работата на Спасителя. Той се намираше по пътя от Дамаск за Ерусалим и Египет и за Средиземно море и беше голяма пътна артерия. Хора от много страни минаваха през града или се задържаха за почивка между пътуванията си насам и натам. Тук Исус можеше да среща всички народи и длъжности, богатите и великите, както и бедните и скромните; и Неговите уроци щяха да бъдат занесени в други страни и в много домове. Така би могло да бъде възбудено изследване на пророчествата; вниманието би се обърнало към Спасителя и Неговата мисия би била представена пред света.

В тези дни на пътуване възможностите за установяване на контакт с мъже и жени от всички класи и от много националности са много по-големи, отколкото в дните на Израил. Пътищата са се умножили хилядократно. Бог е приготвил пътя чудесно. Печатната преса с многобройните ѝ улеснения е на наше разположение. Библии и издания на много езици, показващи истината за това време, са в ръцете ни и могат да бъдат занесени бързо до всяка част от света.

Християни, които живеят в големите търговски центрове и пътища имат специални възможности. Вярващите в тези градове могат да работят за Бога в съседните на своите домове.

В прочутите светски здравни курорти и центрове на туристически трафик, препълнени с хиляди и хиляди търсачи на здраве и удоволствие, трябва да има назначени проповедници и колпортьори, способни да привлекат вниманието на множествата. Нека тези работници да бдят за шанса си да представят вестта за това време и да организират събрания, когато имат възможност. Нека бързо да използват възможностите за говорят на хората. Придружени от силата на Святия Дух, нека посрещнат хората с вестта, носена от Йоан Кръстител: "Покайте се, понеже наближи небесното царство"/Мат.3:2/. Божието Слово трябва да бъде представено с чистота и сила, за да могат да чуят истината онези, които имат уши. Така Евангелието на настоящата истина ще се постави на пътя на онези, които не го познават и ще бъде прието от мнозина и занесено от тях по домовете им във всяка част на света.

С непоколебима ревност

Ние трябва да дадем на хората последното предупреждение от Бога и какво трябва да бъде нашето усърдие в изучаването на Библията и ревността ни за разпръсването на светлината! Нека всяка душа, която е получила божественото просветление да се старее да го предава. Нека работниците отидат от дом на дом, отваряйки Библията пред хората, разпространявайки изданията, казвайки на другите за светлината, която е благословила техните собствени души. Нека литературата се разпространява разумно: във влаковете, на улицата, в големите кораби, които се движат в морето и чрез пощите.

Трябва да се свърши едно велико дело и онези, които познават истината, трябва да отправят силни молитви за помощ. Любовта на Христос трябва да изпълва сърцата им. Христовият Дух трябва да се излее върху тях и те трябва да се приготвят да застанат пред съда. Като се посвещават на Бога, убедителна сила ще придружава техните усилия да представят истината на другите. Не трябва да спим повече върху омаяната от Сатана земя, а да претърсим всичките си ресурси, да използваме всяко удобство, с което Провидението ни е снабдило. Последното предупреждение трябва да се извести пред "много люде и народи, езици и царе" и е дадено обещанието: "И ето, Аз Съм с вас през всичките дни до свършека на века"/Откр.10:11; Мат.28:20/.

Поръчано ми е да посоча на нашите проповедници необработените градове и да ги подтикна да отворят пътища за представянето на истината с всички възможни средства. В някои от градовете, където първо беше дадена вестта за Второто идване на Господа, сме заставени да започваме работата като че ли сме в ново поле. Още колко време ще се отминават тези празни полета, тези необработени градове? Без забавяне сеенето на семената трябва да започне на много, много места.

Господ очаква в служителите Му да има дух, който бързо да чувства стойността на душите, бързо да разбира задълженията, които трябва да се изпълнят, бързо да отговаря на задълженията, които Господ им възлага. Трябва да има една преданост, която не ще сметне никакъв земен интерес от достатъчна стойност, за да заеме мястото на работата, която трябва да се върши за довеждането на души до познанието на истината.

Проповедници, проповядвайте истините, които ще доведат до личен труд онези, които са без Христос. Окуражавайте личните усилия по всеки възможен начин. Помнете, че работата на проповедника не се състои само в проповядване. Той трябва да посещава семейства в домовете им, да се моли с тях и да отваря пред тях Писанията. Този, който върши вярна работа вън от амвона, ще извърши десет пъти повече от онзи, който ограничава труда си до амвона. Нека нашите проповедници носят товара на отговорността със страх и трепет, гледайки към Господа за мъдрост и търсейки постоянно Неговата благодат. Нека те направят Исус свой пример, изучавайки прилежно Неговия живот и прилагайки във всекидневната практика принципите, които Го въодушевяваха в земната Му служба.

Един апел към мирянина

Когато в общностите, където живеят нашите хора, се полагат особени усилия от опитните работници, върху вярващите лежи едно много сериозно задължение: да вършат всичко, което е по силите им, за да откриват пътища за работа пред Господа. Те трябва да изпитват сърцата си с молитва и да изчистят пътя на Царя, като изоставят всеки грях, който би им попречил да съдействат на Бога и на своите братя.

Това не винаги е било напълно разбирано. Често Сатана е вмъквал един дух, който е действал така, че църковните членове да не могат да различат възможностите за служба. Вярващите често са позволявали на врага да работи чрез тях в същото време, когато е трябвало да бъдат напълно посветени на Бога и на напредъка на Неговото дело. Несъзнателно са се отклонявали от пътя на правдата. Съхранявайки дух на критикарство и търсене на грешки, дух на фарисейско благочестие и гордост, те са наскърбявали Божия Дух и са причинили голямо закъснение в работата на Божиите вестители.

Това зло е било посочвано много пъти и на много места. Понякога онези, които се отдаваха на много критичен, осъдителен дух, са се покайвали и обръщали. Тогава Бог можеше да ги използва за чест и слава на името Си.

Ние живеем в един особен период от историята на тази Земя. Едно велико дело трябва да се свърши за съвсем кратко време и всеки християнин трябва да свърши една част, за да поддържа това дело. Бог призовава за хора, които ще се посветят на работата за спасение на души. Когато започнем да разбираме каква жертва

направи Христос, за да спаси загиващия свят, ще се види една силна борба за спасяване на души. О, ако можеха всички наши църкви да видят и осъзнаят безкрайно голямата жертва на Христос!

Едно реформаторско движение

В нощни видения ми бяха показани картини на едно велико реформаторско движение сред Божия народ. Мнозина възхваляваха Бога. Болните бяха изцелявани, вършеха се и други чудеса. Виждаше се един молитвен дух, какъвто беше изявен преди великия ден на Петдесетницата. Виждаха се стотици и хиляди, които посещаваха семействата и отваряха пред тях Божието Слово. Сърцата бяха убедени от силата на Святия Дух и се извяваше дух на истинско обръщение. Навсякъде се отваряха широко врати за известяването на истината. Изглеждаше, че светът е осветен от Небесното влияние. Големи благословения бяха получавани от верните и смирени Божии чада. Чух гласове на благодарност и възхвала и изглеждаше, че беше настъпила една реформация, като тази, на която бяхме свидетели през 1844г.

Все пак някои отказваха да се обърнат. Те не желяеха да вървят в пътя на Бога и когато се отправиха призови за доброволни приношения, за да може да напредва Божието дело, някои егоистично се прилепиха към земните си притежания. Тези алчни хора се отделиха от групата на вярващите.

Да се работи, докато се бави изпитанието

Божиите наказания са над Земята и под влиянието на Святия Дух ние трябва да дадем предупредителната вест, която Той ни е поверил. Трябва да дадем тази вест бързо, заповед след заповед, правило след правило. Хората скоро ще бъдат принудени да вземат решения от огромна важност и наше задължение е да се погрижим те да получат възможност да разберат истината, за да могат да заемат становището си разумно и да застанат на правилната страна. Господ зове народа Си на работа – работа с усърдие и мъдрост – докато се бави изпитанието.

Важността на личната работа

Членовете на нашите църкви трябва да работят повече от дом на дом, за да дават Библейски уроци и да разпространяват литературата ни. Един християнски характер може да бъде формиран симетрично и съвършено само тогава, когато човешкият представител счита за привилегия да работи безкористно за известяването на истината и за поддържането на Божията кауза със средства. Трябва да сеем покрай всички води, пазейки душите си в Божията любов, да работим, докато е ден и да използваме средствата, които Господ ни е дал, за да

изпълняваме следващото поставено ни задължение. Трябва ръцете ни да вършат с вярност каквото намерят за вършене; каквато жертва сме призовали да направим, трябва да я направим с радост. Когато сеем покрай всички води ще осъзнаем, че "който сее щедро, щедро ще и да пожъне"/2Кор.9:6/.

Онези, които твърдят, че са Христови чада, трябва да следват Неговия пример. Облекчавайте физическите нужди на събратята си и тяхната благодарност ще разруши бариерите и ще ви даде възможност да докоснете сърцата им. Помислете върху този предмет усърдно. Като църкви вие сте имали възможност да работите като труженици заедно с Бога. Ако бяхте послушали Божието Слово, ако бяхте се включили в тази работа, бихте били благословени и окуражени и бихте се сдобили с богата опитност. Щяхте да се видите като човешки представители на Бога, усърдно защитаващи един план на запазване, възстановяване и спасяване. Този проект нямаше да бъде фиксиран, а успяващ, движещ се от благодат към благодат и от сила в сила.

Господ ми представи работата, която трябва да се свърши в нашите градове. Вярващите в тези градове трябва да работят за Бога в съседните на своите домове. Те трябва да работят спокойно и скромно, носейки със себе си навсякъде, където отиват, небесната атмосфера. Ако не гледат към себе си, а винаги посочват към Христос, силата на тяхното влияние ще бъде почувствана.

Не е волята на Господа проповедниците да бъдат оставяни да вършат огромна част от работата по сеенето семената на истината. Мъже, които не са призовани за проповедници, трябва да работят за своя Учител в съответствие с различните си способности. Когато един работник безрезервно се предава в служба на Господа, той печели една опитност, която го прави способен да работи все по-успешно и по-успешно за Учителя. Влиянието, което го привлича към Христос, му помага да привлече и други при Него. Може би никога няма да му бъде възложена работата на публичен говорител, но той въпреки това е проповедник на Бога и неговата работа свидетелства, че той е роден от Бога.

Жени, както и мъже, могат да бъдат ангажирани в работата и направят скритата истина да бъде изявена там, където могат да работят. Те могат да заемат мястото си в работата в тази криза и Господ ще работи чрез тях. Ако са пропити от чувството за задължението си и работят под влиянието на Божия Дух, те ще имат точно самообладанието, нужно за това време. Спасителят ще отразява светлината на Своето лице върху тези себепожертвувателни жени и това ще им даде сила, по-голяма от тази на мъжете. В семействата те могат да вършат работа, която мъжете не могат, работа, която докосва вътрешния живот. Те могат да дойдат близо до сърцата на онези, които мъжете не могат да достигнат. Тяхната работа е необходима. Дискретни и скромни жени могат да вършат добра работа, като обясняват на хората истината в домовете им. Така обяснено,

Божие Слово ще свърши своята заквасваща работа и чрез тяхното влияние цели семейства ще бъдат обърнати.

Братя и сестри, изучавайте своите планове; използвайте всяка възможност да говорите на своите съседи и приятели или да им четете нещо от книгите, съдържащи настоящата истина. Покажете, че смятате за най-важно спасението на душите, за които Христос направи толкова велика жертва.

В работата за загиващи души вие сте придружавани от ангели. Хиляди по хиляди и десет хиляди по десет хиляди ангели чакат да съдействат на членовете на нашите църкви за предаването на светлината, която Бог щедро дава, така че хората да бъдат подготвени за идването на Христос. "Сега е благодатното време; ето, сега е денят на спасението". Нека всяко семейство търси Господа с усърдна молитва за помощ в Божието дело.

Не отминавайте малките неща, за да търсите някое голямо дело. Вие можете да вършите с успех малката работа, а голямата може би не ще успеете да свършите и ще се обезсърчите. Заловете се за работа, където и да виждате че има нещо, което трябва да се свърши. Дори да сте богати или бедни, велики или скромни, Бог ви призовава към активна служба за Него. Талант и способност за работа ще развиете тогава, когато вършите със силата си онова, което ръцете ви намерят да правят. А когато сте небрежни във всекидневните си възможности, вие ставате безплодни и повяхнали. Това е причината да има толкова много безплодни дървета в градината на Господа.

В домашния кръг, при огнището на съседа ви, при леглото на болния, на тихо място вие можете да четете Писанията и да кажете дума за Исус и за истината. По този начин може да се сеете скъпоценно семе, което ще порасне и след много дни ще даде плод.

Мисионска работа трябва да се върши в много необещаващи места. Мисионският дух трябва да завладее душите ни, въодушевявайки ни да достигнем класи, за които не планирахме да се трудим, както и пътища и места, където не сме имали намерение да работим. Господ има Свой план за засяване семето на Евангелието. Като сеем по Неговата воля, ние така ще умножим семето, че Словото Му да достигне хиляди, които никога не са чували истината.

Отвсякъде ни се предоставят случаи. Навлизайте във всяка възможност, дадена от Провидението. Очите се нуждаят да бъдат помазани с небесния колурий, за да видят и усетят възможностите си. Сега Бог зове за будни мисионери. Има пътища, които ще ни бъдат представени. Ние трябва да виждаме и да разбираме тези възможности, които ни дава Провидението.

На Божиите мисионери е поръчано да поемат същата работа, която Христос вършеше, когато беше на тази Земя. Те трябва да се посветят на всеки вид служба, която Той изпълняваше. С усърдие и искреност те трябва да говорят на хората за неизследваните богатства и за нетленното съкровище на Небето. Те трябва да бъдат

изпълнени със Святия Дух. Трябва да повтарят небесните предложения за мир и прощение. Трябва да сочат портите на Божия град, казвайки: "Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града"/Откр.22:14/.

Съхраняване дух на себеотрицание

Всеки църковен член трябва да храни дух на жертва. Във всеки дом трябва да се учат уроци на себеотрицание. Майки и бащи, учете децата си на икономия. Окуражавайте ги да пазят парите си за мисионска работа. Христос е нашият пример. Заради нас Той стана беден, за да се обогатим ние с Неговата бедност. Той учеше, че всички трябва да дойдат заедно до любов и единство, да работят, както Той работеше, да жертват, както Той жертваше, да обичат като Божии чада.

Братя и сестри, трябва да имате желание да бъдете обърнати, за да практикувате себеотрицанието на Христос. Обличайте се просто, но спретнато. Изразходвайте колкото е възможно по-малко за себе си. Пазете в дома си една себеотрицателна кутия, в която ще слагате парите, спестени чрез малки постъпки на себеотрицание. Ден след ден печелете по-ясно разбиране на Божието Слово и използвайте всяка възможност да вършите добро, защото Бог постоянно ви изпраща голямото благословение на Своя Дар за света. Работете заедно с Господ Исус и Той ще ви учи на скъпоценните уроци на Своята любов. Времето е кратко; в очаквания момент, когато няма да има повече време, вие ще получите наградата си.

Помолена съм да кажа на онези, които обичат Бога искрено и имат средства: Сега е времето, когато трябва да инвестирате средствата си за поддръжката на делото на Господа. Сега е времето да подкрепите ръцете на проповедниците в техните себеотрицателни усилия да спасят загиващи души. Не ще ли получите славна награда, когато в небесните дворове срещнете души, които са били спасени с ваша помощ?

Нека никой не задържа лептите си, нека онези, които имат много, се радват, че могат да събират за Небето съкровище, което не се разваля. Парите, които отказваме да вложим в делото на Господа, ще загинат. От тези пари не ще се събере никаква лихва в небесната банка.

В следващите думи апостол Павел описва онези, които задържат от Бога това, което е Негово: "А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел. Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което, като се стремяха някои, те се отстраниха от вярата, и пронизаха себе си с много скърби"/1Тим.6:9-10/.

Много струва сеенето край всички води. То означава продължително даване на дарове и приношения. Бог ще осигури облекчения, така че верният Му стопанин на средствата, поверени му от Него, да бъде снабден с пълнота във всичко и да може да изобилства във всяко добро дело. "Както е писано: "Разпръсна щедро, даде на сиромасите, правдата Му ще трае до века". А Тоя, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилстват плодовете на вашата правда"/2Кор.9:9-10/. Господ се грижи за семето, което е посято с пълна, щедра ръка. Този, Който дава семе на сеяча, дава на работника Си онова, което го прави способен да съдейства на Дарителя на семето.

Сега Господ зове Адвентистите от Седмия ден във всяко отделно място да Му се посветят и да правят най-доброто, което могат според възможностите си, за да помагат в Неговото дело. В тяхната щедрост на даряване и принасяне на дарове Той желае да открият и да оценят Неговото благословение и своята благодарност за милостта Му.

Скъпи мои братя и сестри, всички пари, които имаме, са на Господа. Сега аз ви призовавам в името на Господа да се обедините в грижата за успешното завършване на начинанията, които бяха предприети със съветите на Бога. Нека работата за издигане възпоменания за Бога на много места да не се затруднява и обременява, защото необходимите средства са били задържани. Нека онези, които се борят да изградят важни начинания, големи и малки, да не бъдат обезсърчавани, защото сме бавни да се обединим, за да поставим тези предприятия в такова положение, че да вършат ефективна служба. Нека целият ни народ стане и види какво може да върши. Нека покажат, че между Адвентистите от Седмия ден има единство и сила.

Условия за одобрена служба

Като народ ние трябва да дойдем до свята близост с Бога. Нуждаем се от светлината от Небето, която да просветли сърцата ни и частите на ума ни; нуждаем се от мъдростта, която единствен Бог може да даде, ако искаме да занесем с успех вестта в тези градове. Нека навсякъде църквите ни бъдат в ред. Нека някои, които чрез кръщението си са обещали да живеят за службата и славата на Бога, не взимат обратно обещанието си. Има един свят, който трябва да бъде спасен; нека тази мисъл ни подтиква към по-големи жертви и по-усърден труд за онези, които са извън пътя.

Когато следвате принципите на Божието Слово, вашето влияние ще бъде ценно за всяка църква, за всяка организация. Трябва да се притечете на помощ на Господа, на помощ на Господа срещу силния. Всички лекомислени думи, всички повърхностни и маловажни неща са примамки за неприятеля, за да ви лиши от духовната сила. Укрепете

се срещу това зло в името на Израилевия Бог. Ако се смирите пред Бога, Той ще ви даде една вест за онези, които се нуждаят от помощта ви. Украсете светилниците си и ги пазете запалени, така че, където и да отивате, да можете да разкривате в слово и действие скъпоценни лъчи светлина.

Ако се предадем в служба на Господа, Той ще ни научи какво да правим. Ако дойдем в тясна връзка с Бога, Той ще работи с нас. Нека да не бъдем толкова погълнати от себе си и от собствените си интереси, че да забравим онези, които се изкачват по стълбата на християнската опитност и имат нужда от нашата помощ. Трябва да сме готови да използваме дадените ни от Бога способности, готови да говорим навреме и без време думи, които ще помогнат и благославят.

Братя и сестри, взимате ли под внимание нуждите на големите градове на Изток? Не знаем ли, че те трябва да бъдат предупредени за скорошното идване на Христос? Делото, което имаме да свършим, е чудесно и велико. Има един свят, който трябва да бъде спасен; има души, за които трябва да се работи в градовете на Изток, в щатите, където вестта за идването на нашия Господ се проповядваше първоначално. Кои ще отидат, за да вършат тази мисионска работа? Има стотици от нашите хора, които би трябвало да бъдат навън в полето, които вършат малко или нищо не вършат за напредъка на вестта. Онези, които са имали всякаква възможност да научат истината, които са получили наставленията заповед след заповед, правило след правило, тук малко и там малко, имат голяма отговорност за тези души, които никога не са чували последната евангелска вест.

Ако в това време на възможности църковните членове дойдат смирено пред Бога, изхвърляйки от сърцата си всичко онова, което е погрешно и съветвайки се с Него на всяка крачка, Той ще изяви Себе Си пред тях и ще им даде смелост в Себе Си. И когато църковните членове вършат вярно своята част, Господ ще води и ще упътва Своите избрани служители и ще ги подкрепя за тяхната важна работа. Нека всички ние се обединим с много молитва, за да издигнем ръцете им и да черпим светли лъчи от небесното светилище.

Краят е близо, дебне ни потайно, неусетно, като безшумното приближаване на крадеца през нощта. Дано Господ помогне да не спим повече, както правят другите, а да бдим и да бъдем трезви. Скоро истината славно ще триумфира и всички, които сега изберат да работят заедно с Бога, ще триумфират с нея. Времето е кратко; скоро ще дойде нощта, когато никой човек не ще може да работи. Нека онези, които се радват в светлината на настоящата истина, сега бързат, за да предадат тази истина на други. Господ пита: "Кого да пратя?". Онези, които искат да направят жертва за истината, трябва да отговорят сега: "Ето ме, изпрати мене" /Исая 6:8/.

Нека онези, които носят отговорности помнят, че Светият Дух е, който трябва да извърши приспособяването. Не трябва да се стараем да формираме според своите идеи онези, за които работим, но нека Христос направи преобразяването. Той не следва човешки пример. Той работи в съответствие със Своя ум и Дух. Работата на човека е да показва на света това, което Христос е вложил в сърцето му; чрез Неговата благодат човек става съучастник на божественото естество, като избягва развалата, която е в света чрез похотта. Възвишените сили на онзи, който приема Христос се укрепяват и облагородяват и той става подходящ за Божията служба.

Много от учените мъже са получили толкова високо образование, че не могат да докоснат обикновените хора. Тяхното знание е сложно. Лети високо, но никъде не застава. Най-интелигентните бизнесмени желаят проста истина, такава, каквато Христос даде на хората, когато беше на тази Земя - истината, която Той казваше, че е дух и живот. Неговите думи са като листата на дървото на живота. Това, от което светът се нуждае днес е светлината на примера на Христос, отразена от живота на христоводобни мъже и жени. Разумът, който е най-силен в полза на истината е разум, който Христос контролира, облагородявайки и очиствайки го чрез освещението на Светия Дух.

Христос е дал Своята заповед: "Идете по целия свят"/Марко16:15/. Всички трябва да чуят вестта на предупреждение. Една награда от най-голяма стойност се представя пред онези, които тичат в християнското поприще. Онези, които тичат с търпение, ще получат венеца на живота, който не увяхва.

Култивирайте спокойствие и поверете пазенето на душите си на Бога като на верен Създател. Той ще пази онова, което Му е поверено на съхранение. Той не е доволен да покриваме олтара Му със сълзите и оплакванията си. Имате вече достатъчно, за да хвалите Бога, ако не виждате друга душа да се обръща. Но доброто дело ще продължи само ако вие отивате напред и не се стараете да нагласите всичко по собствените си идеи. Нека Божият мир управлява в сърцата ви и бъдете благодарни. Нека Господ има място за работа. Не препречвайте пътя Му. Той може и ще работи, ако ние Му позволим.

Докато трябва да се правят обширни планове, трябва много да се внимава работата във всеки бранш да делото да е хармонично обединена с всеки друг бранш, правейки по този начин едно съвършено цяло.

Думи на съвет към проповедници

3 ноември 1901г.;Санаториум - Калифорния
До един работник с дълга опитност в град Ню Йорк

Когато обмислих ситуацията в Ню Йорк, върху душата ми легна голям товар. През нощта ми бяха показани неща в тази светлина: Ню Йорк ще бъде обработен; ще се намерят възможности в части на града, където няма църкви, където истината ще намери място. Има да се върши много работа за прогласяването на истината за това време на онези, които са мъртви в злоупотреби и грехове. Най-заплашителни вести ще бъдат носени от хора, назначени от Бога, вести от такъв характер, които да предупредят хората, да ги събудят. И когато някои ще бъдат провокирани от предупреждението и водени да се противопоставят на светлината и доказателствата, ние трябва да виждаме в това, че даваме изпитващата вест за това време.

Ще бъдат давани вести извън обикновения ред. Божиите наказания са на Земята. Докато бъдат установени градски мисии, където колпортьори, библейски работници и практикуващи медицински мисионери ще могат да се обучават, за да достигнат до известни класи, ние трябва да имаме в градовете си също и посветени евангелизатори, посредством които да се носи една толкова решителна вест, че да сепне слушателите.

"Изведи слепите люде, които имат очи, и глухите, които имат уши. Нека се съберат заедно всичките народи, и нека се стекат племената; Кой от тях може да възвести това и да ни обясни предишните събития? Нека доведат свидетелите си, за да се оправдаят, та да чуят човеците и да рекат: Това е вярно. Вие сте Мои свидетели, казва Господ, и служителят Ми, когото избрах, за да Ме познаете и да повярвате в Мене, и да разберете, че съм Аз - че пред Мене не е имало Бог и подир Мене няма да има.

Аз, Аз съм Господ; и освен Мене няма спасител. Аз възвестих и спасих, и показах, когато не е имало между вас чужд Бог; Затова вие сте ми свидетели, казва Господ, че Аз съм Бог. Да, преди да е имало време, Аз съм; и няма кой да избавя от ръката Ми; Аз действам, и кой ще Ми попречи?"/Исаия 43:8-13/.

"Ще доведе слепите през път, който не са знаели, ще ги вода в пътеки, които са им били непознати; Ще обърна тъмнината в светлина пред тях и неравните места ще направя равни. Това ще сторя и няма да ги оставя.

Ще се върнат назад, съвсем ще се посрамят ония, които упоават на ваяните идоли, които казват на леяните: Вие сте наши богове. Чуйте, глухи, и гледайте, слепи, за да видите. Кой е сляп, ако не е служителят Ми, или глух, както посланика, когото изпращам? Кой е сляп като предания Богу, и сляп като служителя Господен? Ти гледаш много неща, но не наблюдаваш; Ушите му са отворени, но той не чува. Господ благоволи заради правдата Си да възвеличи учението и да го направи почитаемо"/Исаия 42:16-21/.

Делото, описано в тези стихове, е делото пред нас. Термините "Моят служител", "Изаил", "служителят Господен" означават всеки, когото Господ би избрал и назначил да върши известна работа. Той

ги прави служители на Своята воля, макар че някои, които са избрани, могат да бъдат така незапознати с волята Му, както беше Навуходоносор.

Бог ще работи за онези от хората Си, които ще се предадат на действието на Святия Дух. Той залага Своята слава за успеха на Месията и Неговото царство. "Така казва Бог, Господ, Който е направил небето и го е разпрострял, Който е разстлал земята и произведенията ѝ; Който дава дишане на хората, които са на нея и дух на тия, които ходят по нея: Аз Господ те призовах в правда, и като хвана ръката ти, ще те пазя, и ще те поставя за завет на хората, за светлина на народите, за да отвориш очите на слепите, да извадиш запрените от затвор, и седящите в мрак из тъмнината...

Кой от вас ще даде ухо на това? Кой ще внимава и слуша за бъдещето?" /Исая 42:5-7;23/.

Божият народ, който е имал светлина и познание, не е изпълнил възвишените и святи цели на Бога. Той не е напредвал от победа към победа, прибавяйки нова територия, издигайки знамето в градовете и околностите им. Голяма духовна слепота са показали онези, които са имали великата светлина, блеснала над тях от Господа, но не са напредвали в нея към голяма и още по-голяма светлина. Църковните членове не са били окуражавани да използват духовния нерв и мускул в работата по напредването. Трябва да им се даде да разберат, че проповедниците не могат да изработят спасението им, треперейки над тях. Ето така те стават слаби, когато би трябвало да бъдат силни мъже.

Във всяка църква млади мъже и жени трябва да бъдат подбрани да носят отговорности. Нека полагат всички усилия, за да станат способни да помагат на онези, които не познават истината. Бог зове за усърдни, въодушевени работници. Смирените и съкрушените ще научат от лична опитност, че освен Него няма друг спасител.

Библейската истина трябва да се проповядва и практикува. Всеки даден лъч светлина трябва да свети чисто и определено. Истината трябва да е високо като лампа, която свети. **ИМА СТОТИЦИ БОЖИИ СЛУЖИТЕЛИ, КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВОРЯТ НА ТОЗИ ЗОВ И ДА СЕ ЗАЕМАТ С ПОЛЕТО КАТО УСЪРДНИ, СПАСЯВАЩИ ДУШИ РАБОТНИЦИ,** идвайки на помощ на Господа, на помощ на Господа срещу силния. Бог зове за **ЖИВИ МЪЖЕ,** хора, които са изпълнени с животворното влияние на Неговия Дух, мъже, които виждат Бога като върховен Владетел и получават от Него изобилни доказателства за изпълнението на Неговите обещания, мъже, които не са хладни, а горещи и ентузиазирани от Неговата любов.

Ако всичкият труд, който беше положен за църквите през последните 20 години бъде отново приложен за тях, това не ще успее, както не успя и в миналото, да направи членовете себеотрицателни, носещи кръста последователи на Христос. Мнозина са били преситени с духовна храна, докато в света хиляди загиват без хляба на живота. Църковните членове трябва да **РАБОТЯТ;** те

трябва да се обучават, стремейки се да достигнат високия стандарт, поставен пред тях. Господ ще им помогне да постигнат това, ако те Му съдействат. Ако пазят собствените си души в любовта на истината, те не ще задържат проповедниците да отидат да представят истината в нови полета.

Големите градове трябваше да бъдат обработени веднага, след като църквите получиха светлината, но мнозина не изпитваха никакъв товар за души и Сатана, намирайки ги възприемчиви за изкушенията си, ограби опитността им. Бог моли народа Си да се покае, да се обърне и да се върне към първата си любов, която е изгубил като не е успял да следва по стъпките на себепожертвувателния Изкупител.

Със смелост и простота

Дошло е времето да се правят решителни усилия на места, където истината още не е прогласявана. Как ще се извърши Божието дело? На всяко място, където се влиза, трябва да се положи солидна основа за постоянна работа. Трябва да се следват методите на Господа. Не трябва да се плашите от външния вид, колкото и да е отблъскващ. Трябва да вършите работата така, както Господ е казал да се върши. Проповядвайте Словото и Господ, чрез Своя Свят Дух, ще изпрати убеждение в умовете на слушателите. Словото гласи: "А те излязоха и проповядваха навсякъде, като им съдействаше Господ и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха" /Марко 16:20/.

Много работници трябва да вършат своята част от работата, работейки от дом на дом и давайки библейски уроци на семействата. Те трябва да показват растежа си в благодатта чрез подчиняване на волята на Христос. Тека ще спечелят богата опитност. Като приемат, вярват и се покоряват на Словото на Христос с вяра, резултатността на Святия Дух ще се види в живота и в работата им. Ще се види една интензивност на усърден труд. Ще се съхранява вяра, която работи с любов и очиства душата. Плодовете на Духа ще се виждат в живота.

Христос е светлината на света. Онези, които Го следват, не ходят в тъмнина, а имат светлината на живота. Йоан казва за Христос: "А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име" /Йоан 1:12/. Погледнете Христос. Това довежда сърцето, ума и характера в съгласие с волята на Бога.

Има нужда от всички поучения, които нашите мисии могат да дадат. Продължавайте работата си в силата на същия Дух, който ръководеше при нейното установяване. Обучавайте хората в пътя на Господа чрез отваряне на Писанията, чрез молитви, чрез упражняване на вяра; и ще се издигне една църква, основана на Скалата Исус Христос.

Работата трябва да се изпълнява в простотата на истината. Бог казва: "Имам думи на насърчение за вас". В нашите големи градове

Господ има много скъпоценни души, които не са преклонили коляно пред Ваал, а също и такива, които боготворят Ваал от незнание. За тези светлината на истината трябва да огрее, за да видят Христос като Пътя, Истината и Живота.

Вършете работата си със смирение. Никога не се издигайте над простотата на Евангелието на Христос. Не в изкуството на показване, а в издигането на Христос, Изкупителя, Който прощава грехове, ще намерите успех за печелене на души. Когато работите за Бога със смирение и кротко сърце, Той ще ви изяви Себе Си.

Чрез използването на диаграми, символи и представяния от различни видове проповедникът може да направи така, че истината да изпъква ясно и определено. Това е една помощ в хармония с Божието Слово; но когато работникът прави работата си толкова скъпа, че другите не могат да осигурят от касата достатъчно средства, за да се издържат в полето, той не работи в хармония с Божия план. Работата в големите градове трябва да се върши според реда на Христос, не според реда на театралните изпълнения. Не театралното представление е това, което прославя Бога, а представянето на истината в любовта на Христос.

Не лишавайте истината от нейното достойнство и впечатлителност чрез предварителни подготовки, които следват повече реда на света, отколкото реда на Небето. Нека слушателите ви разберат, че провеждате събрания не за да очаровате чувствата им с музика и други неща, а за да проповядвате истината в цялата ѝ важност, за да дойде до тях предупреждението, събуждайки ги от подобния на смърт сън на себеугаждане. Голата истина е, която като остър, наточен от двете страни меч сече и в двете посоки. Това е, което ще събуди онези, които са мъртви в беззакония и грехове.

Този, Който даде Своя живот, за да спаси мъже и жени от идолопоклонничество и себеугаждане, остави един пример, който да се следва от всички, които се заемат с работата по представяне Евангелието на другите. На Божиите служители в този век са дадени за известяване най-важните истини и техните действия, методи и планове трябва да отговарят на важността на вестта им. Ако представяте Словото по начина на Христос, публиката ви ще бъде дълбоко впечатлена от истините, които учите. Те ще получат убеждението, че това е Словото на живия Бог.

Формалност в богослужението

В усилията си да достигнат хората, вестителите на Господа не трябва да следват пътищата на света. В събранията, които се провеждат, те не трябва да зависят от светски певци и театрално представление, за да събудят интерес. Как може да се очаква онези, които нямат интерес към Божието Слово, които никога не са чели това Слово с искрено желание да разберат истините му, да пеят с дух и разбиране? Как могат сърцата им да бъдат в хармония с думите

на свещената песен? Как може небесният хор да се присъедини към една музика, която е само форма?

Злото от формалното богослужение не може да бъде обрисувано толкова точно, но няма думи, които могат да изложат дълбокото блаженство на истинското поклонение. Когато човешките същества пеят с дух и разбиране, небесни музиканти подхващат мелодията и се присъединяват към благодарствената песен. Този, Който ни е дарил с всички дарби, които ни дават възможност да бъдем работници заедно с Бога, очаква от служителите Си да обработват гласовете си така, че да могат да говорят и пеят по начин, който всеки може да разбере. Не гръмогласното пеене е това, от което има нужда, а чистата интонация, правилно произношение и отчетлив изговор. Нека всеки отдели време да обработва гласа си така, че възхвалата на Бога да може да се пее с чисти, меки тонове, не с грубост и кресливост, които дразнят слуха. Способността да пеем е дар от Бога; нека се използва за Негова слава.

В събранията, които се провеждат, нека бъдат избрани известен брой хора, които да вземат участие в службата на пеене. И нека пеенето има акомпанимент от музикални инструменти, с които се борави умело. В работата си не трябва да се противопоставяме на използването на музикални инструменти. Тази част от службата трябва да е внимателно ръководена, защото това е възхвала на Бога в песен.

Пеенето не винаги трябва да бъде само от неколцина. Нека цялото паство се присъединява колкото е възможно по-често.

Единство в разнообразието

В усилията ни, полагани за полза на множествата, живеещи в градовете, трябва да се стараем да изпълняваме съвършена служба. Работата в един голям център със струпване на население е много по-голяма и един човек не може да я управлява. Бог има различни начини на работа и различни работници, на които поверява разнообразни дарби.

Един работник може да бъде готов говорител; друг - готов писател; трети може да има дарбата на искрената, усърдна, пламенна молитва; четвърти - дарбата да пее; пети може да има особена сила да обяснява Божието Слово с яснота. И всяка дарба трябва да стане една сила за Бога, защото Той работи с работника. Не един Бог дава словото на мъдрост; на друг - познание; на трети - вяра; но всички трябва да работят под ръководството на една Глава. Разнообразието на дарби води до едно разнообразие на действия, но и "Бог е същият, Който върши всичко във всичките човеци"/1Кор.12:6/.

Господ желае избраните Му служители да се учат как да се обединяват в хармоничен труд. На някои може да се струва, че контрастът между техните дарби и дарбите на друг работник е много голям, за да им позволи да се обединят в хармоничен труд; но

когато помнят, че има разнообразни умове, които трябва да се достигнат и че някои ще отхвърлят истината, когато тя е представена от един работник, само за да отворят сърцата си за Божията истина, когато им бъде представена по различен начин от друг работник, те, изпълнени с надежда, ще се стараят да работят заедно. Талантите им, колкото и разнообразни да са, могат да бъдат до един под контрола на същия Дух. Във всяка дума и постъпка ще се открива доброта и любов; и когато всеки работник заема вярно определеното си място, молитвата на Христос за обединение на последователите Му ще получи отговор и светът ще узнае, че тези са Негови ученици.

С любезно съчувствие и доверие Божиите работници трябва да се обединяват. Този, който говори или върши нещо, което би могло да раздели членовете на Христовата църква, противодейства на намерението на Господа. Караниците и разногласието в църквата, насърчаването на подозрение и неверие, са позор за Христос. Бог желае служителите Му да развиват християнска привързаност един към друг. Истинската вяра обединява сърцата не само с Христос, а и едно с друго, в един много нежен съюз. Когато узнаем какво означава да бъдем съединени с Христос и с нашите братя по този начин, едно благоуханно влияние ще придружава работата ни, където и да отиваме.

Работниците в големите градове трябва да изпълняват различните си дялове така, че всяко положено усилие да довежда до най-добри резултати. Те трябва да говорят с вяра и да действат по такъв начин, че да направят впечатление на хората. Не трябва да ограничават работата според своите особени идеи. В миналото това много се практикуваше от нас като народ, а това е било пречка за успеха на делото. Нека помним, че Господ има различни начини на действие, че има различни работници, на които Той поверява разнообразни дарби. Ние трябва да видим Неговата цел в изпращането на сигурни мъже в някои места.

Още малко ще се чува гласът на милостта; още малко ще бъде давана благодатната покана: "Ако е някой жаден, нека дойде при Мене и да пие" /Йоан 7:37/. Бог изпраща предупредителната Си вест по всички градове. Нека вестителите, които Той изпраща, да работят в такава хармония, че всички да разберат, че те са научени от Исус.

С кротостта на Христос

Никое човешко същество не трябва да се стреми да обвърже други човешки същества със себе си, за да ги контролира, казвайки им да вършат това и забранявайки им да правят друго, да командва, да диктува, да действа като офицер сред група войници. Това беше начинът на действие на свещениците и управниците по времето на Христос, но това не е добър път. След като истината е направила впечатление на сърцата и мъже и жени са приели нейните поучения,

те трябва да се третират като собственост на Христос, не като човешка собственост. Като привързвате умовете към себе си, вие ги водите до отделяне от извора на своята мъдрост и способност. Те трябва да бъдат зависими само от Бога; само така могат да растат в благодатта.

Колкото и голяма да е претенцията на един човек за знание и мъдрост, ако не е обучаван от Святия Дух, той е съвсем непознат с духовните неща. Той има нужда да осъзнае опасността и неспособността, в която се намира, и да дойде в пълна зависимост от Този, Който единствен е способен да души, предадени на Неговата отговорност, способен да ги изпълни със Своя Дух и с неогоистична любов един към друг, правейки ги по този начин способни да носят свидетелството, че Бог изпрати Своя Син в света, за да спасява грешници. Онези, които са наистина обърнати, ще се обединят в християнско единство. Нека да няма разделяне в Божията църква, да не се упражнява неблагоприятен авторитет върху онези, които приемат истината. Кротостта на Христос трябва да се извява във всичко, което се говори или върши.

Христос е основата на всяка истинска църква. Ние имаме Неговото неизменно обещание, че присъствието и защитата Му ще бъдат дадени на онези от вярващите в Него, които вървят според Неговия съвет. До края на времето Христос трябва да е пръв. Той е източникът на живота и силата, на правдата и святостта. И Той е всичко това за онези, които носят Неговото иго и се учат от Него на кротост и смирение.

Задължението и насладата на всяка служба е да се издига Христос пред хората. Това е край на всеки истински труд. Нека се появи Христос; нека личното "Аз" се скрива зад Него. Това е саможертва, която има стойност. Бог приема такава саможертва. "Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността; Чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свято място, още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, за да съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушените се" /Исая 57:15/.

Срещане на противодействие

Често, когато се опитвате да представите истината, ще възниква съпротивление, но ако се опитвате да посрещнете това с доказателство, само ще го увеличите. Точно това не трябва да правите. Дръжте се за положителното. Божии ангели ви наблюдават и разбират как да впечатлят онези, чието противодействие отказвате да посрещнете с аргументи. Не се спирайте върху негативните точки на въпроси, които възникват, а набирайте в умовете си положителни истини и ги задържайте там с много изучаване, усърдна молитва и сърдечно посвещение. Пазете светилниците си подрязани и запалени,

нека пръскат ясни лъчи, така че хората, виждайки добрите ви дела, да бъдат доведени да прославят вашия Отец, Който е на Небето.

Ако Христос не се държеше за положителното в пустинята на изкушението, щеше да изгуби всичко, което искаше да спечели. Христовият пример е най-добрият начин да посрещаме противниците си. Ние усиляваме аргументите им, когато повтаряме казаното от тях. Винаги се дръжте за положителното. Може да стане така, че самият човек, който ви е противоречал, да занесе думите ви в дома си и да бъде обърнат към разумната истина, която е достигнала неговото разбиране.

Често съм казвала на братята ни: "Вашиите опоненти ще правят фалшиви изявления относно работата ви. Не повтаряйте техните изявления, а се дръжте за твърденията на живата истина и Божии ангели ще отворят пътя пред вас. Ние имаме да продължим напред едно велико дело и трябва да го правим по един разумен начин. Нека никога не ни обхваща възбуда или да възникват зли чувства. Христос не правеше това, а Той е нашият пример във всичко. За работата, която ни е дадена да вършим, имаме нужда от много повече небесна, осветена, смирена мъдрост и много по-малко от себе си. Имаме нужда да се хванем здраво за божествената сила".

Онези, които са се отклонили от вярата, ще идват на нашите събрания, за да отвличат вниманието ни от работата, която Бог ни е дал да вършим. Не бива да си позволявате да отклонявате ушите си от истината заради измислици. Не преставайте в старанието си да обърнете онзи, който говори думи на укор против делото ви; а нека се вижда, че сте изпълнени с Духа на Исус Христос и Божии ангели ще вложат на устните ви думи, които ще докоснат сърцата на противниците ви. Ако тези хора упорстват да си пробият път навътре, онези в събранието, които са разумни, ще разберат, че нашият стандарт е по-висок. Говорете така, че да се познава, че чрез вас говори Исус Христос.

Нуждата от усърден, въодушевен труд

Ако нашите проповедници осъзнаваха колко скоро жителите на света ще се представят пред съдния престол на Бога, за да отговарят за делата, извършени в тялото, колко усърдно биха работили те заедно с Бога за представянето на истината! Как неуморно биха работили за напредъка на Божията кауза в света, известявайки в слово и дело: "Краят на всичко е наближил" /1Петр.4:7/.

"Пригответе се да посрещнете вашия Бог" е вестта, която трябва да прогласяваме навсякъде. Тръбата трябва да издаде верен тон. Чисто и ясно трябва да прозвучи предупреждението: "Падна, падна великият Вавилон... Излезте от нея, люде мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не участвате в язвите

й"/Откр.18:2,4/. Думите на този стих трябва да се изпълнят. Скоро да всички жители на Земята ще дойде последният изпит. В онова време ще се взимат незабавни решения. Онези, които са били осъдени под представянето на Словото, ще се наредят под опетненото с кръв знаме на Княз Емануил. Те ще видят и ще разберат както никога досега, че са пропуснали много възможности да вършат добро, което е трябвало да вършат. Ще осъзнаят, че не са работили така ревностно, както е трябвало, за да търсят и спасяват изгубените, да ги грабнат и да ги извадят от огъня.

Божиите служители трябва да бъдат "нелениви в работа; пламенни по дух; служейки на Господа". Безразличието и неспособността не са благочестие. Когато осъзнаем, че работим за Бога, ние ще имаме по-възвишено усещане, отколкото сме имали някога преди, за святостта на духовната служба. Това разбиране ще вдъхне живот, бдителност и постоянна енергия в изпълнението на всяко задължение.

Религията, чистата, непорочна религия, е съвършено практична. Нищо друго, освен усърдния, от все сърце труд няма да има полза за спасяването на души. Ние трябва да вършим всекидневните си задължения - дела на любов, постоянно увеличаваща се ползност, защото виждаме работата си в светлината на Вечността.

Делото ни е предназначено от нашия Небесен Отец. Трябва да вземем Библиите си и да отидем да предупредим света. Трябва да бъдем ръце, помагачи на Бога в спасяването на души - потоци, чрез които Неговата любов ден след да се излива към загиващите. Осъзнаването на великото дело, в което има привилегията да вземе участие, облагородява и осветява истинския работник. Той е изпълнен с вярата, която работи с любов и пречиства душата. Нищо не е тежко за онзи, който се предава на Божията воля. "Върша го за Господа" е една мисъл, която хвърля очарование върху всяка работа, която Бог му дава да изпълнява.

Вършете работата си въз основа на стриктни религиозни принципи. Нека усърдния ви въпрос да бъде: "Какво мога да направя, за да зарадвам Учителя?". Посещавайте места, където вярващите имат нужда от окуражаване и помощ. При всяка крачка питайте: "Това ли е пътят на Господа? Дали съм в хармония с Неговата воля в дух, слово и дело?". Ако се трудите за Бога с единствената цел да се прослави Той, вашата работа ще носи божествен характер и вие ще бъдете изпълнители на намеренията на Господа.

Прониквайте дълбоко и все по-дълбоко под повърхността при изучаването на Божието Слово. Хванете се с вяра за божествената сила и изпитайте дълбините на вдъхновението. Внесете в службата си силата на Бога, помнейки, че Господ е зад вас. Нека Неговата любов свети във всичко, което вършите или казвате. Нека истината, скъпоценната, проста истина на Божието Слово засвети с пълен блясък. Смирете се пред Бога. Христос ще бъде вашата сила. Той ви е поставил като управители над домакинството Си, за да давате

храна навреме. Работниците на Христос са много близо до Неговото любещо сърце. Той желае да усъвършенства домакинството си чрез съвършенството на служителите Си.

Христос е съчувстващият, състрадателен Изкупител. В Неговата подкрепяща сила мъже и жени придобиват сила за съпротива срещу злото. Когато осъденият грешник погледне към греха, той му се струва извънредно голям. Той се учудва, че не е дошъл при Христос по-рано. Вижда, че грешките му трябва да бъдат победени и че апетитът и страстите му трябва да бъдат подчинени на Божията воля, за да стане участник в Божественото естество, побеждавайки покварата, която е дошла поради похотта. Разкайвайки се за нарушението си спрямо Божия закон, той се стреми усърдно да победи греха. Той търси да открие силата на Христовата милост и бива доведен до лично съприкосновение със Спасителя. Постоянно пази Христос пред себе си. Молейки се, вярвайки и получавайки благословенията, от които има нужда, той идва все по-близо до Божия стандарт, определен за него.

В характера му се разкриват нови добродетели, когато той се отрече от себе си и вдигне кръста, следвайки пътя, по който го води Христос. Той обича Господ Исус с цялото си сърце и Христос става негова мъдрост, негова правда, негово осветение и изкупление.

Христос е нашият пример, нашето вдъхновение, нашата извънредно голяма награда. "Вие сте Божия нива, Божие здание"/1Кор.3:9/. НИКОГА НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ ДУМИТЕ: "Божии съработници". "Изработвайте спасението си със страх и трепет; защото Бог е, Който, според благоволенията Си, действа във вас и да желаете това, и да го изработвате"/Филип.2:12,13/. Чудотворната сила на Христовата милост се открива в създаването на ново сърце в човека, по-възвишен живот, по-свят ентузиазъм. Бог казва: "Ще ви дам и ново сърце"/Езекиил 36:26/. Не е ли това - възобновяването на човека - най-голямото чудо, което може да се извърши? Какво не може да върши човешкият представител, който с вяра се хваща за божествената сила?

Помнете, че в работата с Христос като ваш личен Спасител лежи вашата сила и победата ви. Това е, което всички трябва да вършат. Христос е Пътят, Истината и Животът. Той обяви: "Отделени от Мене, не можете да сторите нищо"/Йоан 15:5/. И разкаялата се, вярваща душа отговаря: "За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепя"/Филип.4:13/. За тези, които вършат това, идва уверението: "А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада"/Йоан 1:12/.

ЧАСТ 4

Апел за лекари - мисионерски евангелисти

Ние живеем в последното време. Краят на този свят приближава. Знаменията, предсказани от Христос, се изпълняват бързо. Очакват ни бурни времена, но нека не изговаряме нито дума на неверие и обезсърчение. Този, Който разбира нуждите на ситуацията, подрежда така нещата, че на работниците в различните места да се представят по-ефективни възможности да събуждат вниманието на хората. Той знае какви са нуждите и потребностите на най-слабите от стадото Си и изпраща вестта Си навсякъде. Той ни обича с вечна любов. Нека помним, че носим вест за изцеление на един свят, изпълнен с души, болни от грях. Дано Господ усили вярата ни и ни помогне да видим, че Неговото желание е всички ние да сме запознати със службата Му на лечение и с благодатния престол. Той желае светлината на благодатта Му да осветява от много места.

Санаториуми като мисионерски представителства

На много места има души, които все още не са чули вестта. Отсега нататък медицинската мисионска работа трябва да се върши с усърдие, както никога до момента. Това дело е вратата, чрез която истината трябва да намери вход към големите градове и на много места трябва да бъдат основани санаториуми.

Санаториалното дело е едно от най-успешните средства за достигане на хора от всички класи. Нашите санаториуми са дясната ръка на Евангелието. Те отварят пътища, чрез които страдащото човечество може да бъде докоснато с радостните вестии за изцеление чрез Христос. В тези институти болните могат да се научат да предават случаите си на Великия Лекар, Който ще работи заедно с техните усърдни усилия да си възвърнат здравето, донасяйки им изцеление на душата заедно с изцелението на тялото.

Христос не е вече на този свят като личност, за да върви през градовете и селата ни, лекувайки болните. Но Той ни е поръчал да продължим мисионското лечебно дело, започнато от Него. За това дело трябва да направим най-доброто, което можем. Трябва да се основават институти за грижи за болните, където мъже и жени, страдащи от болести, биха могли да бъдат оставени на грижите на богобоязливи лекари и медицински сестри, и да се лекуват без лекарства.

Дадено ми е наставление, че ние не трябва да се бавим с изпълнението на работата, която трябва да се свърши по отношение

на здравната реформа. Чрез това дело ние трябва да достигнем души по пътищата и оградите. Дадена ми е специална светлина, че в нашите санаториуми много души ще приемат и ще се покорят на настоящата истина. В тези институти мъже и жени трябва да се учат как да се грижат за собствените си тела и същевременно как да станат силни във вярата. Те трябва да научат какво означава да ядат плътта и да пият кръвта на Божия Син. Христос каза: "Думите, които съм ви говорил, дух са и живот са" (Йоан6:63).

Нашите санаториуми трябва да бъдат училища, в които да се дават инструкции по отношение на медицинската мисионерска дейност. Те трябва да носят на болните от греха души листа от дървото на живота, които ще им върнат мира, надеждата и вярата в Исус Христос.

Нека Божието дело върви напред. Нека медицинската и образователната мисионска дейност вървят напред. Аз съм сигурна, че това е нашата най-голяма липса - усърдни, посветени, интелигентни, способни работници. Във всеки голям град трябва да има представяне на истинското медицинско мисионско дело. Нека мнозина сега попитат: "Господи, какво искаш да сторя?" (Деян.9:6 - англ.). Целта на Бога е методите Му на лечение без лекарства да бъдат направени достояние във всеки голям град чрез нашите медицински институти. Бог изпълва със свято достойнство онези, които вървят напред, далече и все по-далече, до всяко място, където е възможно да получат достъп. Сатана ще прави работата колкото е възможно по-трудна, на божествената сила ще придружава всички верни работници. Нека вървим напред, водени от ръката на нашия небесен Баща, използвайки всяка възможност за разширяване на Божието дело.

Господ говори на всички медици-мисионери, казвайки: "Вървете, работете днес на Моето лозе, като спасявате души". Бог чува молитвите на всички, които истински Го търсят. Той има силата, от която всички ние се нуждаем. Той изпълва сърцето с любов, радост, мир и святост. Характерът постоянно се усъвършенства. Ние не можем да прехосваме времето, работейки за противоположни на Божиите цели.

Има лекари, които, поради това, че са били свързани по-рано с наши санаториуми, намират за изгодно да се установят близо до тези институти. Те затварят очите си за голямото изоставено и необработвано поле, в което себеотрицателният труд би бил благословение за мнозина. Лекарите - мисионери биха могли да упражнят едно издигащо, пречистващо, освещаващо влияние. Лекарите, които не вършат това, злоупотребяват със силата си и вършат работа, която Господ отхвърля.

Обучението на работници

Ако някога Господ е говорил чрез мен, то Той говори, когато казвам, че работниците, ангажирани в образователни, проповеднически и медицински мисионски направления, трябва да стоят като едно цяло, работейки под надзора на Бога, помагайки си един на друг, благославяйки се взаимно.

Онези, които са свързани с нашите училища и санаториуми, трябва да работят с усърдие и готовност. Работата, която се върши със съдействието на Святия Дух, от любов към Бога и към човечеството, ще носи божествения подпис и ще прави впечатление на хората.

Господ зове нашите млади хора да постъпят в училищата ни и бързо да станат годни за служба. На различни места извън градовете трябва да се основават училища, където нашите младежи биха могли да получат едно образование, което ще ги подготви да отидат и да вършат евангелизаторска и лекарска мисионска работа.

Господ трябва да получи възможност да покаже на хората задължението им и да работи над умовете им. Никой не трябва да се обвързва да служи определен срок под управлението на група хора или в един определен аспект от Господното дело, защото Господ Сам ще призове мъже, както преди повика скромните рибари и Сам ще им даде напътствия относно полето им за работа и методите, които трябва да следват. Той ще призове хора от плуга и други занимания, за да отправят последно предупреждение към загиващите души. Има много начини да се работи за Господа и Великият Учител ще отвори разума на тези работници, правейки ги способни да виждат удивителните неща в словото Му.

Медицински сестри като евангелисти

Христос-Великият Лекар-мисионер, е нашият пример. За Него е писано, че "ходеше по цяла Галилея, и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между люде" (Мат.4:23). Той лекуваше болните и проповядваше Евангелието. В служението Му лечението и поучаването бяха здраво съединени. Днес не трябва да бъдат разделяни.

Медицинските сестри, които се обучават в нашите институти, трябва да бъдат способни да отиват като медицински мисионери, обединявайки службата на словото с тази на физическото лечение.

Трябва да оставим нашата светлина да свети сред моралната тъмнина. Мнозина, които сега се намират в тъмнина, когато видят едно отражение на Светлината на света, ще осъзнаят, че имат една надежда за спасение. Вашата светлина може да е малка, но помнете, че това е, което Бог Ви е дал и че Той Ви държи отговорен за това, дали я оставяте да свети. Някой може да запали светилника си от Вашия и неговата светлина може да бъде средството за извеждането на други от тъмнината.

Навсякъде около нас има врати, отворени за служение. Ние трябва да се запознаем със съседите си и да се стараем да ги привлечем към Христос. Като вършим това, Той ще одобри и ще ни съдейства.

Често жителите на някой град, където Христос работеше, желаеха Той да остане да продължи да работи между тях. Но Той им казваше, че трябва да отиде в градове, които не са чували истините, които трябва да представи. След като даваше истината на хората в едно място, Той ги оставяше да градят върху основата, която им беше дал, а сам отиваше на друго място. Неговите методи на работа трябва да бъдат следвани днес от онези, на които Той е оставел делото Си. Ние трябва да отиваме от място на място, носейки вестта. Щом като истината бъде известена на едно място, трябва да отидем и да предупредим други.

Трябва да има групи, организирани и обучени съвършено да работят като медицински сестри, евангелизатори, проповедници, колпортьори, ученици на Евангелието, които да усъвършенстват характеристиките си по Божие подобие. Да се приготвим да получим най-висшето образование в небесното училище – това трябва да бъде сега нашата цел.

От наставленията, които Господ ми даваше от време на време разбрах, че трябва да има работници, които да правят медицински евангелизаторски обиколки по селата и градовете. Онези, които вършат това, ще съберат богата реколта от души и от висшите, и от низшите класи. Пътят за това дело се подготвя най-добре от усилията на верния колпортьор.

Мнозина ще бъдат призвани в полето да работят от дом на дом, изнасяйки библейски уроци и молейки се с онези, които проявяват интерес.

Нека нашите проповедници, които са спечелили опитност в проповядването на Словото, да се научат как да дават прости лечения и тогава да работят интелигентно като медицински мисионери-евангелизатори.

Сега са нужни работници-медици, мисионери-евангелисти. Не можете да отделите години за подготовка. Скоро врати, които сега са отворени за истината, ще бъдат затворени завинаги. Носете вестта сега. Не чакайте, допускайки по този начин врагът да завладее полетата, които сега са отворени пред вас. Нека малки групи да вършат работата, за която Христос определи учениците Си. Нека работят като евангелизатори, разпръсвайки нашите издания и говорейки за истината на онези, с които се срещат. Нека се молят за болните, служейки на нуждите им не с лекарства от магазините, а с природни средства, и да ги обучават как да възвърнат здравето си и да избягват болестта.

Колежът за евангелизатори в Лома Линда""

Когато посетих Генералната Конференция във Вашингтон през 1905г., получих писмо от Дж.А.Бъртън, описващо един имот, който се намираше на около 4 мили от Редланс. Когато четях това писмо, ми направи впечатление, че това бе едно от местата, които бях виждала във видение и аз веднага му телеграфирах незабавно да закупи имота. По-късно, когато посетих това имение, аз познах едно от местата, които бях видяла преди близо две години във видение. Колко съм благодарна на Господ, нашия Бог, за това място!

Едно от главните предимства на Лома Линда е приятното разнообразие на очарователни гледки във всички посоки. Обширният изглед на долина и планина е великолепен. Но много по-важна от прекрасната гледка, красивите сгради и обширните земи е непосредствената близост на този институт до един гъсто населен район и възможността, която се представя - да бъде доведена до знанието на много, много хора Третата ангелска вест. Ние трябва да имаме чиста духовна проникателност, иначе не ще можем да видим откриващите се Божии провидения, подготвящи пред нас пътя към просвещаване на света.

Заедно с придобиването на това място идва и тежката отговорност да направим работата на института образователна по характер. Лома Линда не трябва да бъде само санаториум, а един образователен център. Тук трябва да се основе училище за обучаване на медици-мисионери. В тази работа е включено много и същественото е да се постави едно правилно начало. Господ има едно специално дело, което трябва да се свърши в това поле. Той ми поръча да извикам старейшината Хаскел и неговата съпруга да ни помогнат да започнем правилно едно дело, подобно на онова, с което те се занимаваха в Авондейл. Опитни работници се съгласиха да се обединят със силите в Лома Линда и да развият училището, което трябва да се ръководи там. Когато отиват с вяра, Господ ще върви пред тях, подготвяйки пътя.

По отношение на училището аз бих искала да кажа: Направете особено стабилно обучението на медицинските сестри и лекарите. В медицински мисионерски училище трябва да се квалифицират като способни лекари много работници, за да работят като медици-евангелизатори и мисионери. Господ е определил точно, че това обучение е в хармония с принципите на истинското висше образование. Ние слушаме много относно висшето образование. То означава да се следва по стъпките на Христос, като се подражава на примера, даден от Него, когато беше в света. Ние не можем да придобием по-високо от това образование, защото тази степен на обучение ще направи хората съработници с Бога.

Да имаш най-високото образование означава да имаш жива връзка с Христос. Спасителят взе неуките рибари от лодките им и мрежите

им и ги приобщи към Себе Си, когато пътуваше от място на място, учейки хората и служейки на техните нужди. Седейки върху някоя скала или на друго място с добра видимост, Той събираше учениците Си около Себе Си и ги поучаваше, и не след дълго стотици хора се събираха и искаха да слушат думите Му. Има много мъже и жени, които предполагат, че знаят всичко, което си струва да се знае, когато тяхната най-голяма нужда е да седят смирено при нозете на Исус и да се учат от Този, Който даде живота Си, за да изкупи един паднал свят. Всички ние се нуждаем от Христос - Този, Който напусна царските дворове, сваляйки царската дреха и короната и, оставяйки величието на Небесата, Се облече в човешки образ. Божият Син дойде при нас като едно малко бебе, за да разбере опитностите на човечеството и да узнае как да действа с него. Той познава потребностите на децата. В дните на земната Си служба Той не позволяваше да им се пречи да идват при Него. Той каза на учениците Си: "Не ги прогонвайте, защото на такива е царството небесно".

Поддържайте простота в работата в училището. Няма по-силно доказателство от успеха, основан на простотата. Вие можете да постигнете успехи в обучението на учениците, което може да подготви лекари, конкуриращи светските лекари. Нека учениците получат практическо образование. Колкото по-малко зависите от светски методи на обучение, толкова по-добре ще бъде за учениците. Трябва да се даде специално наставление относно изкуството да се лекува болния без употребата на вредни лекарства и в хармония със светлината, която Бог е дал. При лечението на болния няма нужда да бъдат използвани отровни лекарства. Учениците трябва да излизат от училището без да са пожертвали принципите на здравната реформа или любовта си към Бога и правдата.

Образованието, отговарящо на светските стандарти, трябва да се цени все по-малко и по-малко от онези, които се стремят към резултати в ръководенето на медицинската мисионска работа във връзка с делото на Третата ангелска вест. Те трябва да се обучават от становището на съвестта и, когато съвестно и вярно следват правилните методи при лечението на болните, тези методи ще бъдат признати и предпочитани пред методите, с които мнозина са свикнали и които изискват употребата на отровни лекарства.

В това време ние не трябва да търсим конкуренция със светски медицински училища. Ако вършим това, шансовете ни за успех ще бъдат малки. Сега ние не сме готови да проведем успешно работата по основаване на големи образователни медицински институции. Освен това, ако следваме светските методи на медицинска практика, изисквайки високите такси, които искат за услугите си светските лекари, ние ще се отклоним от плана на Христос за нашата служба към болните.

В нашите санаториуми трябва да има интелигентни мъже и жени, които да могат да поучават в методите на служение на Христос. Под ръководството на компетентни, посветени учители младежите могат да станат участници в Божественото естество и да научат как да избягнат развалата, която е в света поради похотта. Беше ми дадено наставление, че ние трябва да имаме много повече жени, които могат да се справят специално с болестите на жените, много повече медицински сестри, които ще лекуват болните по един прост начин, без употребата на лекарства.

Практиката лекари-мъже да вършат работата на акушерки не е в съгласие с даденото от Синай постановление. Библията говори за жени, които при раждането се грижат за родилката и винаги трябва да бъде така. Жени трябва да се обучат и да се научат да действат вечно като акушерки и лекарки на своя пол. Това е планът на Господа. Нека обучаваме жени, за да работят интелигентно в делото на лечение на болестите на своя пол. Ние трябва да имаме училище, където жените да могат да се обучават от лекарки да вършат възможно най-добре работата по лечението на болестите при жените. Между нас като народ лечебното дело трябва да стои на най-високо място.

В Лома Линда имаме един учебен център за продължаване на различни мисионски инициативи. Можем да видим Божието провидение в това, че този санаториум е собственост на нашия народ. Ние трябва да възприемаме Лома Линда като място, което Господ преузна, че ще ни бъде нужно и което Той ни даде. Има да се свърши много скъпоценна работа във връзка с интересите на санаториума и училището в Лома Линда и това ще стане, когато всички ние работим за тази цел, движейки се обединени в Божия ред.

В Лома Линда мнозина могат да се обучат да работят като мисионери в делото на здравето и въздържанието. Трябва да се подготвят учители за много видове работа. Трябва да се основат училища на места, където все още не са правени никакви усилия. Мисионери трябва да отиват в други щати, където е свършена малко работа. Трябва да се доведе докрай делото по провъзгласяване принципите на здравната реформа. Бог да ни помогне да бъдем мъдри като народ.

Чувствам дълбок интерес към провеждането на внимателно изучаване на нуждите на нашите институти в Лома Линда. Могат да се направят правилни предложения за целта. За провеждането на работата на това място са нужни талантливи хора и решителна духовност. Най-добрите учители трябва да бъдат назначени в образователното дело, мъже и жени, които ще вървят внимателно, зависейки изцяло от Бога. Ако учителите в медицинските направления застанат на мястото си в страх Божи, ние ще видим как ще се свърши една добра работа. С Христос като наш наставник можем да достигнем един висок стандарт в познанието на истинската лечебна наука.

Онова, което е от най-голяма важност е учениците да се учат как да представят правилно принципите на здравната реформа. Учете ги да се занимават вярно с този вид обучение, заедно с други съществени специалности. Милостта на Исус Христос ще даде мъдрост на всички, които следват Господния план на истинско образование. Ненка учениците следват точно примера на Онзи, Който изкупи човешката раса със скъпоценната цена на Своя собствен живот. Нека се молят на Спасителя и зависят от Него като Единствения, Който лекува всяка болест. Господ желае работниците да полагат специални усилия да показват на болните и страдащите Великия Лекар, Който направи човешкото тяло.

Добре е нашите училища за християнски работници да бъдат основавани близо до здравните ни институти, така че учениците да могат да се обучават в принципите на здравословния живот. Много са ценни институтите, които изпращат работници, способни да дават доказателство за вярата си и които имат една работеща с любов и пречистваща душата вяра. Аз имам ясно наставление, че където е възможно, училищата трябва да бъдат основавани близо до нашите санаториуми, така че всяка институция да може да бъде в помощ и подкрепа на другата. Този, Който създаде човека, Се интересува от онези, които страдат. Той е направлявал основаването на нашите санаториуми и изграждането на училищата ни близо до тях, за да станат ефикасни средства при обучението на мъже и жени за делото на служение на страдащото човечество.

Нека медицинските работници на Адвентистите от седмия ден помнят, че всемогъщият Господ Бог царува. Христос беше най-великият Лекар, Който е стъпвал някога по тази прокълната заради греха Земя. Господ желае народът Му да идва при Него за лечебната сила. Той ще ги кръсти със Святия Си Дух и ще ги приспособи за една служба, която ще ги направи благословение за възвръщането на духовното и физическо здраве на онези, които се нуждаят от лечение.

ЧАСТ 5

ДУХЪТ НА ЕДИНСТВОТО"

"За да бъдат всички едно"
(Йоан 17:21)

Единство между различни народности"

"Ако някой е жаден, нека дойде при Мене и пие", "а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата,

която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот" (Йоан 7:37; 4:14).

Ако с тези обещания пред себе си ние избираме да стоим изсъхнали и повяхнали поради липса на водата на живота, това е единствено наша грешка. Ако отидем при Христос с простотата на дете, отиващо при земните си родители, и Му поискаме нещата, които Той е обещал, като вярваме, че ще ги получим, ние ще ги имаме. Ако всеки от нас упражняваше вярата, която трябваше, бихме били благословени с много повече от Божия Дух на нашите събрания, отколкото сме получавали досега. Радвам се, че все още остават няколко дни до събранието. Сега въпросът е: "Ще дойдем ли при извора, за да прием?". Ще дадат ли пример учителите на истината? Бог ще върши велики неща за нас, ако с вяра следваме думите Му. О, да можехме да видим тук едно общо смирение на сърцето пред Бога!

Откакто започнаха тези събрания, аз се чувствах подтикната да се спра нашироко върху любовта и вярата. Това е така, защото вие се нуждаете от това свидетелство. Някои, като са постъпили в тези мисионски полета, са казвали: "Вие не разбирате французите; вие не разбирате германците. Те трябва да бъдат посрещани само по един начин".

Но аз питам: "Не ги ли разбира Бог? Не е ли Той, Който дава на служителите Си една вест за хората?". Той знае точно от какво се нуждаят те; и ако вестта идва директно от Него до хората чрез служителите Му, тя ще доведе до край работата, за която е изпратена; ще направи всички едно в Христос. Макар едни да са определено французи, други-определено германци, а трети-определено американци, те ще бъдат точно така определено христоподобни.

Еврейският храм бе изграден от дялани камъни, взети от планините; и всеки камък бе пригоден за мястото му в храма, издялан, изгладен и изпробван преди да бъде донесен в Ерусалим. И когато всички бяха пренесени на земята, строежът се градеше без звук на брадва или чук. Това здание представлява Божият духовен храм, който се състои от материал, събран от всяка нация, език и народ, от всички класи-висши и низши, богати и бедни, учени и необразовани. Това не е мъртва материя, за да бъде пригодена с чук и длето. Това са живи камъни, отломени от света чрез истината; и великият Майстор Строител, Господарят на храма, сега ги дяла и изглажда и ги приспособява за съответните им места в духовния храм. Когато бъде завършен, този храм ще бъде съвършен във всичките си части, за възхищение на ангели и хора, защото неговият Строител и Създател е Бог.

Нека никой не мисли, че няма нужда да му бъде нанесен нито един удар. Няма личност, няма народ, който да е съвършен във всеки навик и всяка мисъл. Трябва да се учим един от друг. Затова Бог иска различните националности да се смесят, да бъдат едно в разум и цел. Тогава съюзът, който е в Христос, ще бъде за пример.

Аз почти се страхувах да дойда в тази страна, защото бях чувала мнозина да казват, че различните националности в Европа били особени и трябвало да се докосват по определен начин. Но Божията мъдрост е обещана на онези, които чувстват нуждата си и я търсят. Бог може да доведе хората там, където ще приемат истината. Нека Господ завладее ума и го оформи, както глината се оформя от ръцете на грънчаря и тези различия няма да съществуват. Братя, гледайте към Исус, копирайте Неговите маниери и дух и не ще имате проблеми в достигането на тези различни класи. Ние нямаме шест примера за следване, нито пет; имаме само един и това е Исус Христос. Ако италианските, френските и германските братя се стараят да бъдат като Него, те ще поставят нозете си върху една и съща основа - на истината. Същият дух, който живее в единия, ще обитава и в другия - Христос в тях, надеждата на славата. Предупреждавам ви, братя и сестри, не издигайте стена на разделение между различните народности. Напротив, старайте се да я разрушите, където вече съществува. Ние трябва да се стремим да доведем всички до хармонията, която е в Исус, работейки за една цел - спасението на събратята ни.

Мои служещи братя, ще схванете ли богатите обещания на Бога? Ще махнете ли от полезрението си собственото "Аз" и ще оставите ли да се изяви Исус? Личното "Аз" трябва да умре, преди Бог да може да работи чрез вас. Аз се тревожа, когато виждам "Аз-ът" да пониква в един или друг, тук или там. В името на Исус от Назарет ви казвам, че вашата воля трябва да умре; тя трябва да стане като Божията воля. Той иска да ви претопи и да ви изчисти от всяко осквернение. Има да се свърши велико дело за вас, преди да можете да бъдете изпълнени с Божията сила. Умолявам ви да дойдете близо до Него, за да можете да осъзнаете богатото Му благословение преди да се закрие това събрание.

Тук са и онези, над които е греела голяма светлина чрез предупреждения и укори. Когато се отправят упреци, неприятелят търси да създаде в упрекваните желание за човешко съчувствие. Затова искам да ви предупредя да се пазите, да не би, апелайрайки към съчувствието на другите и връщайки се обратно към миналите си изпитания, да съгрешавате отново в същите неща в старанието си да се издигнете. Господ често води Своите съгрешаващи деца по същата земя отново и отново; но ако те продължават да не слушат увещанията на Духа Му, ако не се реформират във всички точки, в които са съгрешили, накрая Той ще ги остави на собствената им слабост.

Настойчиво ви умолявам, братя, да дойдете при Христос и да пиете. Пийте даром от водата на спасението. Не апелайрайте към собствените си чувства. Не мислете, че сантименталността е религия. Отърсете се от всяка човешка опора и се облегнете тежко на Христос. Вие се нуждаете от ново приспособяване, преди да бъдете подготвени да се заемете с делото за спасяване на души.

Вашите думи, действията ви имат влияние върху другите и вие трябва да отговаряте за това влияние в деня на Бога. Исус казва: "Ето, поставих пред тебе отворени врати, които никой не може да затвори" (Откр.3:8). Светлина струи от тази врата и наша привилегия е да я приемем, ако желаем. Нека отправим погледа си през тази отворена врата и да се опитаме да получим всичко, което Христос желае да ни дари.

Всеки един ще има тайна борба, за да победи греха в собственото си сърце. Това понякога е много болезнена и обезкуражаваща работа, защото, виждайки уродливостта на характера си, ние продължаваме да ги гледаме, когато би трябвало да гледаме към Исус и да облечем дрехата на Неговата правда. Всеки един, който влезе през бисерните порти на Божия град, ще влезе там като победител и най-голямата му победа ще бъде победата над себе си.

"Затова прекланям коленете си пред Отца на нашия Господ Исус Христос, от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята, да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек, чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че, закоренени и основани в любовта, да бъдете силни да разберете заедно с всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота" (Ефес.3:14-19).

Братя и сестри, като съработници за Бога, опрете се здраво на ръката на Всесилния. Работете за единство, работете за любов и ще станете сила в света.

Единство в Исус Христос

Лома Линда, Калифорния,
24 август 1905г.

До нашите братя, свързани с издателското дело в колежа "Вю".

Когато присъствах на заседанието на съвета на Генералната Конференция, проведено през септември 1904г., умът ми бе дълбоко изпитан относно единството, което трябва да придружава нашата работа. Аз нямах възможност да посещавам всичките събрания, но нощно време сцена след сцена минаваха през мене и чувствах, че имам да нося една вест на нашия народ на много места.

Сърцето ме боли, когато виждам, че с такива чудесни стимули да доведем силите и възможностите си до най-високо равнище на развитие, ние се задоволяваме да бъдем джуджета в делото на Христос. Божието желание е всички Негови работници да растат до пълния ръст на мъже и жени в Христос. Там, където има жизненост, има растеж. Растежът свидетелства за жизнеността. Думите и делата

носят живо свидетелство на света за това, какво върши християнството за последователите на Христос.

Когато вършите без спорове или критикуване на другите работата, която ви е определена, свобода, светлина и сила ще я придружават и ще окажат влияние върху институциите и предприятията, с които сте свързани.

Помнете, че вие никога не сте на изгодна позиция, когато сте раздразнени и когато носите товара да поправите всяка душа, която се приближава до вас. Ако се поддавате на изкушението да критикувате другите, да сочите грешките им, да събаряте онова, което те са направили, можете да бъдете сигурни, че не ще успеете да свършите своята част благополучно и добре.

Сега е време, когато всеки човек на отговорна позиция и всеки член на църквата трябва да доведат особеностите на работата си в хармония с учението на Божието слово. Чрез неуморна бдителност, чрез усърдна молитва, чрез христоводни думи и дела ние трябва да покажем на света каква Бог желае да бъде Неговата църква.

От висотата на положението Си Христос, Царят на славата, Величието на небето, видя състоянието на хората. Той съжали човешките същества в слабостта и греховността им и дойде на тази Земя да покаже какво е Бог за хората. Напускайки царските дворове и обличайки божественото Си същество в човешка плът, самият Той дойде на света, за да изработи в наша полза един съвършен характер. Той не избра жилището Си между богатите на Земята. Родил се в бедност, от скромни родители и живееше в презряното селище на Назарет. Щом стана достатъчно голям, за да борави с инструменти, Той споделяше товара на грижата за семейството.

Христос смири Себе Си, за да застане начело на човечеството, да посрещне изкушенията и да понесе изпитанията, които човечеството трябва да посрещне и да понесе. Той трябва да знае какво ще изпита човечеството от падналия враг, за да знае как да помогне на онези, които са изкушавани.

А Христос е нашият Съдия. Отец не е Съдията. Нито ангелите. Ще ни съди Този, Който взе човешкото върху Себе Си и в този свят живя един съвършен живот. Единствен Той може да бъде наш Съдия. Ще помните ли това, братя? Ще помните ли това, проповедници? Ще го помните ли, майки и бащи? Христос взе човешкото, за да може да бъде наш Съдия. Никой от вас не е определен да бъде съдия на другите. Всичко, което можете да направите е да дисциплинирате себе си. В името на Христос аз ви моля настойчиво да обърнете внимание на заповедта, която Той ви дава: никога да не слагате себе си на съдийския стол. От ден на ден тази вест продължава да звучи в ума ми: "Слезте от съдийското място. Слезте в смирение".

Никога не е имало по-важно време, когато трябва да се отречем от себе си и да носим ежедневно кръста. Колко себеотрицателни сме склонни да бъдем?

Живот на благодат и мир

В първата глава на второто послание на Петър вие ще намерите обещанието, че благодатта и мирът ще ви се умножат, ако "прибавите на вярата си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие и на братолюбието си любов" (IIPетр.1:5-7). Тези добродетели са чудесни съкровища. Те "правят човека да е по-скъп от чистото злато, да, хората да са по-скъпи от офирското злато" (Ис.13:12).

"Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилстват, те ви правят да не сте безделни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос" (IIPетр.1:8).

Няма ли да се стараем да използваме максимума на способностите си за краткото време, което ни остава в този живот, прибавяйки благодат на благодат, сила на сила, изявявайки, че имаме един източник на сила горе в небесата? Христос казва: "Даде Ми се всяка власт на небето и на земята" (Мат.28:18). За какво Му е дадена тази сила? За нас. Той желае да разберем, че Се е върнал на небето като наш по-голям Брат и че неизмеримата сила, която Му е дадена, е оставена на наше разположение.

Онези, които ще изпълняват в живота си поучението, дадено на църквата чрез апостол Петър, ще получат сила отгоре. Ние трябва да живеем с плана на събирането, отдавайки цялото си усърдие, за да направим призванието и избора си сигурен. Трябва да представяме Христос във всичко, което казваме и вършим. Трябва да живеем Неговия живот. Принципите, по които Той се ръководеше, трябва да оформят нашия начин на действие спрямо онези, с които се свързваме.

Когато сме безопасно утвърдени в Христос, ние имаме сила, която никое човешко същество не може да ни отнеме. Защо? Защото сме съучастници на божественото естество, като сме избягнали развалата, която е в света чрез похотта. Съучастници сме в естеството на Този, Който дойде на Земята, облечен в одеянията на човечеството, за да може да застане начело на човешката раса и да развие един характер, който бе без петно от грях.

Защо мнозина от нас са толкова слаби и неспособни? Това е така, защото гледаме към себе си, изучавайки собствените си темпераменти и чудейки се как можем да направим място за самите себе си, за собствените си личности и за своите особености, вместо да изучаваме Христос и Неговия характер.

Братя, които биха могли да работят заедно в хармония, ако се учеха от Христос, забравяйки, че са американци или европейци, германци или французи, шведи, датчани или холандци, изглежда чувстват, че ако се смесят с онези от другите националности, ще се загуби нещо, което е особено за тяхната страна и нация и нещо друго ще заеме мястото му.

Братя мои, нека сложим настрана всичко това. Ние нямаме право да държим умовете си вглъбени върху самите себе си, своите предпочитания и фантазии. Не трябва да се стремим да поддържаме особена самоличност, една индивидуалност, която ще ни отдели от съработниците ни. Ние трябва да подражаваме на един характер – този на Христос. Притежавайки Неговия характер, можем да изпълняваме заедно Божието дело. Христос, Който е в нас, ще среща Христос, който е в нашите братя и Святият Дух ще даде онова единство на сърцата и действията, което свидетелства на света, че ние сме Божии чада. Дано Господ ни помогне да умре личното "Аз" и да се родим отново, за да може Христос да живее в нас като един активен принцип, като сила, която ще ни запази святи.

Стремете се усърдно към единство. Молете се за него, работете за него. Това ще донесе духовно здраве, възвисяване на мисълта, благородство на характера, наклонност към небето. Ще ви направи способни да побеждавате саболюбието и злите догадки и ще бъдете повече от победители чрез Този, Който ви обикна и даде Себе Си за вас. Разпнете личното "Аз". Почитайте другите повече от себе си. Така ще достигнете до единство с Христос. Пред небесния свят, пред църквата и пред света вие ще носите едно безпогрешно доказателство, че сте Божии синове и дъщери. Господ ще се прослави в примера, който давате.

Светът има нужда да види извършено пред себе си чудото, което обвързва сърцата на Божия народ в християнска любов. Той има нужда да види народа на Господа да седи заедно с Христос на небесните места. Няма ли да дадете едно доказателство чрез живота си за това какво може да стори Божията истина за онези, които Го обичат и Му служат? Бог знае какво можете да бъдете. Той знае какво може да направи за вас благодатта Му, ако станете съучастници на божественото естество.

Издателското дело в колежа "Вю"

Лома Линда, Калифорния, 24 август 1905г.

Аз одобрявам усилията, които са положени за установяването на немското и скандинавското издателско дело в колежа "Вю". Надявам се, че ще бъдат обмислени планове за насърчаване и подкрепа на тази работа.

Не трябва целият товар на работата да се оставя на нашите чуждестранни братя. Нито пък братята ни по цялото поле трябва да оставят твърде тежко бреме върху конференциите близо до колежа "Вю". Членовете на тези конференции трябва да ръководят и да вършат най- доброто, на което са способни и всички трябва да им се

притекат на помощ. Истината трябва да се извести на всички нации, племена, езици и народи.

Нашите братя от Германия, Дания и Швеция нямат основателна причина за неумението си да действат в хармония в издателското дело. Онези, които вярват в истината трябва да помнят, че са малки Божии чада и са под Негово обучение. Нека бъдат благодарни на Бога за многобройните Му милости и да се отнасят сърдечно един към друг. Те имат един Бог, един Спасител и един Дух - Духът на Христос, Който трябва да донесе единство в редиците им.

След възкресението си Христос се възнесе на небето и днес представя нуждите ни пред Отца. Той казва: "Ето, на дланите Си Съм те връзал" (Ис.49:16). Струвала Му е нещо, за да направи това. Цената е неизказана агония. Ако смирим себе си през Бога и бъдем сърдечни, учтиви, нежни и жалостиви, ще има сто обръщения в истината там, където сега има само едно. Но, макар да изповядваме, че сме обърнати, ние навсякъде носим със себе си един вързоп от своето "Аз", който считаме за твърде скъпоценен, за да го оставим. Наша привилегия е да сложим този товар в нозете на Христос и да вземем вместо него характера и подобие на Му. Спасителят ни чака да направим това.

Христос остави царската Си дреха, короната Си и високото си положение и слезе долу, долу, долу, до най-ниските дълбини на смирението. Носейки човешко естество, Той посрещна всички изкушения на човечеството и в наш интерес победи врага във всяка точка.

Той направи всичко това, за да може да донесе на хората сила, чрез която те да станат победители. Той казва: "Даде Ми се всяка власт" (Мат.28:18). И тази власт Той дава на всички, които желаят да Го следват. Те могат да демонстрират на света силата за победа над себе си, която се намира в религията на Христос.

Христос казва: "Научете се от Мене... и ще намерите покой за душите си" (Мат.11:29). Защо не се учим всеки ден от Спасителя? Защо не живеем в постоянна връзка с Него, така че при общуването ни един с друг да можем да говорим и действваме сърдечно и учтиво? Защо не почитаме Господа чрез проявяване на нежност и любов един към друг? Ако говорим и действваме в хармония с небесните принципи, невярващите ще бъдат привлечени при Христос чрез общуването си с нас.

Отношението на Христос към националността

Христос не признаваше никакво различие на националността, ранга или убежденията. Книжниците и фарисеите желаеха да направят една местна и национална изгода от всички небесни дарове и да изключат останалите в света от Божието семейство. Но Христос дойде, за да събори всяка стена на разделение. Той дойде да

покаже, че Неговият дар на милост и любов е така неограничен, както въздухът, светлината и дъждовните превалявания, освежаваци земята.

Животът на Христос установи една религия, в която няма каста, една религия, чрез която евреи и езичници, свободни и роби са свързани в общо братство, равни пред Бога. Никакъв политически въпрос не влияеше на действията Му. Той не правеше никаква разлика между съседи и чужденци, приятели и врагове. Това, което привличаше сърцето Му, беше една душа, жадуваща за водите на живота.

Той не отминаваше като недостойно никое човешко същество, а търсеше да даде целебно лекарство на всяка душа. В каквато и компания да Се намираще, Той представяше урок, подходящ за времето и обстоятелствата. Всяка небрежност или оскърбление, показано от хората към техните събрата, Го правеха само по-чувствителен към нуждата им от Неговото богочовешко разбиране. Той се стараше да въодушеви с надежда най-грубите и необещаващи, излагайки им уверението, че те могат да станат безупречни и безвредни, придобивайки такъв характер, който ще ги направи Божи чада.

Една сигурна основа

Апостол Петър казва: "Затова, братя, постарайте се още повече да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, като вършите тия добродетели, никога няма да изпаднете. Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос" (I Петр. 1:10-11).

Преди години, когато групата на вярващите в скорошното идване на Христос беше много малка, пазителите на Съботата от Топшам, Мейн, се срещнаха за богослужение в голямата кухня в дома на брат Стокбридж Хауланд. Една съботна сутрин брат Хауланд отсъстваше. Ние бяхме изненадани от това, защото той винаги беше много точен. Скоро той влезе, лицето му беше радостно и светеше с Божията слава. Той каза: "Братя, намерих го. Открих, че ние можем да следваме един начин на действие, относно който гаранцията на Божието слово е: "Никога няма да изпаднете" и дойдох да ви кажа за него".

Тогава той ни разказа, че е забелязал един брат, беден рибар, да чувства, че не е уважаван така, както би трябвало и че брат Хауланд и други считали себе си за повече от него. Това не беше вярно, но на него му се струвало истина и няколко седмици не посети събранията. И така, брат Хауланд отишъл в дома му и коленичил пред него, казвайки: "Братко мой, присти ми! Какво съм направил?". Мъжът го хванал за ръката и се опитал да го изправи на крака. "Не! - казал брат Хауланд - Какво имаш против мене?". "Нямам нищо против тебе". Брат Хауланд отвърнал: "Но ти трябва да имаш

нещо, защото някога ние двамата можехме да разговаряме, а сега ти не ми говориш изобщо и аз искам да узная причината".

Човекът казал: "Стани, брат Хауланд", но той отказал да го направи. "Тогава аз трябва да коленича", казал мъжът, паднал на колене и изповядал колко детински е мислил и колко зли предположения е хранил. Той завършил: "И сега аз ще ти премахна всичките завинаги".

Когато брат Хауланд разказваше тази история, лицето му светеше с Божията слава. Едва беше свършил, когато влязоха рибарят и семейството му и ние имахме едно чудесно събрание.

Да си представим, че някой от нас следваше пътя на брат Хауланд. Ако отиваме при нашите братя, когато те мислят зло и им кажем: "Прости ми, ако съм направил нещо, с което да ти навредя", ние можем да развалим закланието на Сатана и да освободим братята си от изкушенията им. Не позволявайте нищо да се изпречва между вас и братята ви. Ако има нещо, което можете да направите чрез жертва, за да изчистите завинаги сметта на подозрението, направете го. Бог желае да се обичаме един друг като братя. Той иска да бъдем жалостиви и учтиви. Иска да се научим да вярваме, че братята ни обичат, да повярваме, че Христос ни обича. Любовта поражда любов.

Очакваме ли да срещнем братята си на небето? Ако можем да живеем с тях в мир и хармония тук, ние бихме могли да го направим и там. Но как бихме могли да живеем с тях на небето, ако не можем да живеем на земята без продължителни спорове и конфликти? Онези, които следват курс на действие, който ги отделя от братята им и внася несъгласие и разкол, се нуждаят от основно обръщение. Нашите сърца трябва да бъдат стопени и смекчени от любовта на Христос. Ние трябва да съхраняваме любовта, която Той показва, умирайки за нас на Голготския кръст. Имаме нужда да се приближим все повече и повече до Спасителя. Трябва много да се молим и да се учим да упражняваме вяра. Трябва да бъдем по-нежни, по-жалостиви и учтиви. Ще минем през този свят само веднъж. Няма ли да се стараем да оставим печата на Христовия характер на онези, с които общуваме?

Твърдите ни сърца имат нужда да бъдат разчупени. Нуждаем се от достигането на свършено единство и да осъзнаем, че ние сме купени с кръвта на Исус Христос от Назарет. Нека всеки един каже: "Той даде Своя живот за мене и иска от мен, вървейки през този свят да показвам любовта, която Той изяви, давайки Себе Си за мене". Христос понесе нашите грехове върху собственото Си тяло на кръста, за да бъде справедлив Бог и все пак оправдател на онези, които вярват в Него. Има живот, вечен живот за всички, които ще се предадат на Христос.

Искам да видя Царя в Неговата красота. Искам да наблюдавам Неговото безподобно очарование. Искам вие също да Го виждате. Христос ще води изкупените покрай реката на живота и ще им

обяснява всичко, което ги е затруднявало в този свят. Тайните на благодатта ще бъдат открити пред тях. Там, където смъртните им умове различаваха само объркване и разбити цели, ще видят най-съвършената и прекрасна хармония.

Нека служим на Бога с всичките си възможности, с целия си ум. Разумът ни ще се увеличава, когато използваме това, което имаме. Духовната ни опитност ще се усилва, когато я въвеждаме в ежедневието си. Така ще се изкачваме тур след тур по стълбата, достигаща небето, докато накрая стъпим от най-високото стъпало в Царството на Бога. Нека бъдем християни в този живот. Тогава ще имаме вечен живот в царството на славата.

Единството, съществуващо между последователите на Христос е доказателство, че Отец изпрати Сина Си да спаси грешниците. Той е свидетел на силата Му, защото нищо, на което липсва Божията чудотворна сила, не може да доведе човешки същества с техните различни темпераменти до съвместно съгласувано действие, като единственият им стремеж е да говорят истината с любов.

Божии предупреждения и съвети са ясни и решителни. Като четем Писанията и виждаме силата за добро, която е в единството и силата за зло, която е в разединението, как можем да не сполучваме да приемем Божието слово в сърцата си? Подозрението и неверието са като лош квас. Единството носи свидетелство за силата на истината.

Германски и скандинавски конференции

Лома Линда, Калифорния, 1 септември 1905г.

Скъпи братя, някои от нашите проповедници ми писаха, питайки дали делото между германците и скандинавците не би могло да се ръководи от отделни организации. Този въпрос ми беше представян няколко пъти. Когато бях в колежа "Вю", Господ ми даде да нося едно пряко свидетелство и оттогава този въпрос беше представен отново пред мен.

По едно време ми се стори, че се намирам на заседание на съвета, където се разискваха тези въпроси. Един авторитетен стоеше сред събралите се и откри пред тях принципи, които трябва да се следват в Божието дело. Даденото ни поучение бе, че ако стане такова разделение, то не ще допринесе за напредъка на интересите на делото между различните националности. Това не ще води към най-високо духовно развитие. Ще се изградят стени, които в близко бъдеще ще трябва да бъдат премахнати.

Според светлината, дадена ми от Бога, отделните организации ще създадат несъгласие, вместо да донесат единство. Ако нашите братя търсят Господа заедно със смирени умове, онези, които сега

считат за необходимо да организират отделни германски и скандинавски конференции ще видят, че Господ желае да работят заедно като братя.

Ако онези, които искат да раздробят Божието дело биха осъществили целите си, някои ще възхваляват себе си във вършенето на работа, която не трябва да се върши. Такова едно нареждане би забавило много Божието дело. Ако искаме да провеждаме работата най-успешно, талантите, които се намират между англичаните и американците, трябва да се обединят с талантите на хората от всяка друга националност. И всяка народност трябва да работи усърдно за всички останали народности. Има само един Господ, една вяра. Нашите усилия трябва да бъдат такива, че да отговорят на молитвата на Христос за Неговите ученици: да бъдат те едно.

"Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина. Както Ти изпрати Мене в света, така и Аз пратих тях в света; и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.

И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил" (Йоан17:17-21).

Трябва да се разбере, че свършеното единство между работниците е необходимо за успешното извършване на Божието дело. За да се запази мирът, всички трябва да търсят мъдрост от Великия Учител. Нека внимават всички как внасят амбициозни предложения, които ще създадат разединение.

Ние трябва да сме подчинени един на друг. Никой човек, сам по себе си, не е едно свършено цяло. Чрез покоряване на ума и волята от Святия Дух, ние трябва винаги да бъдем ученици на Великия Учител.

Изучавайте втората глава на Деянията на апостолите. В ранната църква Божият Дух работеше силно чрез онези, които бяха обединени хармонично. В деня на Петдесетницата всички те бяха единомислено събрани на едно място.

Трябва да покажем на света, че хората от всяка народност са едно в Исус Христос. Тогава нека премахнем всяка преграда и да достигнем до единство в службата на Господаря.

В издигането на национални прегради вие представяте на света един план на човешка измислица, която Бог не може да одобри никога. На онези, които биха направили това, апостол Павел казва: "Понеже и досега сте плътски; защото, докато има между вас завист и разпра, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки?... Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те са служители, чрез които повярвахте, и то както Господ е дал на всеки от тях. Аз насадих, Аполос напои, но Господ прави да расте. И тъй, нито който сади е нещо, нито който пои, а Господ, Който прави да расте. Прочее тоя, който сади и тоя, който пои, са равни, обаче всеки

според своя труд ще получи своята награда; защото сме съработници на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание"(I Кор.3:3-9).

Един пример на братска доброта

Когато нашите братя в Скандинавия посрещнаха финансова криза, беше дадено свидетелството, че ние не трябва да оставяме братята си да стоят като банкрутирали пред света. Това би било безчестие за Бога. И незабавното и щедро действие на нашите американски братя беше едно потвърждение, че разликата в народността не може да ги освободи от задължението им да си помагат един на друг в Божието дело. "И вие всички сте братя"(Мат.23:8). Ние сме едно в единството на истината.

Сега трябва да се стараем да ходим в Христовата любов чрез прилежен, себепожертвувателен труд, в единството на Духа, чрез освещението на истината. Никаква половинчата работа не ще бъде задоволителна, за да изпълни представянето, дадено в молитвата на Христос. Ние трябва да практикуваме принципите на небето тук долу. На небето има едно голямо място за събиране.

Трябва да пиша ясно относно издигането на разделящи стени в Божието дело. Такова едно действие ми се представи като заблуда и човешка измислица. Планът на Господа за Неговия народ не е да се разделя на отделни групи заради различия в националността и езика. Ако направят това, идеите им ще бъдат ограничени и влиянието им ще бъде намалено много. Бог зове за едно хармонично смесване на разнообразието от таланти.

Отново повтарям думите на Христос. Бих желала да ги запечатам дълбоко в умовете ви. "И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, Си в Мене, и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. И славата, която Ти Ми даде, аз я дадох на тях; за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти Си Ме пратил и Си възлюбил тях, както Си възлюбил и Мене"(Йоан17:20-23).

Христос е оградил народа Си от света, но онези, които биха изградили национално разделение, биха свършили едно дело, за което Исус Христос не би дал никакво насърчение.

Братя, обединете се; сдружете се, оставяйки настрана всяка човешка измислица и следвайки точно стъпките на Исус, нашият велик Пример.

МЕЖДУ ЦВЕТНОКОЖИТЕ ХОРА

"Молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си" (Мат.9:38).

Зов за цветнокожи работници

Трябва да се направят най- решителни усилия, за да се образуват и обучат цветнокожи мъже и жени да работят като мисионери в южните щати на Америка. Цветнокожи ученици- християни трябва да бъдат подготвени да дават истината на своята раса. Онези, които правят страха от Господа начало на своята мъдрост и обръщат внимание на съвета на опитни мъже, могат да бъдат голямо благословение за негърската раса, носейки на народа си светлината на настоящата истина. Всеки работник, трудещ се със смирение и в хармония с братята си, ще бъде поток от светлина за мнозина, които сега са в тъмнината на незнанието и суеверието.

Вместо да се чудим дали не са способни да работят за белите хора, нека нашите цветнокожи братя и сестри се посветят на мисионерска работа между хората от различни раси. Има широко поле за интелигентни цветнокожи мъже и жени, които да работят за своя народ. Много работа остава да се свърши в Южното поле. Специални усилия трябва да се положат в големите градове. Във всеки от тези градове има хиляди цветнокожи хора, на които трябва да се даде последната предупредителна вест на милост. Нека бъде събуден мисионерският дух в сърцата на нашите цветнокожи църковни членове. Нека се свърши усърдна работа за онези, които не познават истината.

На всеки цветнокож брат и сестра бих желала да кажа: Отнасяйте се към ситуацията такава, каквато е. Питайте се: "Предвид възможностите и преимуществата, които ми дават, колко дължа на моя Господ? Как най- добре мога да Го прославя и да спомагам на интересите на моя народ? Как най- добре мога да използвам преимуществата на знанието, което Бог е благоволил да ми даде? Не трябва ли да отворя своята Библия и да уча на истината на народа си? Няма ли хиляди загиващи поради липса на знание, на които мога да помогна, ако се предам на Бога така, че да ме употреби като Свой инструмент? Нямам ли да върша работа за моите угнетени, обезсърчени ближни?".

Южното поле има нужда от работници. Ще отминете ли край народа си, без да направите усилие да му помогнете, или ще работите със смирено сърце за спасяването на загиващите? Има

работа, която можете да вършите, ако смирите себе си пред Бога. Уповавайки на Него, вие ще намерите мир и успокоение. Но ако следвате собствения си път и своята собствена воля, ще намерите тръни и бодли и ще изгубите наградата.

Времето е кратко и каквото вършите, трябва да го вършите бързо. Решете се да изкупувате времето. Не търсете собственото си удоволствие. Събудете се! Заловете се за работата с нова цел в сърцето. Господ ще отвори пътя пред вас. Полагайте всяко възможно усилие за работа в направление на Христос, в кротост и смирение, разчитайки на Него за сила. Проумейте работата, която Господ ви дава да вършите и, уповавайки на Бога, ще можете да вървите от сила в сила, от благодат към благодат. Ще бъдете способни да работите прилежно, старателно за вашия народ, докато продължава денят; защото идва нощта, в която никой не ще работи.

Има огромна нужда от всякакъв вид мисионска работа на Юг. Незабавно трябва да бъдат подготвени работници за това поле. Нашите хора трябва да създадат един фонд за образоването на мъже и жени в Южните щати, които, свикнали с климата, могат да работят там без да излагат на опасност здравето си.

Обещаващи млади мъже и жени трябва да се обучават за учители. Те трябва да имат най-добрите предимства. Трябва да се построят училищни сгради и сгради за събрания и да се назначат учители.

Онези, които с години са работили в помощ на цветнокожите, са добре подготвени да дават съвети относно откриването на такива училища. Доколкото е възможно, тези училища трябва да се основават извън градовете. Но в градовете има много деца, които не могат да посещават училищата далече от домовете им; в тяхна полза трябва да се открият училища в градовете, както и в провинцията.

Децата и младежите в тези училища трябва да учат нещо повече от четене. Трябва да се въведе професионално образование. Учениците трябва да бъдат снабдени с удобства за изучаване на занаяти, които ще им дадат възможност да се издържат сами.

Нашите църкви на Север, както и на Юг трябва да направят каквото могат, за да помогнат на поддръжката на училищната работа за цветнокожите деца. Училищата, които вече са основани и готови, трябва да бъдат поддържани вярно. Основаването на нови училища ще изисква допълнителни фондове. Нека всички наши братя и сестри вършат своя дял от цялото си сърце, за да поставят тези училища на добра основа.

В допълнение на ангажирането в тази училищна работа, нашите цветнокожи братя могат да вършат добра работа, като основават мисионерски неделни училища и Съботни училища между своите хора – училища, в които младежите могат да се учат от учители, чиито сърца са изпълнени с любов към душите.

Непрекъснато се предоставят възможности Южните щати и много мъдри цветнокожи мъже – християни ще бъдат призвани в делото. Но поради различни причини като водачи трябва да бъдат избирани бели

мъже. Всички ние сме членове на едно тяло и сме съвършени само в Исус Христос, Който ще издигне хората Си от ниското ниво, до което ги е довел грехът и ще ги постави там, където ще бъдат призовани в небесните дворове като Божии съработници.

На много трудни места има да се върши работа и оттам трябва да дойдат способни работници. Нека работата се организира така, че цветнокожите работници да се учат да работят за своята раса. Между негърската раса има мнозина, които имат талант и способност. Нека да издирим тези мъже и жени и да ги научим как да постъпят в делото за спасяване на души. Бог ще им съдейства и ще им даде победата.

"Божии съработници"

Ухото на Господа е отворено за виковете на онези, които са на служба при Него. Той е обещал: "Върху тебе ще бъде окото Ми" (Пс.32:8). Вървете смирено с Бога и Го молете да ви изясни пътя на вашите задължения. Когато Той говори за представителите Си и ги кани да Му бъдат съработници, те ще вършат същия вид работа, която Исус обяви за Своя работа, когато стана да чете в синагогата в Назарет. Той отвори книгата на пророк Исаия и прочете: "Духът на Господа Йеова е на Мене; защото Господ Ме е помазал да благовествам на кротките, пратил Ме е да превържа сърцесъкрушените, да проглася освобождението на пленниците и отваряне затвора на вързаните" (Ис.61:1).

Сега истината в света е помрачена от облаци на заблуда, които надделяват. Този, който може да влияе дори на най-скромните и може да ги спечели за Христос, е съработник на божествени представители в търсенето да се спаси загубеното. Представяйки на грешниците един личен, прощаващ греховете Спасител, ние протягаме ръка на сечувствие и христоводна любов, за да хванем за ръка падналия и, хващайки с вяра ръката на Христос, ние оформяме брънка, съединяваща грешника и Спасителя.

Краят е близо и всяка душа трябва да върви внимателно, смирено, кротко с Исус Христос. Нашият скъпоценен Спасител, от Когото се разпръсват всички лъчи на истината по света не иска да уповаваме на князе, нито на човешки син, в когото няма помощ, а да се облягаме изцяло на Него. Той казва: "Отделени от Мене не можете да сторите нищо" (Йоан15:5). Имаме нужда да гледаме постоянно към Исус, за да може Той да отпечати в нас Своя мил образ. Трябва да виждаме Божия Агнец, Който взема греховете на света. Тогава ще открием Христос на ближните си.

Прогласяване на истината на места, където има расов антагонизъм

Аз съм загрижена, много загрижена за делото между цветнокожите. Евангелието трябва да бъде представено пред потъпканата негърска раса. Но трябва да се показва голяма предпазливост в усилията да бъде издигнат този народ. На много места между белите хора съществува едно силно предубеждение относно негърската раса. Ние можем да желаем да игнорираме този предрасъдък, но не можем да постигнем това. Ако трябваше да действаме, сякаш това предубеждение не съществува, не бихме могли да дадем истината пред белите хора. Трябва да посрещнем ситуацията такава, каквато е и да се справим с нея мъдро и разумно.

От много години нося един тежък товар относно негърската раса. Сърцето ме болеше, когато виждах чувството срещу тази раса да става все по- силно и по- силно и когато виждах, че много адвентисти от Седмия ден очевидно не са способни да разберат нуждата бързо да се свърши една усърдна работа. Години минават във вечността, а очевидно е направено съвсем малко в помощ на онези, които до неотдавна бяха раса от роби.

Една от трудностите, очакващи делото е, че много бели хора, живеещи там, където цветнокожите са много, не желаят да бъдат положени специални усилия, за да бъдат те подпомогнати. Когато виждат, че за тях се основават училища, когато виждат, че започват да се учат как да се издържат сами, да изучават занаяти, да се снабдяват с удобни домове на мястото на старите колиби, те виждат, че е възможно да бъде попречено на собствените им планове - че няма да имат повече възможност да наемат негрите срещу оскъдно подаяние; и тяхната вражда е събудена. Те чувстват, че са онеправдани и оскърбени. Някои действат така, като че ли робството никога не е било премахвано. Този дух расте все по- силно, колкото Божият дух се отдръпва от света и на много места сега е невъзможно да се върши работа, която би могла да бъде свършена за цветнокожите през минали години.

Много можеше да се извърши за народа на Америка, ако се полагаха адекватни усилия в полза на освободените роби от управляващите и от християнските църкви веднага след отмяната на робството. Свободно трябваше да се използват пари за грижи за тях и за образованието им по времето, когато имаха толкова голяма нужда от помощ. Но правителството, след малко усилие, остави негрите да се борят неподпомагани с товара на трудностите си. Някои от силните християнски църкви започнаха едно добро дело, но за съжаление не можаха да достигнат повече от един сравнително малък брой; а и църквата на Адвентистите от Седмия ден не успя да извърши своята част. За подпомагането на цветнокожите хора се положиха някои старателни усилия от частни лица и от дружества и

беше извършено едно благородно дело. Но всъщност малцина имаха участие в това дело, което трябваше да получи съчувствието и помощта на всички!

От някои адвентисти от Седмия ден бяха положени благородни усилия да свършат работата, която имаше нужда да се свърши за цветнокожите. Ако тези, които бяха ангажирани в това дело, бяха получили съдействието на всички свои служещи братя, резултатът от тяхната работа сега би бил съвсем различен. Но голямото мнозинство на нашите проповедници не съдействаше, както трябваше да направи, на малцината, които се бореха да продължават силно нуждаещото се дело в едно трудна поле.

С напредването на времето се усилива и съпротивата, обстоятелствата ни предупреждават, че сдържаността е по-добрата част на доблестта. Ако бяха направени неразумни стъпки в работата за цветнокожите, това не е, защото не бяха дадени предупреждения. От Австралия, през широките води на Тихия океан, се изпращаха съвети, че всяко движение трябва да е предпазливо, така че работниците да не водят политически разговори и че смесването на бели и черни в социално равенство трябва да се насърчава с всички средства.

На едно заседание на съвета, проведено през 1895г. в Армадейл, предградие на Мелбърн, Виктория, аз говорих за тези неща в отговор на запитванията на мои братя и наблегнах на нуждата от предпазливост. Казах, че идват опасни времена и че мненията, които тогава можеха да бъдат изразявани относно това, каква мисионска работа трябва да се извърши относно цветнокожите, в бъдеще не ще могат да се изказват без опасност за живота. Аз казах ясно, че работата, вършена за цветнокожите, ще трябва да се върши по-нататък в различни направления от онези, които бяха последователи в някои части на страната в предишни години.

Нека се говори колкото е възможно по-малко по отношение на цветнокожите и нека те работят главно за онези от своята раса.

Относно богослужението в една и съща сграда на бели и цветнокожи, това не може да бъде следвано като общ съвет с полза за всяка страна - особено на Юг. Най-добре ще бъде да осигурят на цветнокожите, които приемат истината, място за богослужение от самите тях, където те ще могат да изпълняват сами службите си. Това е особено необходимо на Юг, така че работата за белите да може да продължава без сериозни пречки.

Нека на цветнокожите вярващи бъдат осигурени чисти, подредени с вкус домове за богослужения. Нека им се покаже, че това не се прави, за да бъдат изключени от богослужения с белите, защото са черни, а за да може да напредва истината. Нека разберат, че този план трябва да се следва, докато Господ ни покаже по-добър път.

Цветнокожите църковни членове със способности и опитности трябва да бъдат окуражавани да водят службите на своя народ; и техните гласове трябва да бъдат чути в събранията на делегатите.

Между цветнокожите вярвачи има мнозина, които могат да работят в полза на своя народ - работници, на които Господ е дал светлина и знание и които притежават способности не с посредствен характер. Те трябва да работят старателно и по всеки ефективен начин. Трябва да използват нашата литература и да водят палаткови събрания, както и събрания в зали. И понякога (където е позволено) бели проповедници могат да им помагат. Трябва да се положат особени усилия, за да се увеличи силата на цветнокожите работници. Цветнокожите хора трябва да бъдат напълно образовани и обучени да изнасят библейски четения и да водят палаткови събрания между своите братя. Има мнозина способни, които трябва да се подготвят за това дело.

Ние трябва да сме дълбоко заинтересовани от основаването на училища за цветнокожите хора. И не трябва да пропускаме възможността да представяме настоящата истина пред преподавателите и студентите в големите колежи за цветнокожи, основани от светски хора.

Трябва да се основават училища и санаториуми за цветнокожи и в тях младежите трябва да се образуват и обучават за служба от най-добрите учители, които могат да бъдат назначени.

Цветнокожите мисионери трябва да положат всички възможни усилия да помогнат на своя народ да разбере истината за това време. С напредването на времето и увеличаването на расовите предразсъдъци, на много места ще стане почти невъзможно за белите работници да се трудят за цветнокожите хора. Понякога белите хора, които не симпатизират на делото ни, ще се обединяват с цветнокожи, за да му се противопоставят, твърдейки, че нашето учение е усилие да се разрушат църквите и да се причиняват проблеми по Съботния въпрос. Бели и цветнокожи проповедници ще правят фалшиви изявления, събуждайки в умовете на хората такова чувство на противопоставяне, че те ще са готови да унищожават и убиват.

Силите на ада работят с цялото си изкуство, за да предотвратят известяването на последната благодатна вест между цветнокожите хора. Сатана работи, за да направи колкото може по-трудно за проповедниците и учителите на Евангелието да премахнат предразсъдъка, съществуващ между белите и цветнокожите хора.

Нека следваме пътя на мъдростта. Да не правим нищо, което ще събуди съпротива без нужда - нищо, което ще попречи на прогласяването на евангелската вест. Там, където обичаят го изисква или може да се спечели по-голяма сила, нека белите и цветнокожите вярвачи се събират на отделни места за богослужение. Нека култивираме кротостта на Христос. Той беше Величието на небето, Единородният Син на Бога. Все пак: "Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот" (Йоан3:16).

Ако Бог благоволи да предаде Сина Си на болезнена, позорна смърт, за да запази един загиващ свят, не трябва ли мисионерите на

Господа да са готови да положат всички усилия, които са във възможностите им, за да спечелят и помогнат на онези, които са на дъното на греха и да проблесне светлината над онези, които са в тъмнината, за да разберат какво е истина? Христос облече божественото Си естество с човешко, за да може да докосне и издигне падналите човешки същества. Не ще ли желаят Неговите последователи заради Него да се подчинят на много неща, които са несправедливи и оскърбителни, за да помогнат на онези, които се нуждаят от помощ? Нека работата се върши по един начин, който не ще събуди предразсъдъци, с които ще бъдат затворени врати, отворени сега за влизането на Истината.

Талантливите мъже между цветнокожите вярващи трябва да бъдат Божи съработници заради своите хора. Но все пак понякога ще им се отдава възможност да носят свидетелството в палаткови събрания и на големи заседания, където ще докоснат много, много души. Тези възможности ще се явяват, когато се обработва Южното поле и се дава Високият вик. Когато се излее Святият Дух, ще настъпи триумф на човечеството над предубеждението в старанието за спасяване на душите на човешките същества. Бог ще контролира умовете. Човешките сърца ще обичат, както обичаше Христос. И на цветнокожите ще се гледа по много по- различен начин от този, по който се отнасят към тях сега. Да се обича, както обича Христос, това издига ума до една чиста, небесна, несебелюбива атмосфера.

Този, който е тясно свързан с Христос, е издигнат над предразсъдъка за цвят на кожата или кастата. Неговата вяра се държи на вечни реалности. Божественият Автор на истината трябва да се въздига. Сърцата ни трябва да се изпълват с вярата, която работи чрез любов и пречиства душата. Делото на добрия самарянин е примерът, който трябва да следваме.

Ние не трябва да повдигаме въпроса за цветнокожите и чрез това да събудим предразсъдъци и да доведем до криза. Светлината на Третата ангелска вест трябва да бъде дадена на онези, които се нуждаят от нея. Трябва да работим тихо, внимателно, вярно, уповавайки на нашия по- голям Брат. Не трябва да бързаме да определяме точния курс, който да се следва в бъдеще относно отношението, което да се поддържа между белите и цветнокожите хора. Истината за това време трябва да се известява пред хилядите хора от Южните щати. Колкото е възможно по- бързо пътят трябва да се почисти от всяко препятствие. Нека евангелската вест бъде дадена на хората. Нека се работи и за цветнокожите, и за белите по различни, ясни начини и нека Господ поеме грижата за останалото. Истината трябва да дойде пред белите мъже и жени от Южните щати. Тогава в техните семейства ще се извърши една работа, която ще доведе до спасението на много души.

"С цялата мъдрост и благоразумие"

Докато хората се трудят да разрешат въпроса за цветнокожите, времето тече и души слизат в гроба непредупредени и неспасени. Нека това положение на нещата не продължава повече. Нека мъже и жени отидат да работят и нека работят така, както Божият Дух ще внуши на умовете им. В това дело ние се нуждаем от таланта на цветнокожите вярващи, от всяка йота от него. Нека цветнокожите работници се трудят за своя народ, подпомагани от белите, когато случаят го изисква. Те често ще се нуждаят от съвет. Нека цветнокожите вярващи имат свое място за богослужение, както и белите вярващи. Нека всяка група бъде ревностна да върши истинска мисионска работа за своите хора и за цветнокожите, когато и където може.

Когато истината е представена на едно място и белите хора, които ще я чуят и повярват я приемат, понякога ще се представят възможности да бъдат направени усилия по един спокоен, недосаден начин от белите работници за цветнокожите. Такива възможности не трябва да се пропускат.

Но не трябва без нужда да събуждаме предразсъдък, който ще затвори пътя пред прогласяването на Третата ангелска вест на белите. Те се нуждаят от тази вест; защото пред нас е едно време на такава скръб, каквато не е съществувала преди, откакто съществуват хора.

Голямо внимание трябва да се упражнява, за да не се говори или върши нещо, което би възпламенило чувствата на цветнокожите срещу белите. Нека да не увеличаваме трудностите, които вече съществуват. Колкото и мъдро да се трудят работниците, те ще срещнат съпротива, без да създават вълнение по въпроса за цветнокожите. Нека разчистим пътя на Царя. Нека Бог има възможност да работи. Нека хората се махнат от пътя Му. Той ще планира и ръководи по-добре, отколкото могат да направят това човешки същества. Нека помним, че нашата първа и най-голяма задача е да проповядваме Божието слово, да даваме предупрежденията от Библията.

Господ призовава всички да поемат работата със смирен ум. Не всички проповедници са осветени чрез истината. Господ зове всички да изоставят борбите си. Нека хората се пазят, да не вършат онова, което ще ни отнеме последната надежда да навлезем в трудни полета, където има расови предразсъдъци и антагонизъм.

Като средство да се победи предразсъдъка и да се намери достъп до умовете, трябва да се върши медицинска мисионска работа, и то не само на едно или две места, а навсякъде, където истината все още не е известявана. Ние трябва да работим като евангелски медици-мисионери, да лекуваме болните от греха души, като им даваме вестта за спасението. Тази работа ще събори предразсъдъка така, както нищо друго не би могло.

Съботата

Въпросът за съботата е такъв, че ще изисква голямо внимание и мъдрост при представянето му. Ще има нужда от много благодат и сила от Бога, за да се разруши идолът, който е бил издигнат във формата на фалшива събота. Издигнете знамето, издигнете го по-високо и все по-високо. Посочете на хората 20 глава на Изход, в която е записан Божият закон. Първите четири от Десетте заповеди описват нашия дълг към Създателя ни. Този, който не е верен на своя Бог, не може да бъде верен на ближния си. Този, който обича Бога до висша степен, ще обича ближния, както себе си. Гордостта се издига в суета, подтиквайки човека да направи бог от себе си. Евангелието на Христос осветява душата, изключвайки самолюбието.

"Помни съботния ден, за да го осветяваш" (Изх.20:8). Съботата бе установена в Едем, след като Бог създаде света. "Така се свършиха небето и земята и цялото тяхно войнство. И на седмия ден, когато свърши Бог делата, които беше създал, на седмия ден си почива от всичките дела, които беше създал. И благослови Бог седмия ден и го освети, защото в него си почива от всичките си дела, то всичко, което Бог беше създал и сътворил" (Бит.2:1-3).

"Господ говори още на Мойсея, казвайки: "Говори тъй също на израилтяните, казвайки: Съботите Ми непременно да пазите; защото това е знак между Мене и вас във всичките поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви осветявам. Прочее, да пазите съботата, защото ви е свята: който я оскверни непременно да се умъртви; защото всеки, който работи в нея, той човек да се изтреби изсред людето си. Шест дни да се работи, а седмият ден е събота за свята почивка, свята Господу; всеки, който работи в съботния ден, непременно да се умъртви. Прочее, израилтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения по вечен завет" (Изх.31:12-16).

19 октомври 1908г.

Въпросът за цветнокожите

Имам да кажа някои неща относно цветнокожите хора от Южните щати на Америка и отношението, което трябва да поддържахме спрямо тях. Те толкова дълго време са били под проклятието на робството, че е труден проблем да се реши как трябва да се третират сега.

Когато Божиите работници оставят Неговия Дух да работи над умовете им, ще се извърши много за спасението на души. Господ е наш помощник. Той ще ни води във всичко, ако уповаваме на Него. Едно е сигурно: ние трябва да имаме вяра в Бога - вяра, че Той ще подреди нещата по такъв начин, който ще ни направи способни да

работим успешно. Никой никога не е вярвал в Бога напразно. Той никога не ще разочарова онези, които Му се доверяват.

Трябва да избягваме да влизаме в спор по проблема за цветнокожите. Ако този въпрос се повдига много често, ще възникнат трудности, които ще погълнат много ценно време, за да бъдат уредени. Ние не можем да определим една конкретна линия на поведение, която да бъде следвана относно този проблем. На различни места и при различни обстоятелства към този въпрос трябва да се подхожда различно. На Юг, където расовият предразсъдък е толкова силен, ние не бихме могли да направим нищо за представянето на истината, ако се отнасяхме към въпроса за цветнокожите така, както можем да се отнасяме към него в някои места на Север. Белите работници на Юг ще трябва да действат по начин, който ще им даде възможност да спечелят достъп до белите хора.

Планът на Сатана е да се призовават умовете към изучаването на въпроса за цветнокожите. Ако се слушат тези внушения, ще има различие в мненията и голяма бъркотия. Никой не е способен да определи ясно правилното положение на цветнокожите хора. Могат да се предлагат теории, но аз ви уверявам, че не трябва да следваме човешки мнения. Въпросът за цветнокожите трябва да бъде оставен настрана колкото се може по- бързо.

Градовете на Юг трябва да бъдат обработени и за това дело трябва да се осигури най- добрият талант, при това незабавно. Нека белите работници работят за белите хора, известявайки вестта на настоящата истина в нейната простота. Те ще намерят входи, чрез които ще могат да достигнат до по- висшата класа. Трябва да се използва всяка възможност да бъде докосната тази класа.

Нека цветнокожите работници правят каквото могат, да стоят рамо до рамо, работейки усърдно за своя народ. Благодаря на Бога, че между цветнокожите вярващи има мъже с талант, които могат да работят ефикасно за своите хора, представяйки истината по ясен начин. Има много цветнокожи хора със скъпоценни таланти, които ще се обърнат към истината, ако цветнокожите ни проповедници са мъдри в намирането на начини за обучение на учители за училищата и на други работници за полето.

Цветнокожите не трябва да настояват да бъдат поставяни наравно с белите. Отношенията между двете раси са били винаги труден за разрешаване въпрос и аз се страхувам, че той ще си остане завинаги един много смущаващ проблем. Доколкото е възможно, трябва да се избягва всичко, което би могло да възбуди расовия предразсъдък на белите. Има опасност да се затвори вратата, така че нашите бели работници не ще имат възможност да работят на някои места на Юг.

Аз зная, че ако се опитаме да посрещаме идеите и предпочитанията на някои от цветнокожите, ще намерим пътя пред себе си напълно преграден. Делото на провъзгласяването на истината

за това време не трябва да се затруднява от едно усилие да се уреди положението на негърската раса. Ако се опитаме да направим това, ние ще открием, че бариери като планини се издигат, за да попречат на делото, което Бог желае да бъде свършено. Ако се движим спокойно и разумно, работейки по начина, който Бог ни показва, и белите, и цветнокожите ще извлекат полза от нашия труд.

Не е дошло времето да работим така, сякаш няма никакъв предразсъдък. Христос казва: "Бъдете, прочее, разумни като змиите, и незлобливи като гълъбите" (Мат.10:16). Ако виждате, че чрез извършването на някои неща, които имате пълното право да извършите, пречите на напредъка на Божието дело, въздържайте се от тях. Не правете нищо, което би затворило умовете на другите срещу истината. Има един свят, който трябва да бъде спасен и ние не ще спечелим нищо, освобождавайки се от онези, на които се стараем да помагаме. Всичко може да бъде законно, но не всичко е целесъобразно.

Мъдрият курс на действие е най-добър. Като Божии съработници ние трябва да работим по начина, който ще ни направи способни да извършим най-много за Него. Нека никой не стига до крайности. Ние се нуждаем от мъдрост от Небето, защото имаме да разрешим един труден проблем. Ако сега се направят необмислени действия, това ще бъде голяма вреда. Същността трябва да се представи по такъв начин, че истински обърнатите цветнокожи хора да останат верни на истината заради Христос, отказвайки да отхвърлят един принцип на здравето учение на Библията затова, че може би мислят, че относно негърската раса не се следва най-добрия курс.

Ние трябва да седнем като ученици в краката на Исус, за да може Той да ни научи на Божията воля и за да узнаем как да работим за белите и цветнокожите хора в Южното поле. Трябва да използваме цялата си енергия, за да представим последната евангелска вест на всички класи от Юга. Ако сме водени и контролирани от Божия Дух, ще открием, че този въпрос ще се уреди неусетно в умовете на нашите хора.

Нека търсим Господа индивидуално. Нека онези, чиято религиозна опитност в миналото е била само нещо повърхностно, се приближат до Бога. Покайте се, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви.

Когато сме подготвени да се заемем с работата сериозно, ще бъдем по-способни, отколкото сме сега, да се справяме с въпросите, съдържащи се в нея. Нека всеки вярващ върши най-доброто, на което е способен, за да се подготви пътя за евангелската мисионска работа, която трябва да се свърши. Но нека никой да не влиза в борба. Намерението на Сатана е да държи християните заети в спорове помежду си. Той знае, че ако не бдят, Господният ден ще дойде над тях като крадец през нощта. Сега нямаме време да отделяме място на неприятелския дух и да

съхраняваме предразсъдъци, които объркват разума и ни водят далече от Христос.

Ще трябва да пари и усърден, постоянен труд, за да се извърши между цветнокожите онова, което е нужно. Сега всеки човек трябва да стои на местоназначението си, изповядвайки и изоставяйки греховете си, работейки в хармония с братята си. Божиите работници трябва да имат един ум и едно сърце, молейки се за дара на Духа и вярвайки, че Бог ще изпълни обещанието Си.

Урок от работата на Христос

При един случай, когато Христос беше по средата на работата си на проповядване и лекуване, един от събралите се около него хора каза: "Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството" (Лука 12:13).

Този човек беше свидетел на чудните дела на Христос. Той беше удивен от чистотата на Неговото разбиране, от превъзходната Му преценка и от справедливостта, с която се отнасяше към случаите, които Му се представяха. Той чу Христовите трогателни апели и сериозните Му обвинения срещу книжниците и фарисеите. Ако думите на такъв авторитет бяха изговорени на този брат, той не би посмял да откаже на огорчения човек неговия дял. Той молеше за Христовото влияние на своя страна. Той каза: "Кажи на брат ми да раздели с мене наследството".

Святият Дух се молеше с този човек да стане наследник на наследството, което е нетленно и неосквернено и което никога не се разрушава. Той беше видял доказателство за силата на Христос. Сега имаше възможност да говори на Великия Учител, да изкаже най-голямото желание на сърцето си. Но както при човека от алегорията на Бънян, неговите очи бяха насочени към земята. Той не видя короната над главата си. Както Симон – магьосникът, той оценяваше Божия дар като средство за светска печалба.

Мисията на Спасителя на Земята бързо приближаваше към края си. Само няколко месеца Му оставаха, за да извърши това, за което беше дошъл, за установяване на царството на Своята благодат. Но все пак човешката лакомия би могла да Го отклони от работата Му, ако би започнал спор за едно парче земя. Обаче Исус не се отклони от мисията Си. Неговият отговор бе: "Човече, кой Ме е поставил съдия или делач над вас?" (Лука 12:14).

Христос даде на човека да разбере ясно, че това не е Негова работа. Той се стараеше да спасява души. Не трябваше да се отклонява от това и да заема длъжността на граждански магистрат.

Колко често днес на църквата се налага работа, която никога не трябва да се позволява да се вмъква в евангелската служба!

Отново и отново Христос беше молен да решава законни и политически въпроси. Но Той отказваше да се намесва в земни неща.

Той знаеше, че в политическия свят има несправедни действия и голяма тирания. Но единственото Му представяне пред тези хора беше известяването на библейската истина. На големите множества, които се тълпяха по стъпките Му, Той представяше чистите, свети принципи на Божия закон и говореше за благословението, което се намираще в тях. С авторитет от Небето Той наблягаше на важноста на правдата и милостта. Но отказваше да се заплита в лични спорове.

Христос стоеше в нашия свят като Глава на голямото духовно царство, което дойде да основе в този свят - царството на правдата. Неговите поучения изясняваха облагородяващите, осветяващи принципи, които управляват това царство. Той показа, че правдата, милостта и любовта са раководещите сили в царството на Йехова.

Време на подготовка

Ние живеем във великия ден на изкуплението. Всеки трябва да търси Бога индивидуално. Това е лично дело. Нека се приближим към Бога и не оставяме в усилията ни да се вмъкне нещо, което би изкривило истината за това време. Нека всеки изповяда не греха на брат си, а своя собствен. Нека смири сърцето си пред Бога и така да се изпълни със Святия Дух, че животът му да показва, че се е родил отново. Ние четем: "А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име" (Йоан 1:12).

Евангелието на Христос трябва да се живее, да се практикува в ежедневието. Служителите на Бога трябва да бъдат изчистени от всяка студенина, от всяко самолюбие. Простотата, кротостта и смирението са от голяма стойност за Божието дело. Старайте се да обедините работниците в доверие и любов. Ако не можете да направите това, бъдете вие прави и оставете останалото на Бога. Работете с вяра и молитва. Изберете младежи християни и ги обучавайте да бъдат не работници със сърца като желязо, а такива, които желаят да си хармонират.

Аз се моля Господ да промени сърцата на онези, които ще паднат в изкушение, ако не получат повече благодат. Моля се Той да смекчи и покори всяко сърце. Имаме нужда да живеем в тясно общение с Бога, за да можем да се обичаме един друг, както Христос ни възлюби. Това е, по което светът трябва да познава, че сме Негови ученици. Нека няма никакво себеизвисяване. Ако работниците смирят сърцата си пред Бога, ще дойде благословението. През цялото време ще получават свежи, нови идеи и ще има едно чудесно съживление на евангелската медицинска мисионерска работа.

Великото дело пред всички нас като християни е да се разширява колкото е възможно по- бързо Божието царство, в съгласие с божественото поръчение. Евангелието трябва да напредва от

завоевание към завоевание, от победа към победа. Величието на царството под цялото небе ще бъде дадено на светиите на Всевишния и те ще вземат царството и ще го владеят во веки веков.

Войната, която предстои

Божиите служители трябва да вземат всяка част от християнското въоръжение. Ние не се борим просто с човешки врагове. Бог зове всеки християнин да влезе във войната и да се бори под Негово ръководство, разчитайки за успеха на благодатта и помощта от Небето.

Ние трябва да напредваме в силата на Силния. Никога не трябва да се предаваме на атаките на Сатана. Защо да не застанем като християнски борци, срещу управляващите и властите, срещу водачите на тъмнината на този свят? Бог зове да продължим напред, използвайки дарбите, които са ни поверени. Сатана ще постави изкушения пред нас. Той ще се опита да ни победи чрез военна хитрост. Но в силата на Бога ние трябва да стоим за принципа непоколебими като скала.

В тази война няма освобождаване. Представителите на Сатана никога не спират делото си на разрушение. Онези, които са на служба при Христос, трябва да са винаги на предна стража. Нашата цел е да спасяваме загиващи души от унищожение. Това е едно дело от неизмерима величина и човек не може да се надява да спечели успех в него, освен ако не е обединен с божествения Работник.

От вечността Христос е бил Изкупител на човека. Винаги от Падението насам към онези, които се съединяват с Него във великото Му дело, са идвали думите: "Да не ви дотегва да вършите добро" (2Сол.3:13). "Бъдете твърди, непоколебими и преизобилвайте всякога в Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът ви не е празен" (1Кор.15:58).

Християнинът е окуражаван да показва търпеливо постоянство при изпълняването на работата по евангелското проповядване във връзка с лекарската мисионска работа. Спечелвайки една опитност в истинската религия, той се сдобива с духовно знание, което изгражда характера.

Животът на истинския християнин е една продължителна обиколка на служба. "Ние сме Божии съработници". Всеки ден носи на този, който е на служба при Бога задължения, пропорционални на силите му. Неговата ползотворност се увеличава, когато, под ръководството на една върховна Сила, той изпълнява тези задължения. Изпълнението на едно задължение ни подготвя по-добре да се заемем с друго. Онези, които имат истинско разбиране за това, което трябва да се върши, ще се поставят в пряката светлина на Божието слово, в съюз с другите Му работещи сили. Всеки ден, облечени в пълно въоръжение, те ще встъпват в битката. С молитва, бдение и постоянство те ще работят, решени до края на живота си да не бъдат

намерени неподготвени, несвършили всичко, каквото са могли, за спасението на загиващи души.

Ако християните действаха в хармония, движейки се напред като един, под управлението на една Сила, за изпълнението на една цел, те биха раздвижили света.

Принципите, които трябва да ни подтикват като работници за Божията кауза, са поставени от апостол Павел. Той казва: "Защото сме съработници на Бога"(1Кор.3:9). И Петър увещава вярващите: "Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат. Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божи словеса; ако служи някой, нека служи като такъв, който действа със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Исуса Христа"(1Петр.4:10-11).

Има велики закони, които управляват света на природата и духовните неща несъмнено се контролират от еднакви принципи. Средствата за един край трябва да се използват, ако трябва да се постигнат желаните резултати. Бог е определил за всекиго неговата работа, съобразена със способностите му. Чрез образование и практика личностите трябва да се квалифицират да посрещнат всяко непредвидено обстоятелство, което може да възникне и е необходимо мъдро планиране, за да се постави всеки един в подходящата за него сфера, за да може да придобие една опитност, която ще го направи способен да носи отговорност.

Бог иска да си помагаме един на друг чрез изявяване на симпатия и несебелюбива любов. Има такива, които са наследили особени темпераменти и склонности. С тях може би ще бъде трудно да се работи, но безгрешни ли сме ние? Те не трябва да се обезсърчават. Грешките им не трябва да се правят публично достояние. Христос съжалява и помага на онези, които грешат в осъждането. Той е претърпял смърт за всеки човек и заради това има трогателен и дълбок интерес към всеки.

Човек може би се старее да служи на Бога, но го нападат изкушения отвътре и отвън. Сатана и ангелите му го подтикват и подмамват към нарушение. Може би той ще стане жертва на техните изкушения. Тогава как се отнасят с него братята му? Говорят ли му с груби, язвителни думи, тикайки го още по-далеч от Спасителя? Каква тъжна гледка е това за Христос и ангелите Му!

Нека помним, че ние се борим и падаме, падаме в говоренето и действането по представянето на Христос, падаме и ставаме отново, отчайваме се и се надяваме. Нека се пазим да не се отнасяме нелюбезно с онези, които също като нас са обекти на неотслабващата любов на Христос.

Бог третира хората като отговорни същества. Той ще работи с Духа Си чрез ума, който е вложил в човека, ако той само Му даде възможност да работи и разпознае Неговите действия. Той е замислил всеки да използва ума и съвестта си за самия себе си. Неговото намерение не е един да стане сянка на друг, изразявайки само чувствата на другия.

Загриженост за цветнокожите работници

Религията на Библията не признава никаква каста или цвят. Тя не зачита ранга, богатството, светската чест. Бог оценява хората като хора. За Него характерът определя стойността. И ние трябва да познаваме Христовия дух във всеки, в който се открие. Никой не трябва да се срамува да говори с един честен негър някъде или да се ръкува с него. Този, който живее в атмосферата, в която живее Христос, ще се учи от Бога и ще се научи да оценява хората като Него.

Нашите цветнокожи проповедници трябва да се третират с внимание. Това не винаги е било правено. Тези хора трябва да бъдат окуражавани да придобият едно съвършено познание за истината. Трябва да се научат как да станат способни да учат други на тази истина. И когато са заети с вяра в работата, трябва да получават своето възнаграждение. Помнете, че те трябва да имат хляб.

Господ желае Неговият народ на Север да поддържа добро отношение спрямо цветнокожите братя и сестри. Не трябва да бързаме да им намираме грешки. Ние не можем да очакваме от тях да бъдат във всяко отношение като онези, които са ползвали по-големи привилегии. Трябва да помним неблагоприятните обстоятелства, при които са живяли цветнокожите хора. Нещата, които са ги обкръжавали, са били много по-различни от тези, обкръжаващи белите хора. Хората на Север са живяли в една по-чиста, по-ясна морална атмосфера от цветнокожите, живеещи на Юг. Не можем да очакваме, че за всяко нещо те ще бъдат толкова твърди и ясни в идеите си за нравствеността. Ако Христос беше на Земята днес, Той би поучавал негърската раса по един начин, който би ни изненадал. Той ни призовава да помним, че дори и онези, които са имали големи предимства в много неща, често са се чувствали наскърбени, ако грешките им са отбелязвани неподходящо и ако са им били отправяни съвети и увещания по един несъчувствителен начин.

Когато нещо от недостоен характер се случи между цветнокожите, помнете, че Господ желае да действате с мъдростта на верния овчар. Помнете, че добротата ще извърши повече от порицанието. Нека цветнокожите братя и сестри видят, че братята им желаят те да достигнат най-високия стандарт и че са готови да им помогнат. И ако в някои неща цветнокожите грешат, не бързайте да ги осъждате и да ги отделяте от работата.

Точна и безпристрастна справедливост трябва да се показва на негърската раса. Христос изисква от служителите Си нежно състрадание към страдащия, съчувствие към нещастния и щедро внимание към онези с лошо поведение.

Бедните не са изключени от привилегиите на даване. Те, също като богатите, могат да имат участие в това дело. Урокът, който Христос даде относно двете лепти на вдовицата ни показва, че най-малките доброволни приношения на бедните, ако са дадени с изпълнено с любов сърце, са толкова угодни, както най-големите дарове на богатите. На везните в светилището даровете на сиромасите, направени от любов към Христос, не се оценяват според количеството, в което са дадени, а според любовта, която подтиква към жертва.

Нуждите на едно мисионско поле

От много години Господ е представял на народа Си нуждите на делото между цветнокожите в Южните щати на Америка. Моралната тъмнина на това поле сама по себе си е силна молба за упражняване на великодушие. В миналото някои са направили каквото са могли за поддръжката на този клон от нашето дело и тяхната благотворителност е дала плод в обръщането на много души.

Макар че остава много да се върши за цветнокожите, ние имаме причина да се радваме на доброто начало, което е поставено. В един неотдавнашен брой на "Госпъл херълд" (1907) се съобщава, че "преди петнадесет години имаше не повече от двадесет цветнокожи адвентисти от Седмия ден на юг от линията Мейсън - Диксън, а днес има седемстотин. Преди дванадесет години имаше само една църква на цветнокожите адвентисти от Седмия ден, днес те са петдесет, като не се броят тези в Африка и Западна Индия...Десятъкът на цветнокожите в Съединените щати за миналата година възлиза на пет хиляди долара, преди петнадесет години той не надхвърляше петдесет долара".

Скъпи братя и сестри, окуражете се и нека благодарим на Бога! Той оголва мишцата Си, за да извърши велико дело в това мисионско поле в границите на нашата страна. Сега Той дава на народа Си необикновени възможности за бързо разнасяне на вестта на Юг. Специално трябва да изявим дух на благотворителност във времето, когато ще се събират годишните дарби за поддръжката на делото между цветнокожите. Бог ни е гласувал доверие, като ни е направил управители на средствата и на богатата Си благодат. Сега Той ни сочи бедните, страдащите и угнетените, душите, които са вързани сега с веригите на суеверието и заблудата и ни уверява, че ако правим добро на тези, Той ще приеме делото като направено за Него.

Той заявява: "Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили" (Мат.25:40).

Хиляди цветнокожи на Юг сега могат да бъдат повдигнати и да станат човешки представители в помощ на своята раса, ако могат да получат помощта, която Бог ни призовава да им окажем. Множества мъже и жени в това поле чувстват своята голяма бедност и нуждата си от издигане. И когато верни учители дойдат, за да им отворят Писанията точно както се чете в тях, представяйки истината в природната ѝ чистота, тъмнината ще изчезне. Ярки лъчи от светлина ще огреят душата, търсеца истината. И с онези, които са имали предимства ще стане едно пълно и разумно изследване по въпросите на истината, открити в Писанията. Мнозина ще се учат от Бога. Те ще учат правилно от Великия Учител и ще приемат с радост истините, които ще освещават и въздишат. Моралният образ на Бога ще бъде възстанови в душата и мнозина ще бъдат спасени за вечността.

Скъпи мои братя и сестри, сега Христос ви казва: "Повдигнете очите си и погледнете към това Южно поле; то има нужда от работници- сеячи на семето и жътвари. Нуждае се от средствата ви за поддръжка на тези работници". Благодатта на Христос е безкрайна, тя е Божият безплатен дар. Защо тогава в живота на тези пренебрегнати хора да не се внесе малко надежда, кураж и вяра? Има слънчева светлина в сърцето за всички, които ще приемат Христос.

Септември 1907г.

ЧАСТ 7

РЕЛИГИОЗНОТО ДЕЛО НА СВОБОДАТА ""

"Да прогласите освобождение из цялата земя, на всичките ѝ жители". "Бъдете разумни като змиите и незлобливи като гълъбите".

(Левит25:10;Мат.10:16)

Време на изпитание пред нас

Пред нас е време на голямо изпитание. Сега подобава да използваме всичките си способности и дарби за напредъка на Божието дело. Силите, които ни е дал Господ, трябва да се използват за изграждане, а не за събаряне. Онези, които се мамят несъзнателно не трябва да остават в това положение. Господ казва на Своите вестители: "Идете при тях и им прогласете това, което Съм ви казал, дали ще слушат или ще се въздържат".

Точно пред нас е времето, когато ще дойде преследване за онези, които известяват истината. Прогнозата не е успокояваща; но въпреки това, нека не се отказваме от усилията си да спасим онези, които са готови да загинат, за чието изкупление Князът на небето пожертва скъпоценния Си живот. Когато едно средство не сполучи, опитайте друго. Нашите усилия не трябва да са мъртви и безжизнени. Нека работим за Бога толкова дълго, колкото живот ни е отреден. През всички периоди на църквата Божиите определени вестители са били излагани на укор и преследване заради истината. Но където и да бъдат принудени да отидат Божиите чада, дори ако, както любимият ученик, бъдат заточени на пустинни острови, Христос ще знае къде са те и ще ги подкрепи и благослови, изпълвайки ги с мир и радост.

Скоро по целия свят ще настъпи скръб. Всеки един трябва да търси познание на Бога. Нямаме време за губене. С усърдие и ентузиазъм трябва да се даде вестта: "О, вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете, купете, та яжте; Да! Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата" (Ис.55:1). "Така казва Господ: Пазете правосъдие и вършете правда, защото скоро ще дойде спасението от Мене и правдата Ми скоро ще се открие. Блажен оня човек, който прави това, и оня човешки син, който се държи за него, който пази съботата да я не оскверни, и въздържа ръката си да не стори никакво зло" (Ис.56:1-2).

Божията любов към църквата Му е безкрайна. Неговата грижа за наследството Му е непрекъсната. Той не оставя никакво нещастие да сполети църквата, освен такова, което е нужно за нейното очистване, за нейното настоящо и вечно добро. Той ще пречисти църквата Си, както очисти храма в началото и края на службата Си на Земята. Всичко, което Той донася за църквата като проверка и изпитание е за да може народът Му да придобие по-дълбоко благочестие и повече сила да носи победите на кръста по всички части на света. За всички Той има работа, която да вършат. Трябва да има постоянно разширяване и прогрес. Делото трябва да се разширява от град на град, от държава в държава, от нация към нация, непрекъснато движейки се напред и нагоре, установено, укрепено и уредено.

"И Словото стана плът и пребиваваше между нас ... пълно с благодат и истина". Но онези, които Христос дойде да спаси, не Го искаха. "У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха" (Йоан 1:14,11). Предавайки се на контрола на Сатана, те отхвърлиха Месията и търсеха възможност да Го предадат на смърт.

Сатана и неговите ангели решиха да направят смъртта на Христос колкото е възможно по-унизителна. Те изпълниха сърцата на еврейските водачи с чувство на горчива омраза срещу Спасителя. Контролирани от врага, свещеници и управители подбуждаха множеството да вземат страна против Божия Син. Освен заявлението

на Пилат за невинността Му, никой не изговори една дума в Негова полза. Дори и Пилат, знаейки за невинността Му, Го предаде на оскърбленията на хора под контрола на Сатана.

Подобни събития ще стават в близкото бъдеще. Хората ще възхваляват и сурово ще прилагат закони, които напълно противоречат на Божия закон. Въпреки че са ревностни в прилагането на своите си заповеди, те ще се отклонят от ясното: "Така казва Господ". Издигайки един фалшив ден за почивка, ще се мъчат да насилват хората да обезчестят закона на Йехова, преписът на Неговия характер. Въпреки че ще са невинни за злодеяние, Божиите служители ще бъдат предавани на унижение и оскърбление в ръцете на онези, които, по внушение на Сатана, са изпълнени със завист и религиозен фанатизъм.

Религиозни сили, съюзени с Небето по професия и твърдящи, че имат качествата на агне, ще покажат с действията си, че имат сърцето на змея и че са подстрекавани и контролирани от Сатана. Идва времето, когато Божиите чада ще почувстват ръката на преследването, защото пазят свято седмия ден. Сатана е причинил промяната на Съботата с надеждата да постигне целта си за проваляне на Божиите планове. Той се старее да направи така, че Божиите заповеди да имат в света по-малка сила от човешките закони. Човекът на греха, който намисли да промени времена и закони и който винаги е потискал Божия народ, ще създаде закони, които да принуждават към спазването на първия ден от седмицата. Но Божиите хора трябва да стоят твърдо за Него. И Господ ще работи в тяхна полза, показвайки ясно, че Той е Бог на боговете.

Господ е казал: "Съботите Ми непременно да пазите, защото това е знак между Мене и вас във всички поколения" (Изх.31:13). Никой не трябва да спре да се подчинява на заповедите Му, за да избяга от гоненията. Но нека всички зачитат думите на Христос: "А когато ви гонят от този град, бягайте в другия" (Мат.10:23). Ако може да бъде избягнато, не се оставяйте на силата на хора, които работят чрез духа на антихриста. Трябва да се направи всичко, каквото е възможно, така че онези, които са готови да страдат за истината, да могат да бъдат запазени от угнетение и жестокост.

Христос е нашия пример. Решението на антихриста да продължава бунта, започнат от него на Небето, ще продължава да работи в чадата на непокорството. Тяхната завист и омраза към онези, които изпълняват Четвъртата заповед, ще става все по-горчива и по-горчива. Но Божиите хора не трябва да крият знамето си. Те не трябва да игнорират заповедите на Бога и в името на спокойствието си, да отиват с множествата да вършат зло.

Господ окуражава всички, които Го търсят от все сърце. Той им дава Святия Си Дух, изявлението на Своето присъствие и

благоволение. Но онези, които отхвърлят Бога, за да спасят живота си, ще бъдат отхвърлени от Него. В стремеха си да спасят живота си чрез отстъпване от истината, те ще загубят вечния си живот.

Нощта на изпитанието е почти привършила. Сатана носи изкусната си сила, защото знае, че времето му е кратко. Наказанието от Бога е надвиснало над света, за да призове всички, които познават истината, да се скрият в пукнатината на Скалата и да видят Божията слава. Сега истината не трябва да се заглушава. Трябва да се правят ясни изявления. Небоядисаната истина трябва да се изговаря в дипломи и памфлети и те трябва да се разпръскват като есенните листа.

Църквата на остатъка ще бъде въведена в голямо изпитание и скръб. Онези, които пазят заповедите на Бога и вярата на Исус, ще почувстват яростта на змея и неговите множества. Сатана брои света като свои поданици, той е спечелил контрола над отстъпилите църкви; но тук има малка група, която се противопоставя на неговото върховенство. Ако можеше да ги заличи от Земята, победата му би била пълна. Както бе повлиял на езическите народи да унищожат Израел, така в близко бъдеще той ще подтикне безбожните сили на Земята да унищожат Божия народ. От всички ще се изисква подчинение на човешки заповеди в нарушение на божественния закон. Онези, които ще бъдат верни на Бога и на задълженията си, ще бъдат заплашвани, предавани и отхвърляни. Те ще бъдат предавани "даже от родители и братя, от роднини и приятели" (Лука 21:16).

"Слушайте Мене, вие, които знаете правда, люде, които имате в сърцето си закона Ми; не бойте се от укорите на човеците, нито се смущавайте от ругатните им. Защото молецът ще ги пояде като дрека и червеят ще ги пояде като вълна", "но Моето спасение ще трае до века и правдата Ми няма да се отмени" (Ис. 51:7-8,6).

Неделен труд

Санаториум, Калифорния, 17август 1902г

Скъпи братко, ще се постарая да отговоря на въпроса ти какво трябва да правим в случай, че неделните закони бъдат положени.

Светлината, дадена ми от Господа във време, когато ние очаквахме точно такава криза, каквато ти се струва че приближава, беше, че когато хората бъдат подтикнати от сила отдолу да положат спазването на неделата, адвентистите от Седмия ден трябва да покажат мъдростта си, като се въздържат от обичайната си работа за този ден, посвещавайки го на мисионерски труд.

Противопоставянето на неделните закони само ще подкрепи в преследването им религиозните фанатици, които се стараят да ги наложат. Не им давайте възможност да ви наричат закононарушители.

Ако бъдат оставени да обуздават хора, които не се страхуват нито от Бога, нито от човек, обуздаването скоро ще загуби новостта си за тях и те ще видят, че не е нито изгодно, нито удобно за тях да бъдат стриктни по отношение на пазенето на неделата. Продължавайте своята мисионерска работа с Библиите в ръцете си и врагът ще види, че собственото му дело е претърпяло поражение. Човек не получава белега на звяра защото показва, че разбира мъдростта от запазването на мира чрез въздържане от работа, която го прави нарушител, вършейки в същото време работа от най-голяма важност.

Когато посвещаваме неделата на мисионерска работа, от ръцете на повелителните фанатици, на които ще бъде много приятно да унижат адвентистите от Седмия ден, ще бъде взет камшикът. Когато виждат, че се посвещаваме на посещение на хора и им отваряме Писанията в неделя, те ще узнаят, че е безполезно да се опитват да пречат на работата ни, създавайки Неделни закони.

Неделята може да бъде използвана за свършването на различни видове работа, която ще извърши много за Господа. В този ден могат да се провеждат събрания на открито или в палатки. Може да се върши работа от дом на дом. Онези, които пишат, могат да използват този ден, за да напишат статиите си. Когато е възможно, нека в неделя да се провеждат религиозни служби. Направете тези събрания много интересни. Пейте истински съживяващи химни и говорете със сила и увереност за любовта на Спасителя. Говорете за умереност и истинска религиозна опитност. По този начин ще научите много относно това как да работите и ще докоснете много души.

Нека учителите в нашите училища посвещават неделата на мисионерска работа. Бях известена, че така те ще могат да провалят целите на неприятеля. Нека учителите взимат учениците със себе си, да провеждат събрания за онези, които не знаят истината. Така те ще извършат много повече, отколкото биха могли по някакъв друг начин.

Бог ни е дал ясни нареждания относно работата ни. Ние трябва да известяваме истината относно Съботата на Господа, да поправим пробива, направен в Неговия закон. Трябва да правим всичко, което можем, за да осветим онези, които са в незнание; но никога не трябва да се обединяваме с хора от света с цел да получим финансова помощ.

За израилевите чада ние четем: "Затова като ги изведох из Египетската земя, заведох ги в пустинята. И дадох им повеленията Си и запознах ги със съдбите Си, които като извършва човек, ще живее чрез тях. Дадох им и съботите Си да бъдат знак между Мене и тях, за да познаят, че Аз Господ ги освещавам. Но Израилевият дом въстана против Мене в пустинята; не ходиха в повеленията Ми, но отхвърлиха съдбите Ми, които като извършва човек ще живее чрез тях, и твърде много оскверниха съботите Ми. Тогава рекох да излея яростта Си върху тях в пустинята, да ги изстребя.

Но подействах заради името Си, да не се оскверни то пред народите, пред които бях ги извел. При това, Аз им се заклекх в пустинята, че не ще ги заведа в земята, която им бях дал, земя, където тече мляко и мед, с която се хвалят всичките страни, защото отхвърлиха съдбите Ми, не ходиха в повеленията Ми и оскверниха съботите Ми; понеже сърцата им отиваха след идолите им. Обаче окото Ми ги пощади, та не ги изтребих, нито ги довърших в пустинята. И рекох на чадата им в пустинята: Не ходете по повеленията на бащите си и не пазете постановленията им, нито се осквернявайте с идолите им. Аз Съм Господ вашият Бог; в Моите повеления ходете и Моите съдби пазете и извършвайте ги; освещавайте още и съботите Ми, и нека бъдат знак между Мене и вас, за да познаете, че Аз Господ съм ваш Бог" (Езек.20:10-20).

Съботата е изпитът на Господа и никой човек, бил той цар, свещеник или управител, не е упълномощен да застане между Бога и хората. Онези, които се опитват да бъдат съвест на ближните си, се поставят над Бога. Онези, които са под влиянието на една фалшива религия, които пазят един фалшив ден за почивка, ще отхвърлят най-доброто доказателство по отношение на истинската Събота. Те ще се опитват да принуждават хората да спазват законите, създадени от самите тях, закони, които са в пълно противоречие на Божия закон. Те не могат да избегнат наказанието, освен ако не се променят.

Законът за спазването на първия ден от седмицата е плод на едно отстъпило християнство. Неделята е дете на папството, издигната от християнския свят над святия ден на Божията почивка. В никакъв случай Божият народ не трябва да му отдава почит. Но аз искам той да разбере, че не върши Божията воля чрез посрещане на противопоставянето, когато Той желае да бъде избягвано. Така се създава предразсъдък, който е толкова горчив, че е невъзможно да бъде известявана истината. Не правете в неделя никакви демонстрации в незначитане на закона. Ако това се прави на едно място и вие сте унижени, същото ще се повтори и на друго място. Ние можем да използваме неделята като ден, в който да свършим работа, която ще говори в полза на Христос. Трябва да вършим най-доброто, на което сме способни, работейки с цялата си кротост и смирение.

Христос предупреди учениците Си за това, което ще срещнат в работата си като евангелизатори. Той знаеше какви ще бъдат страданията им, какви изпитания и трудности ще бъдат призовани да понесат. Той не криеше от тях знанието за това, което те щяха да срещнат, за да не би, като дойде неочаквано, предстоящата скръб да разклати вярата им. Той каза: "И сега ви казах това преди да е станало, та когато стане, да повярвате" (Йоан 14:29). Вярата им трябваше да се усили, а не да отслабне с идването на изпитанието. Те бяха си казали един на друг: "Той ни каза, че това ще дойде и какво трябва да правим, за да го посрещнем".

Христос каза: "Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; бъдете, прочее, разумни като змиите и незлобливи като гълъбите". "Ще бъдете мразени от всички поради Моето име; а който устои докрай, той ще бъде спасен" (Мат. 10:16,22). Те мразеха Христос без причина. Чудно ли е, че мразят и онези, които носят Неговия знак, които вършат Неговата служба? Те са считани за утайката на Земята.

"А когато ви гонят от този град, бягайте в другия". Божията воля не е животът ви да бъде невнимателно пожертван. "Няма да изходите Израилевите градове, докле дойде Човешкият син" (стих 23).

На хората трябва да се даде истината, силната, положителна истина. Но тази истина трябва да бъде представена в духа на Христос. Ние трябва да сме като овце между вълци. Онези, които не ще пазят заради Христос съветите, които Той е дал, които няма да упражняват търпение и себеконтрол, ще изгубят скъпоценни възможности да работят за Учителя. Господ не е дал на народа Си работата да изнася тиради срещу онези, които нарушават закона Му. Ние в никакъв случай не трябва да нападаме другите църкви. Нека помним, че като народ, на когото е била поверена святата истина, ние сме били небрежни и неверни. Делото е било ограничавано до няколко центрове, докато хората в тях са закоравили сърцата си спрямо Евангелието. Трудно е да се направи впечатление на онези, които са чули толкова много истина и въпреки това са я отхвърлили...

Всичко това сега е срещу нас. Ако полагахме усърдни усилия да достигнем онези, които, ако се обърнеха, биха давали една истинска представа за това какво може да направи настоящата истина за човешките същества, колко много би напреднало нашето дело. Не е правилно само няколко места да имат всички предимства, докато други места се изоставят.

В нашето училище в Авондейл (близо до Коранбонг, Австралия), се представи за разискване въпросът за неделния труд. Изглеждаше, че въжетата скоро ще се затегнат така силно около нас, че няма да имаме възможност да работим в неделя. Нашето училище се намираше в сърцето на горите, далече от всякакво населено място или железопътна станция. Никой не живееше толкова близо до нас, че да ни безпокои по някакъв начин заради нещо, което бихме направили. Но все пак бяхме наблюдавани. Служителите бяха принудени да дойдат и да прегледат помещенията и те го направиха. Те биха могли да видят много неща, ако искаха да ни преследват, но те сякаш не забелязваха онези, които работеха. Те имаха толкова силно доверие в нас като народ и толкова голямо уважение заради работата, която бяхме свършили в тази община, че вярваха, че могат винаги да ни имат доверие.

Мнозина признаваха факта, че цялата община се беше преобразила, откакто ние бяхме там. Една жена, която не беше пазителка на съботата, ми каза: "Няма да ми повярвате, ако ви

осведомя пълно относно преобразуванията, които станаха в тази община като резултат от вашето преместване тук, основаването на училището и провеждането на тези малки събрания".

И така, когато нашите братя бяха заплашвани с преследване и изпаднали в смущение относно това как да постъпят, се даде същият съвет, какъвто беше даден в отговор на въпроса, засягащ игрите. Аз казах: "Използвайте неделата, за да вършите мисионерска работа за Бога. Учители, вървете с учениците си. Заведете ги в гъсталака (така наричахме разредените области на гората, където домовете се намираха на една или две мили един от друг) и посетете хората в домовете им. Покажете им, че сте заинтересувани от спасението на техните души". Те постъпиха точно така и в резултат сами извлякоха много полза, като едновременно можеха да помагат на другите. Благословието на Бога почиваше над тях, когато усърдно търсеха в Писанията, за да се учат как да представят истините на Словото по такъв начин, че тези истини да бъдат приемани благосклонно.

20 август 1903г.

По едно време онези, които ръководеха нашето училище в Авондейл ме попитаха: "Какво да правим? Служителите на закона бяха изпратени да арестуват онези, които работят в неделя". Аз отговорих: "Ще бъде много лесно да се избегне това затруднение. Отдайте неделата на Господа като ден за вършене на мисионска работа. Изведете учениците да провеждат събрания в различни места и да вършат лекарска мисионска работа. Те ще намерят хората по домовете им и ще имат чудесна възможност да представят истината. Този начин за прекарване на неделата винаги е приемлив за Господа".

Ние трябва да правим всичко възможно, за да премахнем предразсъдъка, който съществува в умовете на мнозина срещу нашето дело и срещу библейската Събота.

Учете хората да се съобразяват във всичко със законите на своята страна, когато могат да го правят без да изпаднат в конфликт с Божия закон.

Понякога сърцата на преследващите са податливи спрямо божествените впечатления, както бе сърцето на апостол Павел преди обръщението му.

Думи на съвет

Христос каза на учениците си: "Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; бъдете, прочее, разумни като змиите и незлобливи като гълъбите" (Мат.10:16).

Атаките на Сатана срещу защитниците на истината ще стават все по-горчиви и определени до самия край на времето. Както в дните на Христос първосвещениците и управителите възбуждаха народа срещу Него, така и днес религиозните водачи ще възбуждат горчивина и предразсъдъци срещу истината за това време. Хората ще бъдат водени да вършат дела на насилие и съпротива, за които никога не биха помислили, ако не бяха пропити от ненавистта на така наречените християни срещу истината.

Какво поведение ще следват защитниците на истината? Те имат неизменното, вечно Божие слово и трябва да покажат факта, че имат истината такава, каквато е в Исус. Техните думи не трябва да бъдат груби и остри. При представянето на истината те трябва да показват любовта, кротостта и нежността на Христос. Нека истината да прорязва; Божието слово е като нож, остър от двете страни, и ще пробие пътя да сърцето. Онези, които знаят, че имат истината, не трябва да дават нито една възможност на Сатана да тълкува изкривено техния дух, като използват остри и строги изрази.

Като народ ние трябва да стоим така, както направи Изкупителят на света. Когато се бореше със Сатана за тялото на Мойсей, Христос не посмя да му отправи никакво оскърбително обвинение. Той беше всячески провокиран да направи това и Сатана беше разочарован, защото не можеше да събуди в Христос духа на отмъщение. Сатана беше готов да изтълкува погрешно всяко нещо, направено от Исус; и Спасителят не му даваше никаква възможност, нито намек за извинение. Той не се отклоняваше от Своя правилен път на истината, за да следва скитанията, изкривяванията и изменчивостта на Сатана.

В пророчеството на Захария четем, че когато Сатана с цялата си синагога застана да се противи на молитвите на Исус първосвещеника и да се противи на Христос, Който се готвеше да покаже решително благоволение на Исус: "Господ рече на Сатана: Господ да те смъмри, Сатано; да! Да те смъмри Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня, изтръгната из огън?" (Зах.3:2).

Начинът, по който Христос действаше дори с противника на душите трябва да бъде пример за нас в общуването ни с другите никога да не нанасяме оскърбително обвинение на някого; трябва да използваме много по-малко грубост или строгост към онези, които може би са толкова горящи от желание да узнаят правилния път, колкото сме и самите ние.

Онези, които са обучени в истината чрез указание и пример трябва да правят голяма отстъпка за другите, които не са имали никакво познание на Писанията, освен тълкуванията, давани от проповедници и църковни членове и които са приели традициите и басните като Библейска истина. Те се изненадват от представянето на истината; тя е като ново откровение за тях и те не могат да понесат в началото представянето на цялата истина в най-удивителния ѝ вид. Всичко е ново и странно и съвсем не като онова,

което са чували от своите проповедници; и те са склонни да вярват на това, което проповедниците им са им казали - че адвентистите от Седмия ден са неверници и че не вярват в Библията. Нека истината бъде представена каквато е в Исус, заповед след заповед, правило след правило, тук малко и там малко.

Нека онези, които пишат за нашите списания да не правят нелюбезни нападения и намеци, които сигурно ще нанесат вреда и които ще преградят пътя и ще ни попречат да вършим работата, която трябва да вършим, за да достигнем всички класи, включително католиците. Нашата работа е да говорим истината с любов, а не да я смесваме с неосветени елементи на естественото сърце и да говорим неща, имащи същия дух като неприятелите ни. Всички остри нападки ще се върнат върху нас в двоен размер, когато силата е в ръцете на онези, които могат да я упражнят в наша вреда. Отново и отново ми бяха давани вести, че ние не трябва да изговаряме нито една дума, да публикуваме нито едно изречение, които ще възбудят нашите врагове срещу нас и ще разгорещат страстите им до бяло, особено по отношение на личности, освен ако това не е абсолютно необходимо за защита на истината. Нашето дело скоро ще завърши и времето на скръбта, каквато никога не е имало, ще дойде над нас; за това имаме твърде ограничено разбиране.

Господ иска работниците Му да представят Него, великия Мисионер Работник. Демонстрирането на грубости винаги донася вреда. Благоприличието, съществено за християнския живот, трябва да се изучава ежедневно в училището на Христос. Този, който е невнимателен и непредпазлив в използването или писането на думи за публикуване, които да се изпратят нашироко по света, и изпраща изрази, които никога не могат да бъдат върнати обратно, прави себе си недостоен да му се повери святото дело, което е възложено на последователите на Христос в това време. Онези, които практикуват отправянето на остри нападки, формират навици, които ще се усилват от повторението и за които ще се разкайват.

Ние трябва внимателно да изпитаме пътищата на духа си и да видим по какъв начин вършим поверената ни от Бога работа, която включва съдбата на души. Върху нас лежи най-голямо задължение. Сатана стои готов, горящ от ревност да въодушеви целия съюз на сатанински агенти, за да ги накара да се обединят със зли хора и да докарат над вярващите в истината бързо и разкъсващо страдание. Всяка немъдра дума, която е изговорена от наши братя, ще бъде съхранявана от княза на тъмнината.

Бих искала да попитам: Как смеят смъртните човешки умове да говорят непредпазливи и рисковани думи, които ще възбудят силите на ада срещу светиите на Бога, когато Архангел Михаил не посмя да нанесе на Сатана никакво оскърбително обвинение, а каза: "Господ да те смъмри" (Юда 9).

За нас ще бъде невъзможно да избегнем трудностите и страданието. Исус каза: "Горко на света поради съблазните, защото

е неизбежно да дойдат съблазнителите; но горко на онзи човек, чрез когото съблазнителите дохождат!" (Мат.18:7). Но понеже съблазнителите ще дойдат, ние трябва да внимаваме да не възбудим естествения темперамент на онези, които не обичат истината чрез немъдри думи и чрез демонстриране на нелюбезен дух.

Скъпоценната истина трябва да се представи в естествената ѝ сила. Прелъстителните заблуди, които са широко разпространени и които пленяват света, трябва да бъдат разкрити. Прави се всяко възможно усилие да се впримчат души с хитри разсъждения, да се обърнат от истината към басните и да ги подготвят да бъдат измамени със силни заблуди. Но когато тези измамени души се обърнат от истината към заблудата, не им казвайте нито дума на порицание. Старайте се да покажете на тези бедни, заблудени души опасността и да им откриете колко мъчителен е техният начин на действие спрямо Исус Христос; но нека всичко това се върши с жалостива нежност. При един подходящ начин на работа някои от душите, които са пленени от Сатана, могат да бъдат изтръгнати от неговата сила. Но не ги упреквайте и осъждайте. Да се осмива положението, което заемат онези, които са в заблуда, това не ще отвори техните слепи очи, нито ще ги привлече към истината.

Когато хората изгубят от поглед примера на Христос и не следват Неговия модел на поучаване, те стават самонадеяни и излизат да посрещнат Сатана със собствените му похвати и оръжия. Неприятелят знае добре как да обърне оръжията си срещу онези, които ги използват. Исус говореше само думи на чиста истина и правда.

Ако някога някой народ се е нуждаел да върви смирено пред Бога, това е Неговата църква, Неговите избрани от това поколение. Всички ние се нуждаем да оплакваме глупостта на своите умствени способности, невъзможността да оценим предимствата и възможностите си. Нямаме нищо, с което да се хвалим. Ние наскърбяваме Господ Исус Христос с нашата грубост, с нехристоподобните си нападки. Имаме нужда да станем завършени в Него.

Вярно е, че ни е заповядано "извикай силно, не се щади; издигни гласа си като тръба, та изяви на людете Ми беззаконието им и на Якововия дом греховете им" (Ис.58:1). Тази вест трябва да бъде дадена; но докато се даде, ние трябва да бъдем внимателни и да не нападаме, да не се нахвърляме и осъждаме онези, които нямат светлината, която ние имаме. Не трябва да излизаме от пътя си и да нападаме грубо католиците. Между тях има мнозина, които са най-съзнателни християни и които ходят в цялата светлина, огряла над тях и Бог ще работи в тяхна полза. Онези, които са имали големи привилегии и възможности и които не са успели да усъвършенстват своите физически, умствени и морални сили, а са живели, за да си доставят удоволствия, отказвайки да носят отговорности, са в по-голяма опасност и по-голямо осъждение пред Бога от онези, които са в заблуда относно точки от учението, по които се стараят да

живеят, за да вършат добро на другите. Не порицавайте другите, не ги осъждайте.

Ако позволяваме себелюбиви съображения, фалшиви разсъждения и неискрени извинения да ни доведат до едно извратено състояние на ума и сърцето, така че да не познаваме пътищата и волята на Бога, ние ще бъдем много по-виновни от открития грешник. Имаме нужда да бъдем много предпазливи, за да не осъждаме онези, които са по-малко виновни пред Бога от самите нас.

Нека всеки един от нас помни, че по никакъв начин не трябва да предизвикваме преследване. Не трябва да използваме груби и остри думи. Дръжте ги вън от всяка написана статия, пропуснете ги във всеки разговор. Нека Божието слово да прониква и да укорява; нека смъртните хора се скрият и пребивават в Исус Христос. Нека всички да се пазят в думите си, за да не поставят срещу нас онези, които са смъртни противници на вярата ни, давайки възможност на Сатана да използва неразумните думи, за да препречи пътя ни.

Ще има време на скръб, каквото не е имало, откакто съществуват хора. Нашата работа е да се учим да изчистваме от всички свои разговори нещата, които напомнят на отмъщение, предизвикателство или нападение срещу църкви или личности, защото това не е пътят и методът на Христос.

Фактът, че Божият народ, който познава истината, не успя да изпълни задълженията си според светлината, дадена в Божието слово, прави необходимо за нас да бъдем още по-предпазливи, за да не обиждаме невярващите, преди те да са чули причините за нашата вяра относно Съботата и неделата.

ЧАСТ 8

УМЕСТНИ СЪВЕТИ

"Ето, ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме някой венеца" (Откр.3:11)

"Вярно стопанство "

Христос ни е купил с цената на собствената Си кръв. Той е платил парите за нашето изкупление и ако ние хванем съкровището, то е наше чрез безплатния дар на Бога.

"Колко дължиш на господаря ми?" (Лука 16:5). Невъзможно е да се каже. Всичко, което имаме е от Бога. Той слага ръката Си върху владенията ни, казвайки: "Аз съм законният владетел на цялата вселена; това са мои блага. Посветете Ми десетъците и приношенията. Като донасяте тези означени блага като знак за вашата лоялност и преданост пред Моята върховна власт, благословието Ми ще умножи вашия имот и ще имате изобилие".

Бог изпитва всяка душа, която твърди, че вярва в Него. На всички са поверени таланти. Господ е дал на хората Своите блага, с които да търгуват. Той и е направил Свои управители и им е дал да притежават пари, домове и земи. Всички тези неща трябва да се считат като блага на Господа и да се използват за напредъка на Неговото дело, за изграждането на Неговото царство в света. В търговията с богатата на Господа ние трябва да Го търсим за мъдрост, за да не използваме святото Му доверие за прослава на самите себе си или за задоволяване на самолюбиви подбуди. Повереното количество е различно, но онези, които имат най-малките дарби не трябва да чувстват, че понеже техният талант от средства е по-малък, те не могат да вършат нищо с него.

Всеки християнин е управител на Бога, поверени са му Неговите блага. Помнете думите: "При туй, което се изисква от настойниците е всеки да се намери верен" (1Кор.4:2). Нека бъдем сигурни, че не ограбваме Бога нито в една йота или буква, защото в този въпрос е включено много.

Всичко принадлежи на Бога. Хората могат да не зачитат Неговите права. Докато Той изобилно ги надарява със Своите благословения, те могат да използват даровете Му за свое собствено удоволствие; но ще бъдат призовани да дадат отчет за своето стопанство.

Управителят се идентифицира със своя господар. Той приема отговорността на управител и трябва да действа на мястото на господаря си, постъпвайки така, както би постъпил господарят, ако управляваше лично. Интересите на господаря стават негови. Положението на управителя е почетно, защото господарят му има доверие в него. Ако по някакъв начин той действа самолюбиво и обръща предимствата, спечелени чрез търговия с богатата на господаря му за своя собствена изгода, той проваля доверието, което му е било оказано.

Поддръжката на Евангелието

Господ е направил известяването на Евангелието зависимо от работниците и доброволните дарове на целия Си народ. Този, който прогласява вестта на милост на падналите хора, има също и друга работа - да покаже пред народа задължението за поддържането на Божието дело с неговите средства. Той трябва да учи хората, че

една част от дохода им принадлежи на Бога и трябва свято да се посвети на Неговото дело. Този урок трябва да се представя чрез наставление и пример; той трябва да се пази да не намали силата на учението си чрез собствения си път.

Онова, което е сложено настрана съгласно Писанията като принадлежащо на Бога, съставлява прихода на Евангелието и повече не е наше. По-лошо от светотатство е за един човек да взима от Божията каса, за да послужи на себе си или други в светския им бизнес. Някои са грешили, отклонявайки от Божия олтар това, което е било посветено изцяло за Него. Всички трябва да се отнасят към този въпрос според правилната светлина. Нека никой, намирайки се в затруднение, да не взима пари, посветени на религиозни цели и да ги използва в своя полза. Много по-добре е да намалите разноските, за да отговарят на прихода, да ограничите нуждите и да живеете според средствата, отколкото да използвате парите на Господа за светски цели.

Използването на десетъка

Бог е дал специално напътствие относно използването на десетъка. Той не възнамерява делото Му да куца поради липса на средства. За да няма случайност и грешка, Той е изяснил нашето задължение по тези точки много добре. Частта, която Бог е запазил за Себе Си не трябва да се взима за никаква друга цел, освен за тази, която Той е определил. Нека никой не се чувства свободен да задържа десетъка си, за да го използва според собствената си преценка. Не трябва да бъде използван за собствени нужди дори в случай на непредвидено обстоятелство, нито когато изглежда подходящо, дори когато го считат за дело на Господа.

Проповедникът с правило и пример трябва да поучава хората да се отнасят към десетъка като към нещо свято. Той не трябва да чувства, че може да го задържи или да го използва според собственото си виждане, защото е проповедник. Той не е негов. Той не е свободен да посвещава на себе си каквото мисли, че му се полага. Той не трябва да упражнява влиянието си за някои планове за отвличане от законната им употреба на десетъците и приношенията, които са посветени на Бога. Те трябва да се сложат в Неговата каса и да се пазят свято за Неговата служба, както Той е определил.

Бог желае всичките Му управители да са точни в следването на божествените нареждания. Те не трябва да изоставят Божиите планове чрез извършването на някое дело на благотворителност или давайки някакъв дар или приношение, когато и както те (човешките представители) намерят за добре. Много ограничено умение за хората е да се опитват да подобряват Божия план и да измислят способ, разпределяйки своите добри подбуди при този и онзи случай и поставяйки ги срещу Божиите изисквания. Бог зове всички да отдават

влиянието си за Неговите собствени нареждания. Той е направил известен плана Си и всички, които искат да Му съдействат, трябва да изпълняват този план, вместо да се осмеляват да се опитват да го усъвършенстват.

Господ даде наставления на Мойсей за Израил: "И ти заповядай на израилтяните да ти донасят дървено масло първоток, чисто, за осветление, за да горят винаги светилата"(Изх.27:20). Това трябваше да бъде едно продължително приношение, така че Божият дом да може да бъде снабден с това, което беше необходимо за службата Му. Народът Му днес трябва да помни, че домът за богослужението е собственост на Господа и че трябва да се грижи съвестно за него. Но парите за това не трябва да идват от десятъка.

Беше ми дадена една много ясна, определена вест за нашите хора. Помолена съм да им кажа, че правят грешка, използвайки десятъка за различни цели, които, макар и добри, не са целта, за която Господ го е определил. Онези, които използват десятъка по този начин, се отдалечават от нареждането на Господа. Бог ще съди за тези неща.

Един разсъждава, че десятъкът може да се употребява за училищни цели. Друг пък решава, че колпортьорите могат да се поддържат от него. Но се прави голяма грешка, когато десятъкът се отклонява от целта, за която трябва да се използва - поддръжката на проповедниците. Днес в полето би трябвало да има сто добре подготвени работници там, където в момента има само един.

Важно задължение

Десятъкът е свят, запазен от Бога за самия Него. Той трябва да се донася в Неговата каса и да се използва за издръжка на евангелските работници в работата им. Господ е бил ограбван дълго време, защото има такива, които не осъзнават, че десятъкът е Божия запазена част.

Някои са били недоволни и са казвали: "Няма повече да плащам десятъка си, защото нямам доверие в начина, по който нещата се използват в сърцето на работата". Но ще ограбват ли Бога, защото мислите, че управлението на делото не е правилно? Направете оплакването си ясно и открито, в правилния дух пред подходящите лица. Изпратете молбите си нещата да бъдат поставени в ред; но не се оттегляйте от делото на Бога и не се оказвайте неверни, защото други не действат правилно.

Четете внимателно третата глава на Малахия и вижте какво казва Бог за десятъка. Ако нашите църкви застанат върху Божието слово и бъдат верни в плащането на десятъка си в Неговата каса, повече работници ще бъдат окуражени да се заемат с проповедническа работа. Повече мъже биха се предали на проповедничеството, ако не им се говореше за изчерпаната каса. В касата на Господа би

трябвало да има изобилни средства и би имало, ако самолюбиви сърца и ръце не задържаха десятъците или не ги използваха за да поддържат други направления на делото.

Запазените за Бога средства не би трябвало да се използват по такъв рискован начин. Десятъкът е на Господа и онези, които се бъркат в него, ще бъдат наказани със загубата на небесното си съкровище, освен ако не се разкаят. Нека не се пречи повече на делото, защото десятъкът е бил отклоняван в различни направления, вместо в това, към което Господ е казал да отива. Трябва да се осигуряват средства за тези други направления на делото. Те трябва да бъдат поддържани, но не от десятъка. Бог не се е променил. Десятъкът все още трябва да се използва за поддръжка на проповедниците. Разкриването на нови полета изисква повече проповедническа способност, отколкото имаме сега и в касата трябва да има средства.

На онези, които отиват като проповедници, е възложена една сериозна отговорност, която е странно пренебрегвана. Някои се радват на проповядването, но не дават личен труд на църквите. Има голяма нужда от наставления относно задълженията към Бога, особено относно плащането на честен десятък. Нашите проповедници ще се почувстват лошо наскърбени, ако не им се плаща редовно за труда; но ще зачетат ли това, че в Божието хранилище трябва да има храна, с която да се поддържат работниците? Ако не успяват да вършат всичките си задължения в поучаването на хората да бъдат верни в изплащането на Бога на Неговото, ще има недостиг на средства в касата за продължаване на Господното дело.

Надзирателят на Божието стадо трябва да изпълнява вярно задължението си. Ако застане на позицията, че понеже това не му е приятно, той ще остави някой друг да го върши, той не е верен работник. Нека прочете думите на Малахия, с които Господ обвинява хората за кражба спрямо Бога заради задържането на десятъците. Силният Бог обявява: "Вие сте наистина проклети" (Мал.3:9). Когато един, който служи в слово и учение вижда, че хората продължават курс, който ще им навлече това проклятие, как може да пренебрегва задължението си да им даде наставление и предупреждение? Всеки църковен член трябва да бъде обучаван да бъде верен в плащането на честен десятък.

"Донесете всичките десятъци във влагалището, за да има храна в дома Ми, и опитайте Ме сега за това, казва Господ на Силите, дали не ще ви разкрия небесните отвори да излея благословение върху вас, тъй щото да не стига място за него" (Мал. 3:10).

Моля се братята ми да осъзнаят, че Третата ангелска вест значи много за нас и че пазенето на истинската Събота трябва да бъде знакът, който различава онези, които служат на Бога и онези, които не Му служат. Нека се събудят онези, които са станали сънливи и равнодушни. Призовани сме да бъдем святи и трябва да

бъдем много внимателни да не създаваме впечатлението, че има малко значение това, дали пазим или не особените характеристики на нашата вяра. Над нас лежи златното задължение да застанем порешително за истината и правдата, отколкото сме вършили това в миналото. Разделящата линия между онези, които пазят Божиите заповеди и онези, които не ги пазят, трябва да се вижда непогрешимо ясно. Ние трябва съвестно да славим Бога, използвайки прилежно всяко средство, за да запазим отношението на завет с Него, за да получим благословенията Му - благословенията, които са толкова съществени за народ, който ще бъде строго изпитан. Да правим впечатление, че нашата вяра, нашата религия не са доминиращите сили в живота ни, значи да обезславяме много Бога. По този начин ние се отвърщваме от заповедите Му, които са нашият живот, отричайки, че Той е нашият Бог и ние сме Негов народ.

"И тъй, да знаеш, че Господ твоят Бог, Той е Бог, верният Бог, Който пази от хиляда поколения завета и милостта си към ония, които Го любят и пазят заповедите Му; а на ония, които Го мразят, въздава им лице в лице и ги изстребва" (Втор. 7:9-10).

Къде ще бъдем, преди да се свършат хилядата поколения, споменати в този стих? Нашата съдба ще бъде решена за вечността. Или ще бъдем обявени като достойни за дом във вечното Божие царство, или ще получим присъда за вечна смърт. Онези, които са били истински и верни на завета си с Бога; онези, които, помнейки Голгота, са стояли твърдо на страната на истината, стараяйки се винаги да славят Бога, ще чуят одобрението: "Добре, добри и верни слуге". А онези, които са служили на Бога само с половин сърце, оставяйки животът да се съобразява с пътищата и обичаите на света, ще чуят мрачните думи: "Махнете се от Мене; не ви познавам".

Благотворителност

"Почитай Господа от имота си и от първаците на всичкия доход. Така ще се изпълнят житниците ти с изобилие, и линовете ти ще се преливат с ново вино" (Притчи 3:9-10).

"Един разпръсва щедро, но пак има повече изобилие, а друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия. Благотворната душа ще бъде наситена; и който пои, сам ще бъде напоен" (Притчи 11:24-25).

"Но великодушният измисля великодушни неща, и за великодушни неща ще стои" (Ис. 32:8).

Божествената мъдрост е определила в плана на спасението закона за действието и противодействието, правейки делото на благотворителността двойно благословено във всичките му видове. Този, който дава на нуждаещите се, благославя други, но благословенията за него са още повече.

Славата на Евангелието

За да не загуби човек благословените резултати на благотворителността, нашият Изкупител състави плана за спечелването му като Свой съработник. Бог можеше да постигне целта Си за спасението на грешниците без помощта на човека, но Той знаеше, че човекът не може да бъде щастлив без да вземе участие във великото дело. Чрез една верига от обстоятелства, които да призовават за неговото милосърдие, Той дарява човека с най-добрите средства за култивиране на благотворителност и го държи обичайно даващ, за да помага на бедните и за напредъка на делото Му. Чрез своите нужди един разрушен свят привлича нашите таланти от средства или влияние, за да представи на мъже и жени истината, от която имат силна нужда. И когато ние слушаме тези викове, чрез труд и дела на благотворителност се уподобяваме на образа на Този, Който заради нас стана беден. Като даряваме, ние благославяме другите и по този начин събираме истински богатства.

Славата на Евангелието е тази, която е основана върху принципа на възвръщане божествения образ на падналата раса чрез постоянно изявяване на благотворителност. Това дело започна в небесните двореци. Там Бог даде на човешките същества едно безпогрешно доказателство за любовта, с която Той се отнасяше към тях. Той "толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот" (Йоан 3:16). Дарът на Христос открива сърцето на Отца. Той свидетелства, че предприемайки нашето изкупление, Той не ще пощади нищо, колкото и скъпо да е, което е необходимо за изпълнението на делото Му.

Духът на щедростта е духът на Небето. Себепожертвувателната любов на Христос се открива на кръста. За да бъде спасен човекът, Той даде всичко, което имаше, а накрая даде Себе Си. Кръстът на Христос апелира към благотворителността на всеки последовател на благословения Спасител. Описаният принцип е да даваме, да даваме. Това, което се върши с действителна благотворителност и добри дела е истинският плод на християнския живот. Принципът на светските хора е да взимат, да взимат и по този начин те очакват да си осигурят щастие; но, изпълнен във всичките му направления, плодът на този принцип е мизерия и смърт.

Светлината на Евангелието, сияеща от кръста на Христос, упреква себелюбието и насърчава щедростта и благотворителността. Не трябва да се оплакваме от факта, че призивите да даваме се увеличават. В своето провидение Бог призовава народа Си, вън от своята ограничено сфера на действие да навлезе в по-големи начинания. Неограничени усилия се изискват в това време, когато моралната тъмнина покрива света. Много от Божиите чада се намират в опасност да бъдат примамени от светското и алчността. Те трябва да разберат, че Неговата милост умножава искането към средствата

им. Пред тях трябва да бъдат поставени цели, изискващи благотворителност в действие, иначе не биха могли да подражават на характера на Великия Образец.

Благословения на стопанството

При поръчението Си към Своите ученици "да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието на всяка твар", Христос посочи на хората делото на разширяване познанието за Неговата благодат. Но докато някои отиват да проповядват, Той зове към други да отговорят на исканията Му за приношения, с които да се поддържа делото Му на Земята. Той е поставил средства в ръцете на хората, за да могат божествените Му дарове да текат чрез човешко посредничество в извършване на делото, определено ни за спасяването на нашите ближни. Това е един от Божиите начини за възвисяване на човека. Това е точно работата, от която той се нуждае, защото това ще възбуди дълбоката симпатия в сърцето му и ще призове към действие най-висшите способности на ума.

Всяко добро нещо на Земята е поставено тук от щедрата Божия ръка като израз на Неговата любов към човека. Бедните са Негови, религиозното дело също е Негово. Златото и среброто са на Господа и Той може да ги изсипе от небето като дъжд, ако желае. Но вместо това Той прави човека Свой управител, поверявайки му средства, не за да ги трупа, а за да ги използва за подкрепа на други. Така Той прави човека посредник, чрез който да разпределя Своите благословения на Земята. Бог планира системата на благотворителността, за да може човекът да стане като своя Създател, щедър и несебелюбив по характер, и накрая да стане съучастник с Христос на вечната, славна награда.

Събиране около кръста

Любовта, изявена на Голгота, трябва да бъде възстановена, усилена и разпръсната между нашите църкви. Няма ли да направим всичко, което можем, за да дадем сила на принципите, които Христос донесе на този свят? Няма ли да се стараем да основем и да дадем сила на благотворителните начинания, които се изискват незабавно? Като стоите пред кръста и виждате Княза на небето да умира за вас, можете ли да запечатате сърцето си, казвайки: "Не, аз нямам нищо за даване"?

Вярващите чада на Христос трябва да продължават любовта Му. Тази любов трябва да ги привлича заедно около кръста. Тя трябва да ги лиши от всяко себелюбие и да ги привърже към Бога и един към друг.

Съберете се около Голготския кръст в себепожертвувателност и себеотрицание. Бог ще ви благослови, когато вършите най- доброто, на което сте способни. Като се приближавате до престола на благодатта, като се намирате привързани към този престол със златната верига, спусната от небето на земята, за да изтръгва хората от ямата на греха, сърцето ви ще се изпълни с любов към вашите братя и сестри, които са без Христос и без надежда в света.

Духът на независимостта*

Преди да напусна Австралия и откакто съм дошла в тази страна, бях наставлявана, че в Америка има да се извърши едно велико дело. Онези, които бяха в делото в началото, ни напускат. Много от тежките товари, носени по- рано от мъже с дълга опитност, сега падат върху по- млади мъже.

Това пренасяне на отговорности върху работници, чиято опитност е повече или по- малко ограничена, е придружено от някои опасности, от които трябва да се пазим. Светът е пълен с борба за превъзходство. Духът на крамоли между близки работници, духът на дезорганизация е в самия въздух, който дишаме. Някои разглеждат всички усилия за въвеждане на ред като опасни - като ограничение на личната свобода и оттук следва, че трябва да се страхуваме като от папизма. Тези измамени души считат за добродетел това да се хвалят със свободата си да мислят и да действат независимо. Те заявяват, че не ще приемат ничие човешко мнение, че не са отговорни пред никой човек. Беше ми обяснено, че това е специално усилие на Сатана да кара хората да чувстват, че Бог е доволен, когато те избират своя собствен път независимо от съвета на братята си.

Тук лежи една сериозна опасност за просперитета на нашето дело. Ние трябва да се държим сдържано, разумно, в хармония с преценките на богобоязливи съветници, защото само на този път лежат нашата безопасност и сила. Иначе Бог не може да работи с нас, чрез нас и за нас.

О, колко ще се радва Сатана, ако постигне успех в усилията си да се вмъкне между този народ и да разстрои делото в един момент, когато е необходима съвършена организация, която ще бъде най-голямата сила да пази от незаконни въстания и да опровергава права, непотвърдени от Божието Слово! Ние искаме да задържим линиите прави, за да не бъдат разрушени системата на организация и редът, които са били изградени с мъдър, внимателен труд. Не трябва да се дава свобода на анархични елементи, които желаят да контролират делото в това време.

Някои са одобрили мисълта, че като приближаваме края на времето, всяко Божие чадо ще действа независимо от каквато и да е религиозна организация. Но Господ ми обясни, че в това дело няма

нищо, в което всеки човек да може да е независим. Всички звезди на небето са под закон, всяка една влияейки на другата да върши Божията воля, отдавайки общото си послушание на закона, който контролира действията им. И за да може да напредва здраво и солидно делото на Господа, Неговите чада трябва да са свързани помежду си.

Конвулсивните, променливи действия на някои, които твърдят, че са християни, са добре илюстрирани чрез работата на силни, но нетренирани коне. Когато един тегли напред, друг тегли назад и при гласа на господаря си единият се спуска напред, а другият остава неподвижен. Ако хората не се движат еднородно във великото и голямо дело за това време, ще има объркване. Не е добър знак, когато хората отказват да се обединят със своите братя и предпочитат да действат сами. Нека работниците се доверяват на братя, които са свободни да посочват всяко отдалечаване от правилните принципи. Ако хората носят хомота на Христос, те не могат да дърпат настрана, те ще теглят с Него.

Някои работници теглят с всичката сила, дадена им от Бога, но все още не са научили, че не трябва да дърпат сами. Вместо да се изолират, нека се обединят в хармония със своите съработници. Ако не направят това, активността им ще работи в погрешно време и по погрешен начин. Често те ще работят срещу онова, което Бог би извършил и по този начин работата им е по-лоша от пропиляна.

Единство в разнообразие

От друга страна, водачите между Божия народ трябва да се пазят отново от опасността, скрита в осъждане на методите на отделни работници, които са водени от Господа да вършат специална работа, за чието изпълнение са способни само неколцина. Нека братята на отговорни места не бързат да критикуват движенията, които не са в пълна хармония с техните методи на работа. Нека те никога не допускат, че всеки план трябва да отразява тяхната собствена личност. Нека не се страхуват да се доверят на методите на другия; защото, задържайки доверието към един брат работник, който със смирение и посветена ревност върши една специална работа по определен от Бога начин, те забавят напредъка на Господното дело.

Бог може и ще използва онези, които не са имали съвършено образование в училищата на хората. Едно съмнение в Неговата сила да направи това е изявено неверие; то ограничава всемогъщата сила на Този, с Когото нищо не е невъзможно. О, да имаше по-малко от тази непризована, изпълнена с недоверие предпазливост! Тя оставя толкова много сили на църквата неизползвани; тя затваря пътя, така че Святият Дух не може да използва хората; държи в леност онези, които желаят и са готови да работят в Христовите направления;

обезсърчава и подтиква да не постъпят в делото мнозина, които биха станали способни Божии съработници, ако им се удадеше удобен случай.

На пророка едното колело в другото, видът на живи създания, свързани с тях, всичко това изглеждаше заплетено и необяснимо. Но ръката на Безкрайната Мъдрост се вижда между колелата и свършен ред е резултатът от тази работа. Всяко колело, управлявано от ръката на Бога, работи в свършена хармония с всяко друго колело. Показано ми бе, че човешките инструменти са склонни да търсят много сила и да се опитват самите те да контролират работата. Те оставят Господ Бог, Силния Работник, много далеч от своите методи и планове и не Му поверяват всяко нещо, свързано с напредването на делото. Никой не трябва да си въобразява дори за момент, че е способен да управлява онези неща, които принадлежат на великия Аз Съм. В провидението Си Бог е приготвил път, така че работата да може да се върши от човешки представители. Тогава нека всеки човек застане на своето място, да поеме своето задължение, да върши своя дял за това време и да знае, че Бог е неговият учител.

Генералната конференция

Често съм била наставлявана от Господа, че ничие мнение не трябва да се предава на разсъждението на някой друг човек. Никога мнението на един човек или мненията на неколцина не трябва да се считат за достатъчни в мъдрост и сила да контролират делото и да определят какви планове да се следват. Но когато в една Генерална Конференция е упражнено разсъждението на братя, събрани от всички части на полето, тогава личната независимост и личното мнение не трябва да се поддържат упорито, но да се споделя. Никога един работник не трябва да счита за правилно упоритото поддържане на позицията си на независимост, ако това е против решението на общото тяло.

Някога, когато малка група хора, на които беше поверено главното управление на делото, се опита от името на Генералната Конференция да изпълнява немъдри планове и да ограничава Божието дело, аз казах, че повече не считам гласа на Генералната Конференция, представен от тези неколцина мъже, за глас на Бога. Но това не означава, че решенията на една Генерална Конференция, съставена от задължително определени мъже, представители от всички части на полето, не трябва да се зачитат. Бог е наредил представителите на Неговата църква от всички части на Земята, когато са събрани в Генерална Конференция, да имат авторитет. Грешката, която има опасност да направят някои е да се даде на мнението и разсъжденията на един човек или на малка група хора пълна мярка от авторитета и влиянието, които Бог е вложил в църквата Си, в разсъжденията и гласа на Генералната Конференция,

събрана да прави планове за просперитета и напредъка на Неговото дело.

Когато тази сила, която Бог е поставил в църквата, е поверена напълно на един човек и той е облечен с авторитета да бъде съвестта на други умове, тогава истинският Библейски ред е променен. Усилията на Сатана над един такъв човешки ум биха били най-ловки и понякога почти побеждаващи, защото врагът ще се надява, че чрез този ум ще повлияе на много други. Нека дадем на най-висшия организиран авторитет в църквата онова, което сме склонни да дадем на един човек или на малка група хора.

Разпределение на отговорността*

Бог желае народът Му да бъде разбиращ. Той е уредил нещата така, че избрани мъже да отиват като делегати на нашите конференции. Тези хора трябва да бъдат изпитани и доказани. Те трябва да бъдат честни мъже. Изборът на делегати, които да присъстват на нашите конференции е важен въпрос. Тези мъже трябва да правят планове, които ще бъдат следвани в напредъка на делото. Затова те трябва да бъдат умни, способни да разсъждават от причина към следствие.

"На другия ден Мойсей седна да съди хората; и хората стояха около Мойсей от заран до вечер. А Мойсеевият тъст, като видя всичко, което той вършеше за хората, рече: "Що е това, което правиш с хората? Защо седиш сам и всичките хора стоят около тебе от заран до вечер?". А Мойсей рече на тъста си: "Защото хората дохождат при мене да се допитват до Бога. Когато имат дело, дохождат при мене; и аз съдя между единия и другия, и пояснявам им Божиите повеления и закони". Но Мойсеевият тъст каза: "Това, което правиш, не е добро. Непременно и ти ще се изнуриш, и тия хора, които са с тебе, защото това е много тежко за тебе; не можеш го върши сам. Сега послушай думите ми; ще те посъветвам и Бог да бъде с тебе. Ти представяй между хората и Бога, за да представяш делата пред Бога; и поучавай ги в повеленията и законите, и показвай им пътя, по който трябва да ходят, и делата, които трябва да вършат. Но при това измежду всичките си хора избери си способни мъже, които се боят от Бога, обичат истината и мразят несправедливата печалба, и постави на хората такива за хилядници, стотници, петдесетници и десетници; и те нека съдят между хората всякога, всяко голямо дело нека донасят пред тебе, а всяко малко дело нека съдят сами; така ще ти олекне, и те ще носят товара заедно с тебе. Ако сториш това, и ако Бог така ти заповядва, тогава ще можеш да утраеш; па и всичките тия хора ще стигнат на мястото си с мир".

И Мойсей послуша думите на тъста си и стори всичко, що му рече. Мойсей избра способни мъже измежду целия Израил, които постави началници над хората - хилядници, стотници, петдесетници и

десетници. Те съдеха хората на всяко време; мъчните дела донасяха на Мойсея, а всяко малко дело съдеха сами" (Изм. 18:13-26).

В първата глава на Деянията също е дадено поучение относно избора на мъже, които да носят отговорности в църквата. Отстъпничеството на Юда бе оставило едно свободно място в редицата на апостолите и беше необходимо да бъде избран друг, за да заеме това място. Говорейки за това, Петър каза:

"И тъй, от хората, които дружахме с нас през всичкото това време, когато Господ Исус влизаше и излизаше между нас, като почна от времето, когато Йоан кръщаваше и следва до деня, когато Се възнесе от нас, един от тях трябва да стане свидетел с нас на възкресението Му".

И така, поставиха на сред двамата, Йосифа, наричан Варсава, чието презиме беше Юст, и Матия. И помолиха се, казвайки: "Ти, Господи, сърцеведче на всички, покажи оновова от тях двамата, когото си избрал да заеме мястото в това служение и апостолство, от което отстъпи Юда, за да отиде на своето място".

И хвърлиха жребий за тях, и жребият падна на Матия; и той се причисли към единадесетте апостоли" (Деян. 1:21-26).

От тези стихове научаваме, че Господ има сигурни мъже, които да заемат определени постове. Бог ще учи народа Си да действа внимателно и да избира с мъдрост мъжете, които няма да изменят на святото доверие. Ако по времето на Христос вярващите трябваше да внимават в избора си на мъже, които да заемат отговорни постове, ние, които живеем в това време, несъмнено се нуждаем от голяма предпазливост в действията си. Трябва да представяме всеки случай пред Бога и с усърдна молитва да искаме от Него Той да направи избора вместо нас.

Господ Бог от небето е избрал опитни мъже да носят отговорности в Неговото дело. Тези мъже трябва да имат особено влияние. Ако всички са съгласни със силата, дадена на тези мъже, ще трябва да се направи едно прекъсване. Онези, които са избрани да носят товари в Божието дело не трябва да са груби, самонадеяни или себелюбиви. Тяхното влияние и примерът им никога не трябва да подкрепят злото. Господ не е дал на мъже или жени свободата да въвеждат идеи, които биха превърнали Неговото дело в нещо обикновено, премахвайки святостта, която винаги трябва да го обкръжава. Божието дело трябва да става все по-свято за Неговия народ. По всякакъв начин трябва да възхваляваме благородния характер на истината. Онези, които са били поставени като пазители на Божието дело в нашите институти, винаги трябва да правят видни волята и пътя на Господа. Здравето на общото дело зависи от вярността на мъжете, определени да изпълняват Божиата воля в църквите.

В управлението би трябвало да бъдат поставени мъже, които ще придобият една голяма опитност, но не в нещата, засягащи ги лично, а относно Бога, едно разширено познание на Христовия характер.

Колкото повече знаят за Христос, толкова по-вярно Го представят на света. Те трябва да слушат гласа Му и да обръщат внимание на думите Му.

Едно предупреждение

"Тогаваше почна да укорява градовете, гдето се извършиха повечето от Неговите велики дела, за гдето не се покаяха: Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха се покаjali във вретисе и пепел. Но казвам Ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас. И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. Но казвам ви, че в съдния ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко, отколкото на тебе.

В онова време Исус проговори, казвайки: Благодаря ти, Отче, Господи на небето и земята, за гдето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. Всичко ми е предадено от Отца Ми; и освен Отца, никой не познава Сина, освен Синът и оная, комуто Синът би благоволил да Го открие.

Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо, и Моето бремене е леко" (Мат.11:20-30).

Винаги е безопасно да бъдем кротки, смирени и чувствителни, но същевременно трябва да бъдем твърди като скала за ученията на Христос. Неговите поучителни думи трябва да се пазят строго. Нито една дума не трябва да се пропуска. Истината ще остане завинаги. Не трябва да основаваме вярата си на никаква лъжа или претенция. Онези, които вършат това, ще видят, че така се губи вечният живот. Сега трябва да правим прави пътеките под краката си, за да не се заблудят сакатите. Когато слабите се отклонят от безопасните пътеки, кои, ако не онези, които са ги заблудили, са виновни? Заради примаващите дела на бащата на лъжите те не са зачитали съвета на Този, чиито думи са вечен живот.

аз имам да кажа нещо на всички, които предполагат, че са в безопасност, заради полученото в Батъл Крик образование. Господ заличи две от най-големите ни институции в Батъл Крик, даваше предупреждение след предупреждение, както Христос предупреждаваше Витсаида и Капернаум. Необходимо е да се обърне внимание на всяка дума, която излиза от устата на Бога. Не може да има безгрешно отклонение от думите на Христос. Спасителят подбужда съгрешилите

да се разкаят. На онези, които смирят сърцата си и изповядат греховете си, ще бъде простено. Беззаконията им ще бъдат забравени. Но човекът, който мисли, че ако изповяда греховете си, ще покаже слабостта си, но няма да намери прошка, няма да види Христос като свой Изкупител, а ще продължава да върши беззакония, правейки грешка след грешка и прибавяйки грях след грях. Какво ще направи един такъв човек в деня, в който ще бъдат отворени книгите и всеки ще бъде съден според написаното в тях?

Необходимо е да се изучи внимателно петата глава на Откровението. Тя е от огромно значение за онези, които ще вършат част от Божието дело в тези последни дни. Има някои, които се мамят. Те не осъзнават какво идва на Земята. Онези, които са позволили умовете им да се помрачат относно истинската същност на греха, са страшно измамани. Докато не направят една решителна промяна, те ще бъдат намерени негодни, когато Бог произнесе присъда над човешките синове. Те са престъпили закона и са развалили вечния завет, така че ще получат според делата си.

" И видях, когато отвори шестия печат, че стана голям тръс: слънцето почерня като козиняво вретиче, и цялата луна стана като кръв; небесните звезди паднаха на земята, както когато смоковницата, разклащана от силен вятър, мята неузрелите си смокини; небето биде преместено като свитък, когато се свива, и острови се вдигнаха от местата си.

И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?" (Откр. 6:12-17).

"След това видях, и ето голямо множество, което никой не можеше да изброи, от всеки народ, и от всичките племена, люде и езици, стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си, и викаха с висок глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, Който седи на престола, и на Агнето!

И всичките ангели стояха около престола и около старците и четирите живи същества; и паднаха на лицето си пред престола, та се поклониха Богу, казвайки: Амин! Благословение, слава и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин.

Тогава един от старците проговори, като ми каза: Тия, облечените в бели дрехи, кои са и откъде са дошли? И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и седящият на престола ще разпростре скинията Си върху тях. Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек; защото Агнето,

Кое е пред средата на престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с текущи дови; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им" (Откр.7:9-17).

В тези стихове са представени две части. Едната част позволи да бъде измамена и застана на страната на онези, с които Господ се бори. Те тълкуваха неправилно изпратените им вести и се облякоха в дрехите на собствената си правда. В техните очи грехът не беше грешен. Те предаваха лъжата като истина и много души се заблудиха от тях.

Сега имаме нужда да внимаваме за себе си. Предупрежденията са дадени. Не можем ли да видим изпълнението на предсказанията, направени от Христос в 21 глава на Евангелието от Лука? Колко изучават думите на Христос? Колко мамят душите си и се лишават от благословенията, които други биха могли да осигурят, ако вярват и се покоряват? Благодатното време продължава все още и наша привилегия е да се хванем за надеждата, която ни е представена в Евангелието. Нека се покаем, обърнем и оставим греховете си да бъдат заличени.

"Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя.

Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син" (Лука 21:33-36).

Ще бъдат ли отминати без внимание дадените от Христос предупреждения? Няма ли да работим старателно за покаяние сега, докато благодатният глас на Милостта още се чува?

"Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ. Но това да знаете, че ако домакинът би знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би, и не би оставил да му подкопават къщата. Затова бдете и вие готови; Защото, в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде. Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домочадието си, за да им дава храна на време? Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така. Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот. Но, ако оня слуга е зъл, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави, и той почне да бие служителите си и да яде и пие с пияниците, господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговат участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби" (Мат.24:42-51).

В смирение и вяра

Особено наставление ми беше дадено за Божия народ, защото над нас идват опасни времена. Разрушението и насилието в света се увеличават. В църквата човешката сила печели властта; онези, които са били избрани да заемат отговорни длъжности считат за свое право да управляват.

Мъжете, които Бог призовава на важни постове в Своето дело, трябва да култивират смирена зависимост от Него. Те не трябва да се стараят да спечелят твърде много авторитет, защото Бог не ги е призовал към дело на управление, а да планират и да се съветват със своите съработници. Всеки работник трябва да се държи еднакво отговорно към изискванията и наставленията от Бога.

Мъдри съветници

Поради важността на делото в Южна Калифорния и трудностите, които сега го обграждат, трябва да се изберат не по-малко от пет мъдри и опитни мъже, които да се съвещават с председателите на местните и униатски конференции относно общите планове и контрол. Господ не е доволен от положението, когато някои манифестират, че управляват онези, които са по-опитни от тях. Чрез този начин на действие някои са открили, че не са достойни да заемат важните длъжности, за които са избрани. Всяко човешко същество, което се разпростира твърде несъразмерно и се старае да контролира ближните си, се оказва опасна личност, и не трябва да му се поверяват религиозни отговорности.

Никой да не подкрепя идеята, че докато няма пари в ръцете, не трябва да се прави никакво предложение, което би изисквало изразходване на средства. Ако в миналите си опитности винаги следвахме този метод, често бихме губили особени предимства, такива, каквито спечелихме при покупката на имението на училището във Фернандо, както и при покупките на санаториалните имения в Парадайс Валеј, Глендейл и Лома Линда.

Вървете напред

Не винаги трябва да се счита за най-мъдър план решението да не се предприема нищо, изискващо изразходване на средства, докато нямаме парите на ръка, за да довършим замислената работа. При изграждането на делото Господ не изяснява всичко пред служителите си. Понякога Той изпитва доверието на народа си, като го кара да върви напред с вяра. Често ги въвежда в тесни и трудни места, подканвайки ги да вървят напред, когато изглежда, че краката им допират водите на Червено море. В такива моменти, когато молитвите на служителите Му се възнасят при Него с усърдна вяра, Господ отваря пътя пред тях и ги извежда на едно широко място.

Господ желае народът Му в тези дни да вярва, че Той ще извърши толкова велики неща за тях, каквито направи за Израилевите чада в тяхното пътешествие от Египет до Ханаан. Ние трябва да имаме обучена вяра, която не ще се колебае да следва Неговото наставление в най-трудните опитности. "Вървете напред" е Божията заповед към народа Му.

Необходими са вяра и послушание с радост, за да се приведат в изпълнение планете на Бога. Когато Той посочва нуждата от установяване на работата на места, където ще има влияние, народът Му трябва да отиде и да работи с вяра. С набожните си разговори, смирението си, молитвите и усърдните си усилия той трябва да се стараят да доведат хората до там, че да ценят доброто дело, което Господ е установил между тях. Целта на Господа беше санаториумът в Лома Линда да стане имот на Неговия народ и Той го купи в един момент, когато реките от трудности бяха препълнени и преливаха бреговете си.

Работата на частни интереси за печелене на лични резултати е друго нещо. В това хората могат да следват собствените си разсъждения. Обаче съвсем друго нещо е изпълнението на Божието дело на Земята. Когато Той посочва, че едно определено имение трябва да се закупи за напредъка на Неговото дело, за изграждането му, било за санаториална или училищна дейност, или за нещо друго, Той ще направи възможно да се направи това, ако онези, които имат опитност, покажат своята вяра и упование в Неговите цели и усърдно вървят напред, за да се възползват от възможностите, които Той посочва. Не трябва да се опитваме да изтръгваме със сила имението на някой човек, но в същото време, когато ни се предоставят удобни случаи, трябва да сме будни, за да ги видим и да можем да направим планове за изграждането на делото. И когато направим това, трябва да използваме цялата си енергия и да осигурим доброволните дарения на Божия народ за поддръжката на тези нови учреждения.

Често Господ вижда, че работниците Му се съмняват относно това, какво трябва да правят. Ако Му се доверят в такива моменти, Той ще им открие волята Си. Сега Божието дело трябва да напредва бързо. И ако Неговия народ пожелае да отговори на призива Му, Той ще направи така, че собствениците на имоти да пожелаят да даряват от своите средства и така ще дадат възможност на делото Му на Земята да се върши. "Вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме - убеждения за неща, които не се виждат" (Евр.11:1). Вярата в Божието слово ще направи народа Му собственик на имота, който ще му даде възможност да разработят големите градове, които очакват вестта на истината.

Студеният, формален, безверен начин, по който някои от работниците вършат работата си, е голяма обида за Божия Дух. Апостол Павел казва: "Вършете всичко без роптание и без препиране, за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божии чада всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на

света, като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно. Но макар че се принасям като възлияния върху жертвата и служението на вашата вяра, радвам се и с всички вас се радвам(Фил.2:14-17).

Трябва да насърчаваме един в друг онази жива вяра, която Христос направи възможно притежание на всеки един вяраш. Делото трябва да продължава напред, като Господ приготвя пътя. Когато Той довежда народа Си до затруднения, тогава привилегия на хората е да се съберат заедно в молитва, помнейки, че всичко идва от Бога. Онези, които все още не са участвали в опитности на изпитание, придружаващи делото в тези последни дни, скоро ще трябва да минат през ситуации, които строго ще изпитат упованието им в Бога. Ще бъде както тогава, когато Неговият народ не виждаше никакъв път, по който да продължи, когато Червено море беше пред него, а преследващата войска зад него и точно тогава Бог подкани: "Вървете напред". Той направи това, за да изпита вярата им. Когато такива опитности идват при вас, вървете напред, уповавайки на Исус. Вървете стъпка по стъпка по пътя, който Той бележи. Ще дойдат изпитания, но вървете напред. Това ще ви даде една опитност, която ще усилите вярата ви в Бога и ще ви направи годни за най- истинска служба.

Примерът на Христос

Една по- дълбока и широко разпространена опитност в религиозните неща ще дойде при Божия народ. Христос е нашият пример. Ако чрез жива вяра и осветено послушание към Божието слово откриваме любовта и благодатта на Христос, ако показваме, че имаме истинското разбиране на Божието ръководно провидение в работата, ние ще занесем на света една удивителна сила. Един висок пост не ни дава стойност пред очите на Бога. Човекът се преценява според своето осветение и вяроност в изпълнението на Божията воля. Ако остатъкът от Божиите хора върви пред Него със смирение и вяра, Той ще извърши чрез него вечната Си цел, правейки възможно за хората да работят в хармония при даването на света на истината такава, каквато е в Исус. Той ще използва всички - мъже, жени и деца - за да може светлината да озари света и да призове един народ, който ще бъде верен на заповедите Му. Чрез вярата, която Неговият народ показва спрямо Него, Бог ще извести на света, че Той е истинският Бог, Бог на Израил.

"Само се обхождайте достойно на Христовото благовестие, тъй шото, било че дойда и ви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единомудно за вярата на благовестието, и че в нищо не се плашите от противниците; което е доказателство за тяхната погубел, а на вас

за спасение, и то от Бога; защото, относно Христа, вам е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него; като имате същата борба, каквато сте видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал".

"И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомислени и единомислени.

Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. Затова и Бог Го превъзвиси, и Му подари името, което е над всяко друго име; така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца. Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет; Защото Бог е, Който, според благоволенията Си, действа във вас и да желаете това и да го изработвате" (Филип.1:27-30; 2:1-13).

Получих наставление да представя тези думи на народа ни в Южна Калифорния. Те са необходими навсякъде, където има основана църква, защото в редиците ни идва една странна опитност.

Сега е време хората да смирят сърцата си пред Бога и да се научат да работят както Той е определил. Нека онези, които са се опитвали да управляват съработниците си, се научат да разбират какъв дух ги владее. Те трябва да търсят Господ с пост, молитва и смирение на душата.

В земния Си живот Христос даде един пример, който може да бъде последван безопасно от всички. Той цени стадото си и не иска да им се назначава никаква власт, която би ограничила свободата им да Му служат. Той никога не е поставял човека като управител на Своето наследство. Истинската библийска религия ще води към самоконтрол, а не към контрол над другия. Като народ ние се нуждаем от по-голяма мяра от Святия Дух, за да носим важната вест, която Бог ни е дал, без екзалтация.

Братя, запазете думите си на критика за себе си. Учете Божието стадо да гледа към Христос, а не към грешния човек. Всяка душа, която става учител на истината, трябва да носи в живота си плода на святостта. Ако гледаме към Христос и Го следваме, Той ще представи на душите, за които се грижи, един пример за това, какво ще бъде един жив, учещ се християнин. Нека Бог ви учи на своя

начин на действие. Запитвайте го всеки ден, за да знаете Неговата воля. Той ще дава безпогрешен съвет на всеки, който Го потърси с искрено сърце. Живейте достойни за призиванието, с което сте призовани, хвалейки Бога в ежедневните си разговори, както и в молитвите си. И така, издигайки Словото на живота, вие ще подтикнете други души да станат последователи на Христос.

До работниците в Южна Калифорния

Тази сутрин не мога да почивам. Умът ми е обезпокоен от ситуацията в Южна Калифорния. Бог е дал работата на всеки човек, но има някои, които не обмислят с молитва индивидуалната си отговорност.

Когато един работник се избира за дадена служба, този пост не му носи от само себе си силна способност, каквато по-рано не е притежавал. Един висок пост не дава на характера християнски качества. Човекът, който предполага, че неговият собствен ум е способен да планира и обмисля относно всички направления на делото, показва голяма липса на мъдрост. Нито един човешки ум не е способен да носи многото и различни отговорности на една конференция, обхващаща хиляди хора и много клонове на работа.

Но ми беше открита една по-голяма опасност от тази, в усещането, растящо между нашите работници, че проповедниците и другите работници в делото трябва да зависят от ума на известни ръководни работници, които да определят задълженията им. Умът и преценките на един човек не трябва да се смятат за способни да контролират и оформят една конференция. Личността и църквата имат различни отговорности. Бог е дал на всеки човек талант или няколко таланта, за да ги използва и усъвършенства. Използвайки талантите си, той увеличава способността си да служи. Бог е дал на всяка личност разум и желае работниците Му да използват и развиват този дар. Председателят на една конференция не трябва да счита, че личното му мнение трябва да контролира мненията на всички.

В никоя конференция не трябва набързо да се приемат предложения, без братята да отделят време да преценят въпроса внимателно, от всички страни. Понеже председателят на една конференция е предложил известни планове, понякога се е считало за ненужно да се потърси съвет от Бога относно тях. Така са били приемани предложения, които не донесоха духовна полза за вярващите и съдържаха много повече, отколкото се виждаше при първото разглеждане на случая. Такива действия не са по Божия ред. Много, твърде много неща са били приемани чрез гласуване и се оказваше, че включват в себе си нещо повече от предвиданото, а много повече биха били гласувалите за тях, ако беше определено време да се разгледа въпроса от всички страни.

В това време ние не бива да сме невнимателни или небрежни в Божието дело. Трябва да търсим усърдно Господа всеки ден, ако искаме да сме подготвени за опитностите, които ни предстоят. Сърцата ни трябва да се изчистят от всяко чувство на превъзходство и живите принципи на истината трябва да се посадят в душата. Млади и стари трябва да прилагат качествата на Христовия характер. Ежедневно трябва да се усъвършенстват духовно, за да станат средства за почит в службата на Учителя.

"И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим както и Йоан е научил своите ученици" (Лука 11:1). Молитвата, която Христос даде на учениците Си в отговор на този въпрос не е изказана на висок стил, а с прости думи изразява нуждите на душата. Тя е кратка и се отнася директно до ежедневните нужди.

Всяка душа има привилегията да представя пред Бога собствените си особени нужди и да отдава личната си благодарност за благословенията, които всеки ден получава. Но твърде дългите и бездушни молитви, принасяни на Бога, вместо да Му носят радост, са само отечгение за Него. О, ние се нуждаем толкова много от чисти, обърнати сърца. Имаме нужда вярата ни да се усили. Спасителят обеща: "Искайте, и ще ви се даде; Търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори" (Мат. 7:7). Трябва да се научим да вярваме в това слово и да въведем светлината и благодатта на Христос във всяко свое действие. Имаме нужда да се хванем за Христос и да продължаваме да се държим за Него, докато разберем, че силата на Неговата преобразяваща благодат се открива в нас. Трябва да имаме вяра в Христос, ако искаме да отразяваме божествения характер.

Христос прие човешко естество, вместо божественото си и живя един изпълнен с молитва и себеотрицание живот, в ежедневна борба с изкушенията, за да може да помогне на онези, които днес са нападани от изкушения. Той е нашата способност и сила. Той желае чрез получаването на Неговата сила и благодат хората да станат съучастници на божественото Му естество и по този начин да избягнат развалата, която е в света поради похотта. Ако вярно се изучава и приема в живота, Божието слово в Стария и Новия завет ще даде духовна мъдрост и живот. Това Слово трябва да се пази свято. Вяра в Божието слово и в силата на Христос да преобразява живота ще даде сила на работника да върши Неговите дела и да живее, радвайки се в Господа.

Отново и отново бях наставлявана да кажа на нашия народ: нека вярата и упованието ви бъдат в Господа. Да не зависи от грешен човек да определя вашите задължения. Ваша привилегия е да казвате: "Ще възвестявам името Ти на братята си; всред събранието ще Те хваля. Вие, които се боите от Господа, хвалете Го; Цяло Яковово потомство, славете Го; и бойте Му се всички вие от Израилевото потомство. Защото не е презрял и не се е отвращавал от скръбта на

оскърбения; нито е скрил лицето Си от него; но послуша, когато извика той към Него. От Тебе е, гдето принасям хваление в голямото събрание: Ще изпълня обреците си пред ония, които Му се боят; Смирените ще ядат и ще се наситят; ще хвалят Господа ония, които Го търсят; Сърцето ви нека живее вечно" (Пс.22:22-26).

Тези стихове са точно по въпроса. Всеки църковен член трябва да разбере, че Бог е този, към когото трябва да се обръща, за да разбере какви са индивидуалните му задължения. Правилно е братята да се съветват; но когато хора нареждат точно какво да правят техните братя, нека отговорът бъде, че са избрали Бога за свой съветник. Онези, които ще Го търсят смирено, ще намерят достатъчно от Неговата благодат. Но когато един човек оставя другия да застава между него и задължението, което Бог му е определил, дава на човек доверието си и го приема за свой водач, тогава той слиза от истинската основа и стъпва на една фалшива и опасна повърхност. Такъв човек, вместо да расте и да се развива, ще изгуби духовността си.

В никой човек няма сила да излекува несъвършения характер. Всеки един индивидуално трябва да се надява и да вярва в Този, Който е повече от човек. Винаги трябва да помним, че помощта идва от Този, Който е силен. Господ е предвидил нужната помощ за всяка душа, която би я приела.

Санаториум, Калифорния, 3 октомври 1907г.

"А аз съм малко момче"

В началото на своето царуване Соломон се молеше: "И сега, Господи, Боже мой, Ти си направил слугата Си цар вместо баща ми Давида; а аз съм малко момче, не зная как да се обхождам" (3Царе3:7).

Соломон последва баща си Давид на трона на Израил. Бог го почете много и, както знаем, няколко години по-късно той стана най-великият, най-богатиет и най-мъдър цар, който е седял някога на земен престол. От началото на царуването си Соломон беше впечатлен благодарение на Святия дух от важността на отговорностите си и въпреки че беше с много таланти и способности, той осъзна, че без божествена подкрепа ще бъде безпомощен като малко дете и не ще може да изпълни задълженията си. Соломон никога не беше бил толкова богат, толкова мъдър и така велик, както, когато изповяда пред Господ: "а аз съм малко момче, не зная как да се обхождам".

Той спеше, когато Господ му се яви и му каза: "Искай какво да ти дам" (стих 5) и това накара Соломон да изрази чувствата си на безпомощност и нужда от божествена помощ. Той продължи: "И слугата Ти е всред Твоите люде, които Ти си избрал, люде много, които поради множеството си не могат да се изброят, нито да се

пресметнат. Дай, прочее, на слугата Си разумно сърце, за да съди людете Ти, за да различава между добро и зло; защото кой може да съди този Твой голям народ;

И тия думи бяха угодни Господу, понеже Соломон поиска това нещо. И Бог му каза: Понеже ти поиска това нещо, и не поиска за себе си дълъг живот, нито поиска за себе си богатство, нито поиска смъртта на неприятелите си, но поиска за себе си разум за да разбираш правосъдие, ето, сторих според както си казал; ето, дадох ти мъдро и разумно сърце, така щото преди тебе не е имало подобен на тебе, нито подир тебе ще се издигне подобен на тебе. А при това ти дадох каквото не си поискал – и богатство, и слава, така щото между царете не ще има подобен на тебе през всичките ти дни.

И ако ходиш в Моите пътища, и пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, както ходи баща ти Давид, тогава ще продължа дните ти.

И събуди се Соломон; и ето, беше сън. След това дойде в Ерусалим и като застана пред ковчега на Господния завет, пожертва всеизгаряния и принесе примирителни приноси; направи и угощение на всичките си слуги" (3Царе 3:8-15).

Всички, които заемат отговорни постове, се нуждаят да научат урока, който се дава в Соломоновата смирена молитва. Те трябва да помнят винаги, че постът никога не ще промени характера, нито ще направи човека безгрешен. Колкото по- висок е заеманият пост, толкова по- голяма е отговорността, която трябва да се носи, толкова по- силно ще бъде влиянието, упражнявано над околните и толкова по- голяма ще бъде нуждата на човека да усеща зависимостта си от мъдростта и силата на Бога и да култивира най- добър и свят характер. Онези, които поемат отговорен пост в Божието дело, винаги трябва да помнят, че призовавайки ги за тази работа, Бог едновременно с това ги приканва да действат разумно пред Него и пред ближните си. Вместо да считат за свое задължение да заповядват, да диктуват и командват, такива хора трябва да съзнават, че и самите те са ученици. Когато един отговорен работник не е научил урока си, колкото по- бързо бъде освободен от отговорности, толкова по- добре ще бъде и за него, и за Божието дело. Постът никога няма да даде святост или добродетел на характера. Този, който почита Бога и пази заповедите Му, сам бива почитан.

Въпросът, който всеки трябва да си зададе с пълно смирение е: "Достоен ли съм за този пост? Научил ли съм се да пазя пътя на Господа, да върша правда и да съдя?". Земната опитност на Спасителя ни е дадена, за да не вървим със собствената си сила, а за да се смята всеки, както се изрази Соломон, като "малко момче".

"Божии последователи, като скъпи деца"

Всяка искрено обърната душа може да каже: "Аз съм малко дете; но аз съм Божие дете". С безкрайна цена бе платена възможността човешкото семейство да си възвърне загубената синовна връзка с Бога. В началото Бог направи човека по свое подобие. Нашите първи родители послушаха гласа на изкусителя и се предадоха на силата на Сатана. Обаче човекът не беше оставен на резултатите от злото, което беше избрал. Беше дадено обещанието за един Изкупител: "Ще поставя вражда между тебе и жената и между твоето потомство и нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата"(Бит. 3:15). Преди да чуят за тръните и магарешките бодли, за скръбта и тежкия труд, който щеше да бъде тяхното бъдеще, или за пръстта, в която щяха да се върнат, те чува думите, които не биха им дали измамна надежда. Всичко, което беше изгубено чрез предаването на Сатана, можеше да се възвърне чрез Христос.

Божият Син беше даден, за да се изкупи расата. Като безкрайно страдание, безгрешният за грешниците, така беше платена цената, която изкупи човешкото семейство от силата на разрушителя и го възвърна отново в Божия образ. Онези, които спасението, донесено им в Христос, ще се смирят пред Бога като Негови малки деца.

Бог желае децата Му да искат онези неща, които ще Му дадат възможност да открие благодатта Си на света. Той иска да търсят Неговия съвет, да признават Неговата сила. Христос с обич предявява иск към всички, за които даде живота Си: те трябва да се покоряват на Неговата воля, ако искат да споделят радостта, която е приготвил за всички, които отразяват Неговия характер тук. За нас е добре да чувстваме слабостта си, защото тогава ще търсим силата и мъдростта, които Отец благоволява да даде на Своите деца за всекидневната им борба срещу силите на злото.

Докато образованието, възпитанието и съвета на опитни хора са наистина необходими, работниците трябва да се учат, че не трябва да разчитат напълно на мнението на който и да е човек. Като свободни Божии работници всички трябва да искат мъдрост от Него. Когато ученикът зависи изцяло от нечий чужди мисли, приемайки неговите планове, без да отива по-нататък, той вижда само чрез очите на този човек и е единствено негово ехо.

Наградата на усърдния труд

"Тоя, комуто работата, която е градил, устои, ще получи награда"(1Кор.3:14). Славата ще бъде наградата, която верните работници ще получат, когато се съберат около престола на Бога и на Агнето. Когато Йоан в тленното си естество видя Божията слава, падна като мъртъв, не можеше да издържи гледката. Но когато Божиите чада ще са облечени в безсмъртие, те ще Го "видят, както е"(1Йоан. 3:2). Те ще стоят пред престола, приети сред

възлюбените. Всичките им грехове ще са заличени, всичките им престъпления – отнети. Сега те могат да гледат непомрачената слава на Божия престол. Те са били съучастници с Христос в страданията Му, били са Негови помощници в плана на изкуплението и са съучастници с Него в радостта да виждат души, спасени в Божието царство, да хвалят Бога там през цялата вечност.

Братко мой, сестро моя, аз настоявам да се пригответе за идването на Христос в небесните облаци. Ден след ден изхвърляйте любовта към света от сърцата си. Разберете от опитност какво значи да имате разбирателство с Христос. Пригответе се за съда, така че когато дойде Христос, да се радва с всички, които вярват и вие да бъдете между онези, които ще го посрещнат с мир. В онзи ден изкупените ще светят със славата на Отца и на Сина. Ангелите, вземайки златните си арфи, ще посрещнат Царя с Неговите трофеи на победа – онези, които са били измити и избелени в кръвта на Агнето. Ще зазвучи една победна песен, която ще изпълни цялото небе. Христос победи. Той влиза в небесните дворци, придружен от Своите изкупени, които са свидетелството Му, че мисията на страдание и жертва не е била безсмислена.

Възкресението и възнесението на нашия Господ са едно сигурно доказателство за победата на Божиите светии над смъртта и гроба и един залог, че небето е отворено за онези, които изпират дрехите на характера си и ги правят бели в кръвта на Агнето. Исус се възнесе при Отца като представител на човешката раса и Бог ще доведе онези, които отразяват образа Му, да споделят славата Му с Него.

За земните пътешественици има домове. Има дрехи за праведните, корони на славата и палми на победата. Всичко, което ни е затруднявало в Божиите провидения, в бъдещия свят ще ни стане ясно. Тогава трудноразбираемите неща ще намерят обяснение. Тогава тайните на благодатта ще се открият пред нас. Там, където нашите объркани умове намираха само объркване и нарушение на обещанията, ние ще видим най-свършената и пълна хармония. Ще разберем, че безкрайната любов даваше опитностите, които ни изглеждаха най-трудни. Осъзнавайки нежната грижа на Онзи, Който прави всичко да съдейства за наше добро, ние ще се изпълним с неизказана радост и ще се изпълним със слава.

В небесната атмосфера не може да съществува болка. В дома на изкупените няма да има сълзи, никакви погребални шествия, никакви символи на траур. "И жителят няма да рече: Болен съм; на людете, които живеят в него, ще се прости беззаконието им" (Ис.33:24). Един голям прилив на щастие ще се надига и ще нараства във вечността.

Ние все още сме сред сенките и тревогата на земните дейности. Нека обърнем най-сериозно внимание на блаженото бъдеще. Нека вярата ни проникне през всеки тъмен облак и да виждаме Онзи, Който умря за греховете на света. Той е отворил вратите на рая за всички, които Го приемат и вярват в Него. На тях Той дава сила да

станат синове и дъщери на Бога. Нека нещастията, от които ни заболява толкова силно, станат поучителни уроци, подтикващи ни да се стремим напред към знака на наградата на възвишеното ни призвание в Христос. Нека се насърчаваме с мисълта, че Господ ще дойде скоро. Нека тази надежда радва сърцата ни. "Защото още твърде малко време и ще дойде Той, Който има да дойде, и не ще се забави" (Евр.10:37). Благословени са онези служители, които Господарят им намери будни, когато дойде.

Ние сме на пътя към дома. Този, Който ни обикна толкова много, че умря за нас, е построил за нас един град. Новият Ерусалим е мястото за нашата почивка. В Божия град няма да има никаква тъга. Не ще се чува никога повече скръбен плач, няма да има съжаление за разбити надежди, за погребани чувства. Скоро облеклото на трудностите ще се замени със сватбена дреха. Скоро ще бъдем свидетели на коронясването на нашия Цар. Онези, чийто живот е бил скрит в Христос, онези, които на тази Земя са извършили добрия подвиг на вярата, ще светят със славата на Изкупителя в царството на Бога.

Не след дълго ще видим Този, в Когото са съсредоточени надеждите ни за вечен живот. И в Негово присъствие всички изпитания и страдания на този живот ще изглеждат нищожни. "И тъй, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда. Защото ви е нужно търпение, та, като извършите Божията воля, да получите обещаното. Защото още твърде малко време и ще дойде Тоя, Който има да дойде, и не ще Се забави" (Евр.10:35-37). Гледайте нагоре, гледайте нагоре и нека вярата ви постоянно нараства. Нека тази вяра ви води по тесния път, който минава през портите на Божия град във великото, обширно, неограничено бъдеще на слава, принадлежаща на изкупените. "И тъй, братя, останете твърди, до Господното пришествие. Ето земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него докле получи и ранния и късния дъжд. Останете и вие твърди, и укрепете сърцата си, защото Господното пришествие наближи" (Яков 5:7-8).